

TÌM HIỂU CON ĐƯỜNG THIÊN LIÊM HẰNG SỐNG

CTS LÊ MINH HOÀNG

TÌM HIỂU CON ĐƯỜNG THIÊN LIÊNG HẰNG SỐNG

CTS LÊ MINH HOÀNG

MỤC LỤC

Lời Giới Thiệu	01
Chương 1	05
Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống Là Gì Và Ba Cách Lập Vị?	
Chương 2	09
Cung Thừa Thiên Hành Hóa	
Chương 3	12
Hình Thể Bát Quái Đài Và Khổ Hải	
Chương 4	15
Sự Ngăn Cách Giữa Khổ Hải Với Bát-Quái-Đài	
Chương 5	19
Cực Lạc Thế Giới Và Hình Ảnh Phật Mẫu	
Chương 6	22
Quyền Năng Phật Mẫu - Thấy Người Y Như Hình Ảnh Của Mẹ Ta	
Chương 7	26
Sông Ngân Hà Và Thuyền Bát Nhã Của Đức Quan Thế Âm	

Chương 8	29
Bí Mật Huyền Vi Của Bát Quái Đài Và Cung Hiệp Thiên Hành Hóa	
Chương 9	32
Long Hoa Hội Định Vị Cho Các Chơn Linh	
Chương 10	35
Triết Lý Bí Yếu Của Nền Đạo Và Chơn Thần Là Gì?	
Chương 11	38
Hạnh Phúc Thật Của Loài Người Và Phương Thế Thắng Khổ	
Chương 12	41
Quyền Năng Bảo Vệ Phần Hồn Chúng Sinh Của Tôn Giáo	
Chương 13	45
Cuộc Tranh Luận Về Đức Tin Trong Cung Hiệp Thiên Hành Hóa	
Chương 14	49
Các Tôn Giáo Đều Có Chung Mục Đích Giúp Con Người Thoát Khổ	
Chương 15	54
Bí Pháp Vị Tha Diệt Kỳ	

Chương 16	57
Bác Ái Và Công Bằng Đưa Con Người Đến Thống Nhất Tín Ngưỡng	
Chương 17	60
Quyền Năng Của Luật Thương Yêu, Pháp Công Chánh Và Hòa Ước Của Đức Chí Tôn Với Loài Người	
Chương 18	62
Nguồn Gốc Hạnh Phúc Chơn Thật Của Con Người	
Chương 19	65
Đức Chí Tôn Tạo Đạo Cao Đài Cốt Tạo Hạnh-Phúc Cho Nhơn-Sanh	
Chương 20	67
Hình Ảnh Phật Mẫu Tại Thế Gian Là Đức Phật Civa Và Gia Tộc Thiên Liêng Hội Hiệp Ở Cung Diêu Trì	
Chương 21	69
Mình Làm Gì, Đương Làm Gì, Và Phải Làm Gì? Sự Liên Hệ Giữa Thiên Thần Và Vật Trong Người	
Chương 22	72
Tầm Quan Trọng Của Triết Lý Văn Minh	

Chương 23	75
Con Đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống Không Có Giới Hạn	
Chương 24	79
Tội-Lỗi Chúng Ta Do Chơn-Thần Ghi Chép Nên Không Thể Chối Tội	
Chương 25	83
Cung Phục Linh: Nơi Hồi Tưởng Tất Cả Các Kiếp Sống	
Chương 26	86
Phương Pháp Tự Trị Của Càn Khôn Vũ Trụ: Tự Trị Lấy Minh	
Chương 27	89
Bí-Pháp Giải Thoát Cho Chính Mình	
Chương 28	92
Linh-Tiêu-Điện (Ngọc-Hư-Cung) Và Triều-Nghi Của Đức Chí-Tôn	
Chương 29	95
Sự Khác Biệt Giữa Cảnh Thăng Và Cảnh Đọa	
Chương 30	97
Cực-Lạc Thế-Giới Là Cảnh Tạm Giải Thoát	

Chương 31	100
Cái Tông-Đường Thiêng-Liêng Của Chúng Ta Đức Chí-Tôn Đã Dành Sẵn	
Chương 32	103
Chơn Tướng Của Cõi Niết Bàn	
Chương 33	106
Tu Nhiều Nhưng Thành Chánh Quả Rất Ít	
Chương 34	110
Cung Hồn-Nguơn Thượng Thiên Nơi Đại-Từ-Phụ Xuất-Hiện	
Chương 35	113
Lôi-Âm-Tự Nơi Ngự Của Đức Di-Đà	

LỜI GIỚI THIỆU

"Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống" không chỉ là một tác phẩm tôn giáo quan trọng của Đạo Cao Đài, mà còn là cẩm nang tinh thần dành cho những ai đang tìm kiếm ý nghĩa của sự tồn tại và hành trình trở về với nguồn cội thiêng liêng. Trong tác phẩm này, Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc đã trình bày một cách sâu sắc và chi tiết về hành trình Chơn hồn sau khi thoát khỏi thân xác, qua những cảnh giới thiêng liêng với các bài học đạo đức và tinh thần.

Qua từng lời giảng, Đức Ngài nhấn mạnh rằng, con đường này không chỉ là sự cứu rỗi cá nhân mà còn là một hành trình góp phần nâng cao phẩm giá và sự tiến hóa của toàn nhơn loại. Tác phẩm không chỉ hướng dẫn con người cách thức tu luyện để đạt giải thoát mà còn khơi gợi lòng từ bi, đức hy sinh và trách nhiệm đối với nhơn loại.

Qua quyển sách này chúng ta sẽ đi qua những cung điện và cảnh giới đã được Đức Hộ Pháp trải nghiệm. Sau đây là tóm lược các cõi thiêng liêng ấy và sẽ được tường thuật chi tiết hơn trong những ngày tháng sắp đến.

Cực Lạc Thế Giới: Đây là cảnh giới thanh thoát và hạnh phúc tuyệt đối, nơi mọi Chơn hồn được đoàn tụ trong tình yêu thương vô bờ của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu. Các Chơn hồn tại đây đều được thanh lọc và không còn sự phân biệt hay đau khổ.

Cung Hiệp Thiên Hành Hóa: Đây là nơi các Đấng Trọn Lành định đoạt vận mệnh Chơn hồn, bảo vệ và dẫn dắt Chơn hồn qua những thử thách. Cung này được xem như một tòa án thiêng liêng, nơi công lý và lòng từ bi cùng tồn tại.

Bát-Quái-Đài và Khổ Hải: Bát-Quái-Đài là nơi định vị phẩm hạnh Chơn hồn qua những thử thách nghiệt ngã. Khổ Hải là nơi linh hồn vượt qua các lỗi lầm và nghiệp chướng để tiến gần hơn đến sự giác ngộ.

Cung Diêu Trì và Vườn Ngạn Uyển: Tại đây, Chơn hồn gặp Đức Phật Mẫu, cảm nhận tình yêu thiêng liêng và sự an ủi từ nguồn cội. Vườn Ngạn Uyển tượng trưng cho sự sống bất diệt, nơi Chơn hồn được chuyển hóa qua các kiếp sống.

Sông Ngân Hà và Thuyền Bát Nhã: Biểu tượng của sự chuyển tiếp giữa thế gian và cõi thiêng liêng, nơi Đức Quan Âm Bồ Tát cứu độ các linh hồn vượt qua khổ đau.

Ngọc-Hư-Cung: Là nơi các Đấng Thiêng Liêng hành xử quyền trị thế, giúp Chơn hồn nhận ra sai lầm và được giáo hóa. Đây là nơi định phận công và tội của Chơn hồn trước khi bước vào cảnh giới cao hơn.

Long Hoa Hội: Hội thiêng liêng để định vị chơn linh, nơi mọi nghiệp chướng được thanh lọc để chuẩn bị cho một chu kỳ tiến hóa mới trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Các Pháp Giới và Bí Pháp Tu Luyện: Đức Hộ Pháp dẫn dắt người đọc qua những khía cạnh sâu sắc của việc tu luyện, từ Nhơn Đạo đến Phật Đạo, nhấn mạnh vai trò của tình yêu thương và lòng từ bi.

Tác phẩm "Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống" là một lời kêu gọi con người tự ý thức về vai trò của mình trong Càn Khôn Vũ

Trụ, từ đó sống đúng với Thiên ý và đạo đức. Đức Hộ Pháp khuyến khích mỗi người không ngừng tu tập, hành thiện, và lan tỏa tình yêu thương để đạt đến phẩm vị cao nhất trong cõi Thiêng Liêng.

Trong vài tháng tới, người viết sẽ lần lượt tóm lược các ý chánh của các chương trong tác phẩm "Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống" để chia sẻ những trải nghiệm thiêng liêng mà Đức Hộ Pháp đã dày công truyền dạy. Đây sẽ là cơ hội để quý đồng Đạo cùng chiêm nghiệm và thấu hiểu sâu sắc hơn về hành trình cao cả của Chơn hồn trên con đường trở về với nguồn cội thiêng liêng. Kính mời đồng Đạo đón xem và cùng nhau khám phá những bài học quý giá trong từng chương sách.

Nam Mô Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

CTS Lê Minh Hoàng

Chương 1

CON ĐƯỜNG THIÊNG LIÊNG HẰNG SỐNG LÀ GÌ VÀ BA CÁCH LẬP VỊ?

Theo lời Đức Hộ Pháp dạy "Con Đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống" là một trong những triết lý cao thượng nhất mà Đức Chí-Tôn dành riêng cho Đạo Cao Đài. Đức Ngài mở đầu bài giảng với lời nhấn mạnh rằng đây là một đề tài trọng yếu, cần phải thuyết giảng nhiều lần mới có thể truyền đạt hết ý nghĩa. Ngài khuyên con cái của Đức Chí-Tôn kiên nhẫn lắng nghe, vì đây không chỉ là tri thức thông thường mà còn là bí pháp giúp mỗi người tìm đường đoạt Đạo, trở về với Đức Chí-Tôn.

Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống Là Gì?

Theo Đức Hộ Pháp, con đường này có hai cách hiểu. Thứ nhất, theo Chơn-Pháp của Đức Chí-Tôn, đây là con đường dành cho các chơn hồn khi thoát xác để trở về định vị trước Đức Chí-Tôn, nơi họ được định đoạt thăng hay đọa tùy theo công đức. Thứ hai, theo triết lý nhà Phật, đây là con đường luân hồi, nơi các linh hồn quay vòng trong các kiếp sanh.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh:

"Mỗi chơn-hồn nơi thế gian này, khi thoát xác đều phải qui tụ tại Đền-Thánh này và đi từ trong Đền-Thánh này đến các cảnh giới khác. Tại sao phải vào Đền-Thánh này, mà không vào các Đền-Thánh khác? Tại vì Đền-Thánh này tỷ như một trường thi... Chỉ có thi nơi đó mới có giá trị."

Hành trình bắt đầu từ Đền Thánh – nơi Đức Chí-Tôn lập nên để con cái Ngài lập công, lập đức, lập ngôn. Từ đây, chơn hồn sẽ bước qua Hiệp-Thiên-Đài, rồi đến Cung Đạo. Nhưng trước khi vào được Cung Đạo, họ phải vượt qua Cửu-Trùng-Đài, nơi mỗi nấc thang là một lần khảo dượt và cứu rỗi. Đức Hộ Pháp giải thích rõ:

"Mỗi nấc của Cửu-Trùng-Đài là mỗi lần khảo-dượt của các Đấng Thiêng-Liêng, là mỗi lần cứu-rỗi của Cửu-Vị Nữ-Phật, là mỗi lần cầu xin của các đấng linh hồn."

Ba Cách Lập Vị

Hành trình trở về với Đức Chí Tôn không hề đơn giản. Để đạt được mục tiêu ấy, chơn hồn phải vượt qua nhiều cung điện, mỗi nơi đều chứa đựng những huyền vi khác nhau. Một kiếp tu có thể chưa đủ, thậm chí hàng ngàn kiếp cũng không chắc đạt được nếu thiếu sự tinh tấn. Vì vậy, Đức Hộ Pháp khuyến khích mọi người noi theo ba cách lập vị để tiến gần hơn đến Đức Chí Tôn.

1). Cách lập vị thứ nhất là qua con đường Cửu Thiên Khai Hóa, nơi các chơn hồn dùng tài năng và công đức của mình để lập công, từ bậc Đạo Hữu đến các phẩm cao hơn như Lễ Sanh, Giáo Hữu, Giáo Sư, v.v. Đây là hành trình đòi hỏi người tu phải hoàn thành ba điều kiện: Lập Đức, Lập Công, và Lập Ngôn.

2). Cách thứ hai là qua con đường Thập Nhị Đẳng Cấp Thiêng Liêng, nơi người tu hành đạt vị thông qua lòng thương yêu và đức hạnh, từ Minh Đức đến Chí Thiện và cao hơn nữa, lấy sự thọ khổ làm nền tảng để thắng khổ.

3). Cách thứ ba là Tu Chơn hoặc Tịnh Luyện, dành cho những ai đã lập đủ Tam Lập, chuyên tâm luyện Tinh hóa Khí, luyện Khí hóa Thần để đạt đến sự hiệp nhất của Tinh, Khí, và Thần.

Hành Trình Trên Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống

Đức Hộ Pháp hướng dẫn chúng ta qua các cảnh giới trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống. Mỗi cảnh giới đều mang theo những sự huyền diệu và thử thách đặc biệt.

Trạm đầu tiên là Cung Thánh, nơi các chơn hồn tái kiếp hoặc trở về sau khi hoàn thành bốn phận. Đức Ngài mô tả:

"Đến rồi ngó thấy quần sanh như-loại muôn trùng, lớp đến lớp đi không biết bao nhiêu mà nói, nhiều như vậy, mà dường như không có tiếng động nào, thứ-tự lớp lang có trật-tự lắm. Nơi đó gọi là Cung Thánh, tức là Cung để cho các chơn-hồn ra khỏi cảnh Thiêng-Liêng đi tái kiếp mà cũng là nơi tiếp rước các đẳng linh-hồn sau khi tái kiếp trở về. Nơi đó giống như một trạm hàng không, hay là trạm xe lửa vậy, kẻ đi, người đến muôn trùng, đi thì buồn, về thì vui, nhưng tất cả đều hiển hiện lên khuôn mặt của mọi người một sự lo lắng chung, đi cũng lo mà về cũng lo, đi mà lo là lo không biết xuống thế gian có làm tròn bốn phận khi giao ước với Đức Chí Tôn không? Về cũng lo là không biết phẩm vị mình ra sao có còn hay mất, lo lắm, mọi người lo lắm."

Lời Kết

Con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống, như lời dạy của Đức Hộ Pháp, không chỉ là hành trình trở về cội nguồn mà còn là con đường vượt qua mọi thử thách để đạt đến sự giải thoát và vinh quang. Hành trình ấy đòi hỏi ở mỗi chúng ta sự kiên trì, lòng hy sinh, và tình thương yêu vô tận.

Bằng những lời giảng dạy tràn đầy tâm huyết, Đức Hộ Pháp đã soi sáng con đường, giúp các chơn hồn vững tin và không còn bỡ ngỡ hay lo lắng khi bước vào hành trình trở về với Đức Chí-Tôn. Hạnh phúc thay cho những ai có duyên lành được đọc và thấu hiểu những lời dạy sâu sắc và quý báu của Đức Ngài.

Một điều quan trọng mà tất cả chúng ta cần ghi nhớ là mỗi Chơn linh khi giảng trần đều mang theo một sứ mạng và lời giao ước với Đức Chí-Tôn. Việc hiểu rõ và hoàn thành trách nhiệm này không chỉ giúp chúng ta sống một cuộc đời ý nghĩa mà còn mang lại sự bình an và tự tin khi trở về đến Cung Thánh – nơi định vị và tiếp nhận công đức của mỗi linh hồn. Một điều quan trọng mà tất cả chúng ta cần ghi nhớ là mỗi Chơn linh khi giảng trần đều mang theo một sứ mạng và lời giao ước với Đức Chí-Tôn. Việc hiểu rõ và hoàn thành trách nhiệm này không chỉ giúp chúng ta sống một cuộc đời ý nghĩa mà còn mang lại sự bình an và tự tin khi trở về đến Cung Thánh – nơi định vị và tiếp nhận công đức của mỗi linh hồn.

Chương 2

CUNG THỪA THIÊN HÀNH HÓA

Như lời hứa trước, Đức Hộ Pháp tiếp tục hướng dẫn con cái Đức Chí Tôn trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, lần này tiến sâu vào Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa. Đây là một cảnh giới nơi các Đấng Thiêng Liêng hội họp để định đoạt các sự kiện quan trọng trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Trong Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa, các Đấng không ngừng quan tâm đến tinh thần và số mệnh của nhơn loại. Họ cân nhắc mọi yếu tố từ tương lai của trái đất này đến các địa cầu khác. Công việc của các Đấng ở đây không hề gián đoạn, họ luôn tận tụy lập chương trình cứu độ nhân sinh, không một phút quên đi trách nhiệm cao cả của mình.

Cảnh Quan Thiêng Liêng Trên Con Đường Hành Hóa

Khi đi sâu hơn vào Cung Hành-Hóa, con đường trở nên vắng vẻ, bởi đây là nơi mà ít ai có thể đạt đến. Việc thành Tiên hay thành Phật không hề dễ dàng, đòi hỏi sự tinh tấn vượt bậc. Đức Hộ Pháp nhận xét rằng, so với những luật pháp của các nền Đạo Giáo cổ xưa, Đạo Cao Đài đã cung cấp một con đường rõ ràng và hữu hiệu để giúp nhơn loại đạt đến phẩm vị cao cả.

Con đường dẫn đến Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa không chỉ mang đến cảm giác thanh thản mà còn mở ra những cảnh đẹp huyền diệu, vượt xa những gì trần gian có thể tưởng tượng. Những ai đã đạt đến nơi này đều mang về đẹp và đức hạnh

thiên liêng, hoàn toàn vượt khỏi các tạp chất phàm tục. Đức Hộ Pháp miêu tả rằng, ngay cả khi gặp các Đấng như Bát Tiên, hình ảnh của họ vẫn giống hệt như trong các bức tượng, để người khác dễ dàng nhận ra.

Tầm Quan Trọng Của Cung Thừa Thiên Hành Hóa

Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa không chỉ là nơi hội họp của các Đấng trên địa cầu này mà còn từ các địa cầu khác trong Càn Khôn Vũ Trụ. Những linh hồn cao cả từ các địa cầu xa xôi cũng đến đây để đảm nhiệm các vai trò quan trọng, minh chứng cho tính bao la và huyền bí của cảnh giới này.

Điều đặc biệt trong Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa là quyền năng tối thượng của các Đấng nơi đây. Họ có thể can thiệp và điều chỉnh mọi sự việc trong Càn Khôn Vũ Trụ. Đức Hộ Pháp mô tả quyền năng ấy bằng cụm từ “tiền trăm hậu tấu,” cho thấy sự quyết đoán và toàn năng của các Đấng. Những phẩm vị tại đây không chỉ thể hiện sự trí tuệ mà còn là biểu tượng cho nghị lực tinh thần cao cả.

Cảnh giới này không chỉ dừng lại ở vẻ đẹp siêu phàm mà còn là nơi đầy đủ các Pháp Giới để bảo bọc và duy trì sự tồn tại của địa cầu. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, địa cầu 68 – nơi chúng ta đang sống – có nhiều biến loạn, nhưng vẫn được các Đấng nơi Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa bảo vệ và hỗ trợ để vượt qua những khó khăn.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp không chỉ mô tả Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa như một cảnh giới huyền bí và đầy quyền năng mà còn nhấn mạnh vai trò quan trọng của các Đấng nơi đây trong việc duy trì sự cân bằng của toàn bộ Càn Khôn Vũ Trụ. Đức Hộ Pháp

khẳng định rằng nơi đây hội tụ tất cả phẩm chất cao quý nhất, từ trí não xuất chúng, nghị lực phi thường, đến những nguồn lực Pháp Giới không giới hạn. Tất cả yếu tố cần thiết cho sự tồn tại và phát triển của các địa cầu đều được bảo bọc và duy trì tại đây. Địa cầu này, hay bất kỳ nơi nào khác, đều được hưởng ân lành từ sự chăm sóc và sắp đặt chu đáo của các Đấng trong Cung Thừa-Thiên Hành-Hóa.

Chương 3

HÌNH THỂ BÁT QUÁI ĐÀI VÀ KHỔ HẢI

Theo lời hứa, Đức Hộ Pháp tiếp tục hướng dẫn chúng ta trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, hôm nay đến phần giảng về Bát-Quái-Đài và Bích-Hải.

Trên hành trình đến Bát-Quái-Đài, Chơn hồn tiến xa mãi trong không gian vô tận, như thể đang đi trên chiếc máy bay huyền diệu của Đức Chí Tôn. Bát-Quái-Đài hiện ra như một đài sáng chói lấp lánh, có tám góc và tám cửa, trong tám cửa cả Vạn-Linh và Vật-Loại đều xuất hiện với hình ảnh sáng suốt hào quang chiếu diệu. Tám cây cầu ở đây không phải bằng vật chất mà được cấu thành từ những đạo hào quang rực rỡ, bắt ngang qua một đại dương ánh sáng gọi là Bích-Hải. Trong tám cây cầu đó hơn-loại đi tới đi lui nhiều lắm.

Khi bước lên cầu, Chơn hồn phải trải qua một thử thách nghiệt ngã. Cầu chuyển động làm bước chân trở nên chênh vênh, yếu ớt. Những ai không đủ Thiên vị hay mang tội tình oan nghiệt sẽ bị rơi xuống Bích-Hải, nơi họ lộ ra hình thù đen tối, tượng trưng cho những lỗi lầm và nghiệp chướng đã tạo ra trong kiếp sống. Những ai vượt qua được sẽ tiến vào Bát-Quái-Đài, nơi chỉ dành cho những linh hồn tinh khiết, đầy đủ đức tin, và phẩm hạnh.

Câu Chuyện Ngài Vương Quan Kỳ

Đức Hộ Pháp mô tả một cảnh tượng đầy xúc động khi Ngài quan sát từ trên cao, thấy nhiều bạn đồng tu rơi xuống Bích-Hải, khóc lóc thảm thiết. Tuy nhiên, có một người gây ngạc

nhiên hết sức: Người khoác Thiên Phục, đầu đội mào Giáo Sư nhưng áo tốt thì vắt trên vai, mào cầm trong tay, mặc quần cụt, ở trần, bước đi ngật ngưỡng, miệng cười một mình mà không rõ cười điều gì. Người ấy ung dung bước qua Bát Quái Đài một cách kỳ diệu, như thể không có gì xảy ra.

Đức Ngài mô tả:

“Bần-Đạo thấy người bạn nhờ ơn Thiêng-Liêng của Đức Chí-Tôn, ơn riêng ban cho người bạn ấy, Người ấy có người chí thân là một Đấng cầm quyền trọng hệ trên Hư-Linh tức là Diêu-Trì-Cung Thất-Nương, Bần-Đạo nói rõ, Người ấy là Vương-Quang-Kỳ chú ruột của Thất-Nương vậy. Người mở Đạo mà chẳng biết Đạo là gì hết. Đi theo một tư-tưởng của nền chánh-giáo do Đức Chí-Tôn định quyết tư-tưởng của Người ấy và cả hành-tàng, nếu chúng ta thấy ta sẽ lên án là Tả-Đạo Bàng-Môn chắc hẳn vậy”

Đức Hộ Pháp dạy rằng, dù hành tàng của Người này trong mắt thế gian có vẻ trái ngược hoàn toàn với nền Chơn Giáo của Đức Chí Tôn, nhưng nhờ trọn lòng tín ngưỡng và tôn kính Ngài, Người ấy vẫn có thể vượt qua. Dù không mặc được Thiên Phục vào người, chỉ cần cầm trong tay mà đi qua Bát Quái Đài, không một quyền lực nào ngăn cản được.

Bài Học Về Phận Sự Ở Thế Gian

Qua câu chuyện về Ngài Vương Quan Kỳ, Đức Hộ Pháp dạy chúng ta đừng phê-bình công kích chuyện của người khác. Nếu hữu duyên, chúng ta được giao phận sự dùi dặt các phần tử trong Thánh Thể của Đức Chí Tôn, thì trách nhiệm của chúng ta là sử dụng sự oai nghiêm để tìm ra cách hướng dẫn họ. Ngoài phận sự này, chúng ta không có quyền công kích hay tự kiêu, bởi bản thân ta chỉ là một phần tử nhỏ bé trong Thánh

Thể của Đức Chí Tôn. Việc tự tôn hay tự trọng quá mức không phù hợp với sứ mệnh cao cả này. Đức Ngài dạy:

“Phận sự, khi nào gọi đến phận sự thì không có quyền sở hữu chi riêng của mình nơi đó, chẳng phải quyền hành riêng tư của mình, thì không có lý do được tự-kiêu, tự làm phận sự, nếu nói chánh đáng nữa, thì ta bất quá là cái máy Thiêng-Liêng của Đức Chí-Tôn, mạnh yếu tại nơi Người điều khiển, không phải tại chúng ta có quyền tự-chủ tự-kiêu gì mà đoạt được. Chúng ta có quyền thay thế làm Thầy làm Cha của con cái Đức Chí-Tôn, chúng ta không có quyền làm chủ sự đày đọa họ bất làm nô lệ. Chẳng phải vì công-nghiệp vĩ-đại hay là công-nghiệp tối cao của mình mà trở lại khi rẻ các chơn-linh xuống thế-gian này, nếu các bạn không giữ cho nó công-bình ấy cũng không phương thoát khỏi tội đó.”

Điều đáng buồn nhất mà Đức Hộ Pháp chứng kiến là những người biết rằng mình không thể vượt qua cây cầu để vào Bát Quái Đài, họ khóc lóc thảm thiết và đành phải quay trở về trần gian. Họ buộc phải tái kiếp để trả những oan nghiệt do chính mình gây ra.

Lời Kết

Bài giảng của Đức Hộ Pháp về Bát-Quái-Đài và Bích-Hải là lời nhắc nhở sâu sắc rằng hành trình trở về Cõi Thiêng Liêng Hằng Sống không chỉ là con đường đầy thử thách mà còn là phép thử đức tin và phẩm hạnh. Cây cầu hào quang dẫn đến Bát-Quái-Đài chỉ mở ra cho những tâm hồn thanh khiết, trọn vẹn đức tin và thiện lương. Ngược lại, những linh hồn không thể vượt qua phải đối diện với nghiệp quả do mình tạo ra, nhấn mạnh tính nghiêm minh và công bằng của Luật Thiêng Liêng.

Chương 4

SỰ NGĂN CÁCH GIỮA KHỔ HẢI VỚI BÁT-QUÁI-ĐÀI

Trong bài trước, chúng ta đã hiểu rõ việc các chơn hồn muốn nhập vào Bát Quái Đài phải vượt qua chiếc cầu bắt ngang sông Bích Hải. Những chơn hồn mang nhiều lỗi lầm và nghiệp chướng sẽ bị rơi xuống sông, chỉ những chơn hồn thanh sạch, đầy đủ đức tin và phẩm hạnh mới có thể đi qua cầu để tiến vào Bát Quái Đài.

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giải thích chi tiết ý nghĩa của Khổ Hải (hay còn gọi là Bích Hải), cũng như những hiện tượng xảy ra khi chơn hồn may mắn bước vào bên trong Bát Quái Đài.

Ý Nghĩa Của Khổ Hải

Theo lời Đức Hộ Pháp, Bích Hải còn được gọi là Khổ Hải vì khi đứng trên cầu, chơn hồn nhìn xuống thấy một đại hải mệnh mông với những làn nước cuộn cuộn xanh biếc. Sóng biển dâng trào thành từng đợt, và trên mỗi làn sóng đều hiện rõ chữ "Khổ."

Sóng cứ thế dâng lên rồi hạ xuống, mỗi làn sóng mang theo một nỗi khổ đặc trưng: khổ khi sinh ra, khổ trong cuộc sống, khổ vì bệnh tật, và khổ khi đối diện với cái chết. Từng đợt sóng chứa đầy đau khổ, như tất cả nước mắt của nhơn loại trong vạn kiếp sống đã tích tụ thành đại dương mệnh mông này. Khổ hải chính là biểu tượng của những thống khổ mà con người

phải trải qua trong hành trình trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Cây Càn Công Bình Bên Trong Bát Quái Đài

Những chơn hồn may mắn được vào Bát Quái Đài họ chợt nhận ra rằng đài này tự nhiên biến mất, chỉ còn lại hào quang mênh mông bao phủ khắp Càn Khôn Vũ Trụ. Tiếp theo đó, một cây Càn Công Bình hiện ra trước mắt họ, rồi cũng dần dần biến mất. Khi đó, họ cảm thấy họ giống như một khán giả đứng trước một đài chiếu phim đặc biệt, nơi toàn bộ kiếp sống của mình được tái hiện rõ ràng, không thiếu sót bất kỳ chi tiết nào. Đây không phải là một tấm gương thông thường, mà là nơi phơi bày tất cả những gì họ đã làm trong quá khứ. Mỗi hành động, mỗi sự kiện, dù lớn hay nhỏ, đều được chiếu lại một cách sống động, chẳng khác gì một cuốn phim đang được trình chiếu ngay trước mắt chúng ta.

Hiện Tượng Nam Hóa Nữ Và Nữ Hóa Nam

Trong Bát Quái Đài cũng có hàng vạn chơn hồn đi ngang qua nơi đó. Một điều đặc biệt khiến chúng ta hết sức ngạc nhiên là sự chuyển hóa: Nam hóa Nữ, Nữ hóa Nam. Trong Bát Quái Đài, hai ánh lửa hiện ra tượng trưng cho sự phán xét. Nếu ai thiếu lòng thương yêu, không biết yêu thương bản thân và người khác, hoặc vi phạm luật thương yêu, thì dù là Nam cũng sẽ bị hóa thành Nữ. Ngược lại, Nữ nếu trọn kiếp tu hành nghiêm chính và giữ vững luật thương yêu, thì sẽ được hóa thành Nam. Đây là minh chứng rõ ràng cho sự công bình tuyệt đối trong Luật Thiêng Liêng.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, nơi cõi Hư Linh không phân biệt Nam Nữ, mọi linh hồn đều là con cái của Đức Chí Tôn. Nam không có quyền lấn át Nữ, và Nữ không bị xem nhẹ hơn

Nam. Pháp Luật của Đức Chí Tôn bảo đảm sự bình đẳng, và ai không thực hành điều đó sẽ phải đối mặt với hậu quả nghiêm khắc tại Bát-Quái-Đài.

Cuối cùng, Đức Hộ Pháp khuyên người tu hành cần đối xử với nhau bằng tình thương và lòng kính trọng. Những người vợ tròn bốn phận sẽ hóa Nam tại Bát-Quái-Đài và trở thành bạn đồng hành quý giá. Những người chồng không chu toàn trách nhiệm sẽ phải đối mặt với sự trách cứ không thể biện minh.

Quyền Tự Chủ Nơi Cõi Hư Linh

Một điểm hết sức đặc biệt là khi luật Thiêng Liêng yêu cầu các chơn hồn phải đầu kiếp, họ có quyền tự chủ trong quyền quyết định thời gian của mình. Không có luật nào bắt buộc họ phải đầu kiếp ngay lập tức. Những chơn hồn này có thể ở lại trong Đài Thiêng Liêng từ 1.200, 2.400, đến 3.000 năm để an nghỉ trong sự thanh thản. Khi đã sẵn sàng và cảm thấy đủ khả năng để tiếp tục hành trình, họ có thể tự quyết định thời điểm đầu kiếp trở lại để thực hiện sứ mệnh chuyển Pháp, giáo Đạo, hoặc hành Đạo.

Lời Kết

Bài giảng của Đức Hộ Pháp về sự ngăn cách giữa Khổ Hải và Bát-Quái-Đài mang đến những hiểu biết sâu sắc về hành trình thiêng liêng của linh hồn. Khổ Hải, với những đợt sóng mang chữ "Khổ," tượng trưng cho mọi thống khổ mà nhân loại phải trải qua trong vô lượng kiếp sống.

Bát-Quái-Đài không chỉ là nơi thanh lọc linh hồn mà còn là nơi minh chứng cho sự công bằng tuyệt đối của Luật Thiêng Liêng. Sự hiện diện của cây Cân Công Bình và hiện tượng Nam hóa Nữ, Nữ hóa Nam cho thấy rằng chỉ những linh hồn sống với

lòng yêu thương và kính trọng mới có thể vượt qua được những thử thách khắc nghiệt và đạt đến sự thanh thoát.

Cuối cùng, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, trong cõi Hư Linh, không có sự phân biệt Nam Nữ, và mọi linh hồn đều bình đẳng trước Đức Chí Tôn. Chính tình yêu thương và trách nhiệm trong đời sống sẽ quyết định hành trình thiêng liêng của mỗi linh hồn. Bài học từ Bát-Quái-Đài khuyến khích chúng ta sống một đời ý nghĩa, yêu thương và chu toàn bổn phận để không hối tiếc khi bước vào cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Chương 5

CỰC LẠC THẾ GIỚI VÀ HÌNH ẢNH PHẬT MẪU

Trong hành trình tiếp tục trên Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống, Đức Hộ Pháp đưa chúng ta tiến xa hơn, đến nơi được gọi là Cực Lạc Thế Giới, nơi mà niềm vui và hạnh phúc đạt đến mức tuyệt đối.

Trạng Thái Sau Khi Vượt Qua Bát Quái Đài

Khi bước qua Bát-Quái-Đài, mọi chơn linh đều rũ bỏ những ràng buộc của phàm trần. Tất cả hình hài vật chất biến mất, thay vào đó là ánh hào quang rực rỡ, tượng trưng cho sự tinh khiết và vinh diệu. Tại đây, không còn sự phân biệt giữa Nam và Nữ, không còn những ngăn cách bởi hình thể hay đẳng cấp. Những linh hồn từng là bạn bè, thân quyến ở thế gian giờ đây hiện diện với tình thân thiết sâu sắc hơn bao giờ hết.

Đặc biệt, trong cảnh giới này, không có ai mang lòng ganh ghét hay hiểm thù. Tất cả đều chia sẻ niềm vui và hạnh phúc chung. Ngay cả loài vật, chim muông, cây cỏ cũng hiện hữu với tình cảm gần gũi, như những người bạn đồng hành đã quen thuộc từ lâu. Cảnh sắc nơi đây lộng lẫy vô biên, mỗi ý nghĩ muốn điều gì thì điều ấy sẽ xuất hiện ngay trước mắt, mang đến một cảm giác mãn nguyện hoàn hảo.

Hành Trình Đến Cực Lạc Thế Giới

Trên con đường dẫn đến Cực Lạc Thế Giới, xa xa hiện lên một vân động kỳ ảo với vẻ đẹp không bút mực nào có thể tả được. Phất phơ trong gió là một lá phướn đầy hào quang, gợi nhớ về tình cảm thân quen với cội nguồn thiêng liêng. Những người từng sống ở thế gian, khi nhìn thấy cảnh này, cảm giác như trở về quê hương yêu dấu, một cảm giác không gì sánh được.

Khi bước vào cảnh giới này, mọi linh hồn sẽ cảm nhận được một tình yêu bao la, không còn sự e ngại hay cách biệt. Tình thân ái tràn ngập khắp nơi, khiến cho những hạnh phúc từng trải qua ở thế gian trở nên nhỏ bé. Cảm giác được đoàn tụ với những linh hồn thân yêu không chỉ là niềm vui, mà còn là sự an ủi lớn lao sau bao kiếp luân hồi.

Diện Kiến Đức Phật Mẫu

Khi bước vào trung tâm Cực Lạc Thế Giới, linh hồn sẽ được diện kiến Phật Mẫu—người Mẹ thiêng liêng của tất cả chúng sanh. Hình ảnh Phật Mẫu vô cùng huyền diệu: Ngài hiện lên tùy theo cảm nhận của từng linh hồn, có thể là một bà mẹ già với ánh mắt đầy tình yêu thương, hoặc một vị Tiên Nữ trẻ đẹp rạng ngời. Bất kể hình ảnh nào, tình cảm mà Phật Mẫu dành cho chúng sanh đều vượt xa mọi tưởng tượng, làm cho mọi người không khỏi rơi nước mắt vì xúc động. Đức Hộ Pháp mô tả:

“Chúng ta vào trong cũng thấy một cái Ngai, đến trước Ngai vinh diệu ấy, chúng ta vừa dòm lên dường như có một Đấng, Đấng ấy chúng ta có thể gọi là Bà Già, nếu chúng ta tưởng một vị Tiên-Nữ thì có một vị Tiên-Nữ, muốn thấy già thì già, muốn thấy trẻ thì trẻ, rất huyền-diệu, chúng ta được vào, vô thấy bà mẹ mình. Ông Nội, dòm lên cũng thấy Mẹ, cháu nội dòm lên cũng thấy mặt Mẹ, bởi vậy cho nên cả tình ái của mình đều

thấy cả nghiệp năng yêu-ái của mình. Ở thế-gian này, Mẹ hay chửi mắng, rầy la, khi chúng ta về cảnh ấy thấy người Mẹ có nhơn tình làm sao đâu, chớ không phải như các Bà Mẹ ở thế-gian này vậy.”

Tại đây, mọi nghiệp chướng và tội lỗi được xóa bỏ bởi tình yêu thương vô tận của Phật Mẫu. Ngài chính là biểu tượng của sự bao dung và che chở, không chỉ với chúng sanh ở thế gian, mà còn với cả các Đấng cao trọng như Đức Di Lạc Vương Phật— người được miêu tả quỳ sau lưng Phật Mẫu với lòng tôn kính tuyệt đối. Điều này thể hiện rằng, dù các vị Phật có quyền năng cao cả đến đâu, họ vẫn là những đứa con của Phật Mẫu, luôn chịu sự dẫn dắt và che chở của Ngài.

Phật Mẫu không chỉ là nguồn cội của tình yêu thương, mà còn là biểu tượng của sự hòa hợp và công bằng. Ngài không phân biệt Nam hay Nữ, và những ai thực hành đúng luật Thương Yêu sẽ được hưởng sự bình đẳng trong cõi Cực Lạc. Những linh hồn khi đến đây sẽ cảm nhận được một niềm vui bất tận, một sự bình an không gì sánh bằng.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, cuộc sống nơi thế gian tuy ngắn ngủi nhưng là cơ hội để chúng ta thực hành đức hạnh, tích lũy công đức và chuẩn bị cho hành trình trở về cõi Thiên Liêng. Những mối quan hệ vợ chồng, gia đình, bạn bè nếu được xây dựng trên tình thương và sự hy sinh sẽ trở thành nền tảng giúp linh hồn thăng hoa. Khi về đến Cực Lạc Thế Giới, tình yêu thương sẽ được nhân lên gấp bội, trở thành niềm an ủi và hạnh phúc mãi mãi.

Chương 6

QUYỀN NĂNG PHẬT MẪU - THẤY NGƯỜI Y NHƯ HÌNH ẢNH CỦA MẸ TA

Hôm nay, trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, chúng ta tiếp tục hành trình khám phá những huyền diệu của cõi Thiêng Liêng. Đức Hộ Pháp chia sẻ một cách sâu sắc về vai trò và quyền năng của Phật Mẫu, nguồn gốc của mọi tình yêu thương và sự sáng tạo, đồng thời mang đến những bài học quý giá về hành trình giác ngộ và giải thoát.

Phật Mẫu Và Hình Ảnh Người Mẹ

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, Phật Mẫu chính là Mẹ thiêng liêng của mọi chúng sanh. Khi chúng ta bước vào Diêu Trì Cung, điều kỳ diệu là mỗi người sẽ thấy hình ảnh Phật Mẫu hiện lên như chính người mẹ ruột đã sinh thành mình. Đây không phải là ảo ảnh, mà là biểu hiện của quyền năng vô biên của Phật Mẫu—Ngài cho phép chúng ta cảm nhận tình yêu thương tuyệt đối và sự kết nối sâu sắc nhất.

Phật Mẫu không chỉ hiện diện qua hình ảnh mà còn thể hiện qua những người mẹ ở thế gian, những người được giao phó quyền năng sáng tạo và bảo bọc con cái. Ngài dạy Nữ phái:

“Bà Mẹ hình hài chúng ta đây, là nơ-nhân của Đức Phật-Mẫu bên phái Nữ đó. Phái Nữ rán để tâm nghe điều ấy, là nhân-viên mật thiết của Đức Phật-Mẫu, trước khi đã để tại thế-gian này một hình-hài vào lòng mình sản-xuất, tức nhiên là Phật-Mẫu đã giao quyền năng Tạo-Đoan trong tay mình đó vậy. Chẳng cần

nói cái vinh-diệu của người đàn bà khi người con ấy nên người, biết dục tấn trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống.”

Đức Hộ Pháp khuyến khích mọi người, dù là Nam hay Nữ, phải ghi nhớ công ơn sinh thành và tránh thất hiếu với cha mẹ. Khi đối diện với Phật Mẫu, nếu chúng ta đã sống một đời hiếu thảo, Ngài sẽ hiện ra với vẻ từ ái và hiền hòa. Ngược lại, nếu chúng ta sống bất hiếu, hình ảnh Ngài sẽ trở nên nghiêm khắc, khiến ta cảm thấy vô cùng đau khổ.

Theo lời Đức Hộ Pháp, nơi Diêu Trì Cung, mọi nguyện vọng chân chính của chúng ta sẽ được đáp ứng. Đây không phải là những nhu cầu vật chất, mà là sự thỏa mãn về mặt tinh thần và tâm linh. Những khát vọng chưa thành tựu trong nhiều kiếp sống trước sẽ được hóa giải, mang lại sự an lạc và mãn nguyện tuyệt đối. Tại đây, mỗi người sẽ cảm nhận được hạnh phúc mà ở thế gian không bao giờ đạt được.

Vườn Ngạn Uyển Và Sự Sống Bất Diệt

Trong Diêu Trì Cung, có Vườn Ngạn Uyển, nơi mỗi linh hồn tương ứng với một bông hoa. Khi một bông hoa nở, đó là biểu hiện của một sinh mạng mới, và khi bông hoa héo tàn, đó là dấu hiệu của sự chuyển tiếp từ kiếp sống này sang kiếp khác. Đức Hộ Pháp giải thích rằng, sự sống và cái chết chỉ như việc thay đổi một chiếc áo, không có gì thật sự mất đi. Những bông hoa trong Vườn Ngạn Uyển là biểu tượng của sự sống bất diệt, luôn biến đổi và tiến hóa theo trí thức và tinh thần của nhân loại.

Tình Cảnh Hai Bên Sông Ngân Hà

Đức Hộ Pháp mô tả nơi cõi Thiêng Liêng có một dòng sông lớn gọi là sông Ngân Hà, phân cách giữa hai bờ: bờ Thiêng Liêng

với ánh hào quang rực rỡ và bờ bên kia đầy đau khổ và tiều tụy. Những linh hồn ở bờ bên kia là những người chưa hoàn thành sứ mệnh hoặc mang nặng oan nghiệt, phải chờ đợi ngày tái kiếp để tiếp tục hành trình của mình. Những linh hồn ở bờ Thiêng Liêng nhìn sang bờ bên kia với lòng thương xót, trong khi những linh hồn ở bờ đau khổ dõi theo bờ Thiêng Liêng với niềm khao khát vượt qua dòng sông để được giải thoát.

Nhân dịp này, Đức Hộ Pháp dạy rằng những người tự sát vì tình yêu thường phải chịu quả báo và bị đưa vào Uổng Tử Thành, vì họ chưa hoàn thành số mệnh trần gian. Khi đầu kiếp lại, họ sẽ gặp lại nhau nhưng không bao giờ có thể trở thành vợ chồng, và tình yêu của họ luôn bị dở dang. Nếu tình yêu của họ là chân thật, Đức Phật Mẫu và Đức Chí Tôn sẽ siêu độ, đưa họ vào cõi Thiêng Liêng Hằng Sống. Ngược lại, nếu tình cảm ấy là giả dối, họ sẽ tiếp tục đầu kiếp để trả nợ nghiệp duyên. Qua đó, Ngài nhấn mạnh tầm quan trọng của tình yêu chân thành và việc chấp nhận số mệnh, tránh những hành động tự hủy hoại để có cơ hội siêu thoát và đạt đến cảnh giới Thiêng Liêng.

Giữa dòng sông Ngân Hà, Đức Quan Âm Bồ Tát, theo lệnh của Đức Di Lạc Vương Phật, thường xuyên điều khiển một chiếc thuyền để cứu độ chúng sanh. Chiếc thuyền này là biểu tượng của lòng từ bi và sự cứu rỗi, mang hy vọng đến những linh hồn mong muốn thoát khỏi đau khổ và tiến vào cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng hành trình trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống đòi hỏi sự chân thành trong tình yêu, lòng hiếu thảo đối với cha mẹ, và sự chấp nhận số mệnh. Những hình ảnh như Vườn Ngạn Uyển, sông Ngân Hà, và chiếc

thuyền từ bi của Đức Quan Âm Bồ Tát không chỉ là biểu tượng của sự sống bất diệt mà còn là lời nhắc nhở về trách nhiệm của mỗi linh hồn trong việc vượt qua nghiệp duyên và đau khổ để hướng đến ánh sáng giải thoát.

Chúng ta hãy sống một đời ý nghĩa, trọn vẹn tình yêu thương và đức tin, bởi chỉ khi đó, chúng ta mới có thể bước qua bờ bên kia của sông Ngân Hà, hòa mình vào ánh hào quang rực rỡ của cõi Thiên Liêng Hằng Sống.

Chương 7

SÔNG NGÂN HÀ VÀ THUYỀN BÁT NHÃ CỦA ĐỨC QUAN THẾ ÂM

Trong kỳ trước, Đức Hộ Pháp đã hướng dẫn chúng ta qua Cung Diêu Trì, Bát Quái Đài, và từ Khổ hải, hành trình tiếp tục đến sông Ngân Hà, biểu tượng của ranh giới giữa thế gian và cõi Thiêng Liêng. Trên dòng sông ấy, thuyền Bát Nhã của Đức Quan Thế Âm Bồ Tát thường xuyên qua lại để cứu độ các linh hồn, vâng lệnh từ Đức Di Lạc Vương Phật.

Bát Quái Đài Và Sông Ngân Hà

Bát Quái Đài, với tám cửa hào quang chiếu sáng, là nơi hội tụ của Bát hồn: Vật chất, Thảo mộc, Thú cầm, Nhân loại, Thần, Thánh, Tiên, và Phật. Tại đây, mỗi linh hồn đều lộ rõ bản chất và phẩm hạnh của mình qua đạo hào quang bao quanh. Những chơn hồn nào đạt đến trạng thái hoàn thiện sẽ tiến vào Bát Quái Đài, trong khi những linh hồn chưa đủ điều kiện phải tiếp tục luân hồi để tu tập và chuyển hóa.

Trên sông Ngân Hà, thuyền Bát Nhã do Đức Quan Thế Âm Bồ Tát điều khiển là phương tiện thiêng liêng để đưa các linh hồn vượt qua dòng Ngân Hà. Chiếc thuyền này không chỉ là biểu tượng của lòng từ bi vô lượng mà còn là lời nhắc nhở rằng, sự cứu rỗi chỉ đến với những linh hồn biết khao khát giác ngộ và chân thành tu tập.

Sự Tiến Hóa Của Chơn Hồn

Trong bài này, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh sự khác biệt giữa linh tánh con người và bản năng thú tính, đồng thời khuyến khích con người chọn con đường đi theo Đức Chí Tôn thay vì để bản năng thú tính chi phối. Ngài giải thích rằng thân xác con người vốn mang bản chất thú, hình thành qua hàng triệu năm tiến hóa, từ giác hồn đến linh hồn. Tuy nhiên, chính nhờ một điểm linh tâm được ban từ Thiêng Liêng mà con người có khả năng vượt qua bản năng thú tính để giữ vững nhơn phẩm và tiến hóa thành Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Đức Ngài nhấn mạnh rằng sự khôn ngoan của con người, một món quà từ Đức Chí Tôn, vốn được ban cho để vượt trội hơn vạn loại. Tuy nhiên, nếu con người không kiểm soát được sự khôn ngoan này, mà để nó phục vụ cho dục vọng và bản năng thú tính, họ sẽ phản lại Thiêng Liêng và Tạo Hóa.

Đức Ngài dạy:

“Chí-Tôn ban cho chúng ta hưởng cái khôn ngoan hơn vạn loại mà loài người thường phản lại với Tạo-Hóa, trở nên tự-kiên, tự-đắc. Sách Thánh, sách Phật nói: “Cái khôn ngoan của người là quý”. Hèn chi Ông Bà mình nhất là An-Nam, hễ khi nào thấy đứa nào xảo trá ngang ngược họ nói: “Thằng đó quý quá!”

“Cái khôn ngoan của mình là quý, nếu nó đi đường mình đi theo nó thì mong gì đoạt được ngôi vị cao trọng đối phẩm Thần, Thánh, Tiên, Phật mà Chí Tôn đã hứa: Nếu các con có thể hơn Thầy, thì Thầy cũng hạ mình cho các con đoạt được ngôi vị.”

Đức Hộ Pháp cảnh báo rằng khi con người đánh mất nhơn phẩm và trở thành nô lệ của quỷ tánh, họ sẽ rơi vào vòng xoáy tương tàn, tương sát, giống như loài thú tranh giành sự sống.

Đây là nguyên nhân của tình trạng đau khổ và hỗn loạn trên thế gian. Ngài nhắc nhở rằng, chỉ khi giữ vững linh tánh và nơn phẩm, con người mới có thể tiến bước trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống và đạt đến ngôi vị cao trọng mà Đức Chí Tôn đã hứa.

Lời Kết

Hành trình qua Sông Ngân Hà và Thuyền Bát Nhã là biểu tượng của sự cứu rỗi và lòng từ bi vô lượng từ Thiêng Liêng. Đức Hộ Pháp nhắc nhở chúng ta rằng, chỉ bằng cách giữ vững linh tánh và nơn phẩm, con người mới có thể vượt qua bản năng thú tính và những giới hạn trần gian, để tiến bước trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống. Sự khôn ngoan cần được dẫn dắt bởi Đạo và lòng chân thành, để mỗi linh hồn có thể đạt đến sự giác ngộ và hòa mình vào ánh sáng của Đức Chí Tôn.

Chương 8

BÍ MẬT HUYỀN VI CỦA BÁT QUÁI ĐÀI VÀ CUNG HIỆP THIÊN HÀNH HÓA

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về hành trình trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, đưa chúng ta tiến sâu hơn vào những cảnh giới cao siêu.

Đức Hộ Pháp bắt đầu giải thích chi tiết về Bát Quái Đài, một cõi thiêng liêng với tám cửa, đại diện cho bát phẩm chơn hồn: Vật chất, Thảo mộc, Thú cầm, Nhân loại, Thần, Thánh, Tiên, và Phật. Bát Quái Đài xoay tròn như bánh xe khổng lồ, phát ra tám đạo hào quang chiếu diệu khắp Càn Khôn Vũ Trụ.

Trong tám đạo hào quang của Bát Quái Đài, mỗi phẩm chơn hồn được soi chiếu rõ nét, từ vật chất đến các bậc cao siêu như Thánh, Tiên và Phật. Dù ở phẩm bậc nào, chơn thần của mọi sinh linh đều tỏa sáng với vẻ đẹp tinh khôi, vượt xa những trược khí của thể xác nơi trần gian. Đây chính là nơi mà sự vận chuyển của các chơn hồn diễn ra không ngừng, tạo nên sự tuần hoàn và tiến hóa trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Các Cung Thiêng Liêng Trước Điều Trì Cung

Đức Hộ Pháp mô tả rằng, trước Cung Điều Trì, nơi Phật Mẫu ngự trị, có ba cung chính: Cung Hiệp Thiên Hành Hóa ở trung tâm, Cực Lạc Thế Giới ở bên phải, và Ngọc Hư Cung ở bên trái. Mỗi cung đều chiếu diệu hào quang rực rỡ, tạo nên một khung cảnh thiêng liêng, đẹp đẽ vô cùng. Từ Cung Hiệp Thiên Hành

Hóa, các chơn hồn được diu dắt để tiến đến hai cung còn lại, trải qua các bài học và thử thách để hoàn thiện mình.

Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, Nơi Bên Vực Cho Vạn Linh

Cung Hiệp Thiên Hành Hóa là nơi Đức Chí Tôn đặt để các Đấng Trọn Lành làm đại diện cho vạn linh. Đây là nơi binh vực, bảo vệ và xét xử công bằng các linh hồn, giống như một tòa án thiêng liêng của Càn Khôn Vũ Trụ. Chỉ những chơn hồn đã đạt được sự trọn lành trong phẩm vị của mình mới có thể vào được cung này, nơi các Đấng cao siêu luôn tận tâm bảo vệ và diu dắt con cái Đức Chí Tôn trên hành trình tiến hóa.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, các Đấng trong Cung Hiệp Thiên Hành Hóa luôn cầu nguyện và xin tội cho vạn linh, bất kể họ đang ở cảnh giới nào. Đây là minh chứng cho lòng từ bi và sự công bình tuyệt đối của quyền năng thiêng liêng.

Nhơn Loại Cần Hiểu Rõ Luật Nhân Quả

Đức Hộ Pháp kêu gọi mỗi người trong chúng ta hãy hiểu rõ luật nhân quả và quyền thưởng phạt của Thiêng Liêng. Ngài nhắc nhở rằng, chỉ bằng cách tu tập, noi theo con đường của Đức Chí Tôn, chúng ta mới có thể trở về trong vòng tay của Ngài. Sự tận hiếu với Đức Chí Tôn và tận trung với Thánh Thể của Ngài chính là con đường dẫn đến sự giải thoát và giác ngộ.

Đức Hộ Pháp dạy:

“Dầu Thần vị, Thánh vị, hay Tiên vị, Phạt vị cũng phải đoạt được cấp bằng Trọn-Lành mới vào Cung Hiệp-Thiên Hành-Hóa. Cung ấy đặc biệt để binh vực Vạn-Linh sanh chúng. Bần-Đạo tưởng Đức Chí-Tôn lập Hiệp-Thiên-Đài tại thế này rất ngộ-nghĩnh thay! Có một điều là khi Bần-Đạo vào thì thấy họ niềm-nở, Bần-Đạo dám chắc nơi miệng họ, khi thấy mình đến đó

hiếu được và biết được như có lời yếu thiết, họ muốn nói với mình rằng: Về nếu có thể nói lại với sanh chúng tức là nhơn-sanh, hiểu rằng cái án của kiếp sanh họ nơi Hiệp-Thiên Hành-Hóa đã có nhiều, chúng ta đã đảm nhiệm nhiều nỗi khó khăn, ước ao sao các bạn hiểu luật nhơn-quả Thiêng-Liêng, quyền Thiêng-Liêng thưởng phạt là gì? Định quyền Thiêng-Liêng đặng về nói lại, thuyết lại đỡ-dành họ cho biết rằng nơi cõi Hư-Linh còn có kẻ chí thân vẫn hằng ngày cầu nguyện và xin tội cho mọi người.”

Lời Kết

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng, không có quyền năng nào có thể ép buộc hay bỏ rơi những người biết tu tập và gìn giữ nhơn phẩm. Đây là lời khích lệ lớn lao để mỗi người kiên trì trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, với niềm tin rằng sự công bình và nhân từ của Thiêng Liêng sẽ luôn là điểm tựa vững chắc cho chúng ta.

Chương 9

LONG HOA HỘI ĐỊNH VỊ CHO CÁC CHƠN LINH

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về Long-Hoa Hội và mối liên hệ giữa Cung Hiệp-Thiên Hành-Hóa và vận mệnh của nhơn-loại. Đây là thời kỳ đặc biệt, khi Hạ Ngươn Tam Chuyển kết thúc, và Thiên Thơ định mở Long-Hoa Hội – nơi các Chơn Linh được xét định phẩm vị, chuẩn bị bước vào Thượng Ngươn Tứ Chuyển.

Long-Hoa Hội Và Ý Nghĩa

Theo lời dạy của Đức Chí Tôn, Long-Hoa Hội là kỳ thi lớn trong cõi Thiêng Liêng, nơi các Chơn Linh được định vị dựa trên công đức và nghiệp quả của họ. Đây là thời điểm quan trọng, khi mọi oan gia, nghiệp chướng của mỗi cá nhân, quốc gia, và cả thế giới phải được thanh toán. Nhân loại đang trả nghiệp quả của mình, dẫn đến những biến động lớn như chiến tranh, xung đột, và hỗn loạn.

Nguyên Nhân Sự Hỗn Loạn

Đức Hộ Pháp chỉ ra rằng, tình trạng tương tàn, xung đột toàn cầu hiện nay là kết quả của nghiệp quả tích lũy từ nhiều đời, nhiều kiếp. Ngài ví von rằng, cũng như thời loạn Tây Sơn trước đây, hiện tại cũng là một giai đoạn trả nợ oan gia của nước Việt Nam nói riêng và toàn nhân loại nói chung. Địa cầu 68, nơi

nhơn loại sinh sống, đang phải gánh chịu hậu quả từ những hành động bất thiện của các thế hệ trước.

Sự Khác Biệt Giữa Loài Người và Loài Vật

Loài người, khác với các loài thú, không thể sống biệt lập mà phải lập thành xã hội để cùng tồn tại. Tuy nhiên, trong khi loài vật sống theo bản năng tự nhiên, con người lại sử dụng trí khôn để lừa dối và tranh giành. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, mặc dù con người có thể qua mặt xã hội, nhưng không thể trốn tránh luật nhân quả Thiêng Liêng.

Con người giành giật sự sống bằng cách tận dụng và khai thác tài nguyên, thậm chí sát hại lẫn nhau. Tấn tuồng này là hệ quả của lòng tham và sự thiếu đạo đức. Ngài cũng giải thích rằng, khi con người thối bộ, họ có thể trở lại trạng thái thấp kém như loài thú – đây là điều mà các Đấng Thiêng Liêng cố gắng ngăn chặn bằng cách mở ra con đường tiến hóa qua Long-Hoa Hội.

Vai Trò của Xã Hội và Luật Công Bình

Từ thuở sơ khai, con người đã phải lập xã hội để bảo vệ nhau khỏi thú dữ và các mối đe dọa. Ban đầu, xã hội được hình thành từ các bầy nhóm nhỏ, dần phát triển thành quốc gia với hệ thống luật pháp và quyền lực rõ ràng. Tuy nhiên, qua thời gian, sự khôn ngoan của con người lại trở thành con dao hai lưỡi, gây ra hỗn loạn thay vì mang lại trật tự.

Trong bối cảnh hiện nay, khi thế giới theo đuổi các hình thức dân chủ, quyền lực lại rơi vào tay những người thiếu đạo đức và tri thức. Kết quả là, các quốc gia ngày càng bất ổn, và nhân loại tiếp tục chìm trong hỗn loạn.

Phương Pháp Của Đức Chí Tôn

Trước tình hình đó, Đức Chí Tôn đã đến để chỉ đường. Ngài ban cho nhân loại Pháp Chánh Truyền, một hệ thống luật Thiêng Liêng công bằng và vĩnh cửu. Chỉ khi các quốc gia và nhân loại biết áp dụng Pháp Chánh này, mới có thể xây dựng một xã hội ổn định, hạnh phúc, và vinh quang.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, để đạt được sự ổn định và thịnh vượng, nhân loại cần trở lại với đạo đức. Chỉ bằng cách xây dựng cuộc sống dựa trên tình thương và công bình, con người mới có thể tiêu trừ nghiệp quả và tạo dựng một tương lai tốt đẹp hơn. Long-Hoa Hội chính là cơ hội để mỗi Chơn Linh định lại vị trí của mình, bước vào một giai đoạn tiến hóa mới trong Thượng Ngươn Tứ Chuyển.

Lời Kết

Long-Hoa Hội không chỉ là một sự kiện Thiêng Liêng, mà còn là cơ hội để nhân loại tự vấn và điều chỉnh. Đức Hộ Pháp kêu gọi mọi người quay về với đạo đức, sống đúng với Luật Thiêng Liêng, để xứng đáng nhận được hồng ân từ Đức Chí Tôn. Đây là con đường duy nhất để nhân loại bước qua những hỗn loạn hiện tại và tiến tới một kỷ nguyên hòa bình và hạnh phúc.

Chương 10

TRIẾT LÝ BÍ YẾU CỦA NỀN ĐẠO VÀ CHƠN THẦN LÀ GÌ?

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, nhấn mạnh đến triết lý bí yếu về phần hồn của con người và khái niệm Chơn Thần. Đây là một nội dung quan trọng nhằm giải thích bản chất và mục đích của sự tồn tại, cũng như con đường mà mỗi người cần đi để đạt đến sự giải thoát.

Triết Lý Nền Tảng Của Nền Đạo

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng triết lý của nền Đạo không phải là những điều cao siêu khó hiểu, mà chính là con đường chơn thật mà Đức Chí Tôn đã khai mở để dìu dắt nhân loại. Đạo dạy chúng ta nhận thức rõ bản chất thật của mình, từ đó biết cách sống một đời sống đúng đắn và tiến hóa. Triết lý của nền Đạo không chấp nhận sự giả dối, mà hướng con người đến việc tìm kiếm và thực hành sự thật.

Ngài cũng nhấn mạnh rằng nền Đạo Cao Đài được xây dựng trên cơ sở chơn lý, được minh chứng qua Kim Bàn và Bát Quái Đài, nơi thể hiện rõ các bậc phẩm chơn hồn từ thấp đến cao. Đây là một biểu tượng của sự tiến hóa và hoàn thiện mà con người cần đạt đến.

Chơn Thần – Bản Chất Và Vai Trò

Đức Hộ Pháp giải thích rằng Chơn Thần chính là khối linh quang mà Đức Phật Mẫu đã ban cho con người. Đây là phần

ting thần cao quý nhất, tồn tại bên trong mỗi người. Chơn Thần không phải là xác thịt mà chúng ta mang, vốn chỉ là "xác thú," được tạo ra để làm phương tiện bảo vệ và duy trì sự sống.

Ngài ví Chơn Thần như một khối ánh sáng thiêng liêng, được tạo ra từ khối thiên lương của Đức Diêu Trì Kim Mẫu. Nó chính là nguồn sống bất diệt giúp con người vượt qua những thử thách trong cuộc đời. Nếu con người biết gìn giữ và phát huy Chơn Thần, họ sẽ bảo vệ được linh hồn mình và tiến hóa lên các phẩm bậc cao hơn trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Trái Địa Cầu Và Vị Trí Của Nó

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng trái địa cầu 68, nơi chúng ta đang sống, là một trong những địa cầu có danh thể đặc biệt trong Càn Khôn Vũ Trụ. Dù đứng ở vị trí thấp trong 72 địa cầu, nhưng nó đã sản sinh ra nhiều Đấng Trọn Lành, Thần, Thánh, Tiên, và Phật. Điều này cho thấy địa cầu 68 mang một ý nghĩa to lớn trong hành trình tiến hóa của các chơn hồn.

Ngài nhấn mạnh rằng để đạt được các phẩm vị cao quý, con người phải trải qua muôn vàn thử thách. Các Đấng Trọn Lành không phải tự nhiên mà đạt đến vị trí của họ, mà chính nhờ vào sự kiên trì, lòng dũng cảm, và quyết tâm vượt qua các quả kiếp nặng nề.

Tứ Khổ Và Sự Gắn Bó Với Xã Hội

Đức Hộ Pháp giải thích rằng từ khi sinh ra, con người đã mang theo Tứ Khổ: sanh, lão, bệnh, tử. Đây là những khổ đau không thể tránh khỏi, nhưng cũng chính là bài học để con người nhận thức rõ ràng về bản chất của cuộc sống. Ngài nhấn mạnh rằng con người phải biết tìm cách trả nợ trái chủ, quả kiếp mà mình đã gây dựng qua nhiều kiếp sống.

Ngài so sánh thân xác con người như một con thú cỡi, và nhiệm vụ của con người là điều phục nó. Nếu con người để bản năng thú vật lấn át, họ sẽ bị đọa lạc; ngược lại, nếu biết dùng trí tuệ và linh quang để làm chủ, họ sẽ tiến hóa và giải thoát.

Triết Lý Sống Vì Xã Hội

Đức Hộ Pháp kết luận rằng triết lý cao thượng nhất của nền Đạo là sống vì xã hội, vì nhân quần. Con người không thể sống riêng lẻ mà phải hòa mình vào cộng đồng, dùng chính cuộc đời mình để phục vụ và góp phần xây dựng xã hội. Ngài nhấn mạnh rằng khi con người hiểu được trách nhiệm của mình đối với xã hội, họ sẽ tìm được sự giải thoát khỏi những gánh nặng của quả kiếp và đạt đến trạng thái tự do đích thực.

Triết lý này không chỉ giúp con người đạt được sự an vui trong kiếp sống hiện tại mà còn mở ra con đường tiến hóa trong các kiếp sống mai sau. Đức Hộ Pháp khuyến khích mọi người hãy nhìn nhận sự thật, chấp nhận những thử thách, và kiên trì trên con đường Thiên Liêng Hằng Sống để cuối cùng đạt được sự vinh diệu và hòa mình vào cõi Thiên Liêng Hằng Sống vĩnh cửu.

Lời Kết

Những triết lý mà Đức Hộ Pháp đã giảng dạy không chỉ là lời nói suông mà là bản chất của con đường Thiên-Liêng mà chúng ta đang theo đuổi. Với sự hiểu biết sâu sắc về Chơn-Thần và các quyền năng Chơn-linh, chúng ta được trang bị để đối mặt với thách thức của cuộc sống, không chỉ vì bản thân mình mà còn vì toàn thể nhân loại trong hành trình tìm kiếm sự bình yên và hòa hợp với vũ trụ. Chúng ta không chỉ là những hành khách ngẫu nhiên trên Trái Đất này, mà là những chủ thể tích cực đóng góp vào di sản vĩ đại của Càn-Khôn Vũ-Trụ.

Chương 11

HẠNH PHÚC THẬT CỦA LOÀI NGƯỜI VÀ PHƯƠNG THỂ THẮNG KHỔ

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục bài giảng về con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, nhấn mạnh đến khái niệm hạnh phúc thật sự của loài người và những phương cách để vượt qua khổ đau. Ngài đặt vấn đề rằng hạnh phúc không đơn thuần là sự thoát khỏi Tứ Khổ, mà là sự nhận thức và giải quyết chúng một cách chơn thật và sâu sắc.

Tứ Khổ Và Ý Nghĩa Trong Hành Trình Nhân Sinh

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng mỗi chơn linh đầu kiếp xuống trần đều phải mang lấy xác phàm, tức là "xác thú." Xác phàm này chịu sự chi phối của luật tiến hóa và phải vượt qua Tứ Khổ (sinh, lão, bệnh, tử) để đạt Thiêng Liêng vị. Tuy nhiên, sự khổ đau này không phải để trốn tránh, mà là để đối mặt, tìm cách chinh phục và vượt qua.

Ngài ví Tứ Khổ như một ngục tù giam giữ Chơn linh, giống như con chim bị nhốt trong lồng hay con cá trong chậu nước. Bản chất của Chơn linh là tìm cách thoát khỏi những ràng buộc này, và chỉ khi có đủ ý chí, can đảm, và nghị lực, con người mới có thể vượt qua được những giới hạn của mình.

Hạnh Phúc Trong Khổ Đau

Con người, khi đối diện với Tứ Khổ, thường tìm cách an ủi bản thân bằng những niềm vui nhỏ bé, thoáng qua để quên đi nỗi khổ. Tuy nhiên, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng hạnh phúc thật sự không thể đạt được bằng cách trốn tránh khổ đau. Hạnh phúc chỉ đến khi con người nhận thức rõ bản chất của khổ đau và tìm ra con đường để vượt qua chúng.

Ngài kể câu chuyện về một Chơn linh khi đầu kiếp đã xin Diêm Vương bốn điều kiện để có được hạnh phúc: làm con một vị quan Thượng Thơ, trở thành Trạng Nguyên, sở hữu ruộng đất bao la, và có một gia đình hoàn hảo với vợ tốt và con cái xinh đẹp. Nhưng ngay cả khi được ban những điều đó, Chơn linh ấy vẫn chưa chắc đã tìm được hạnh phúc thật sự. Điều này minh chứng rằng hạnh phúc dựa trên những giá trị vật chất và danh vọng là phù du và không bền vững.

Triết Lý Về Hạnh Phúc Trong Đạo Cao Đài

Đức Hộ Pháp trích dẫn triết lý của Nho Tông về ba yếu tố để lập quốc và mang lại hạnh phúc cho dân chúng: Thiên Thời, Địa Lợi, Nhân Hòa.

- Thiên Thời: Hạnh phúc chỉ có thể đạt được khi con người thuận theo Thiên ý, tức là sống hòa hợp với Đạo Trời.
- Địa Lợi: Môi trường sống, tài nguyên thiên nhiên, và điều kiện địa lý thuận lợi đóng vai trò quan trọng trong việc kiến tạo sự thịnh vượng và ổn định.
- Nhơn Hòa: Sự đoàn kết, hòa thuận giữa con người với nhau là yếu tố cốt lõi để tránh loạn lạc, chiến tranh, và mang lại bình an cho xã hội.

Tuy nhiên, Đức Hộ Pháp cũng nhấn mạnh rằng, dù hội đủ ba yếu tố này, hạnh phúc vẫn không thể đạt được nếu con người không có Đạo Đức và sự hướng dẫn từ Thiên Liêng.

Sự Thất Bại Của Nhân Loại Trong Việc Tìm Kiếm Hạnh Phúc

Ngài chỉ ra rằng nhân loại ngày nay, dù đã trải qua hai cuộc chiến tranh thế giới, vẫn không rút ra được bài học về hạnh phúc và hòa bình. Tổ chức quốc tế như Liên Hiệp Quốc đều không đạt được mục tiêu của mình vì thiếu sự đồng lòng và chân thành. Nhân loại vẫn mơ mộng về một thứ hạnh phúc không có thực, bị dẫn dắt bởi những lý thuyết sai lầm và những tham vọng ích kỷ, dẫn đến việc các nhân vật thiêng liêng như Thánh Gandhi bị ám sát và Thánh Dalagadot cũng không tránh khỏi số phận tương tự do những kẻ xấu gây ra.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kết luận rằng, để đạt được hạnh phúc thật sự và vượt qua khổ đau, con người cần nhận thức được rằng:

- Hạnh phúc không nằm ở vật chất, danh vọng, hay quyền lực.
- Hạnh phúc là sự tự giác, sống đúng với Thiên ý, và phụng sự xã hội.

Chỉ khi con người tìm lại được đạo đức và sống hòa hợp với nhau, nhân loại mới có thể vượt qua những đau khổ hiện tại và đạt được hạnh phúc vĩnh cửu.

Ngài khuyến khích mọi người hãy suy ngẫm về ý nghĩa thực sự của hạnh phúc và tìm cách sống một đời sống có ý nghĩa, không chỉ vì bản thân mà còn vì cộng đồng và nhân loại. Đây chính là con đường để vượt qua Tứ Khổ và đạt đến Thiên Liêng vị.

Chương 12

QUYỀN NĂNG BẢO VỆ PHẦN HỒN CHÚNG SANH CỦA TÔN GIÁO

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về cuộc hành trình trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, tập trung vào vai trò và quyền năng của các tôn giáo trong việc bảo vệ phần hồn của chúng sanh. Ngài nhấn mạnh rằng tôn giáo, với các nguyên lý cốt lõi, phải đảm nhận trách nhiệm dẫn dắt linh hồn con người đến sự siêu thoát và cứu rỗi.

Vai Trò Của Cung Hiệp Thiên Hành Hóa

Cung Hiệp Thiên Hành Hóa là nơi các Đấng Trọn Lành đảm nhiệm vai trò bào chữa cho linh hồn chúng sanh. Tại đây, các Giáo Chủ của các tôn giáo trên thế giới được mời đến để chứng kiến và giải quyết những vấn đề liên quan đến linh hồn của tín đồ. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, quyền năng của tôn giáo trong việc bảo vệ linh hồn chúng sanh phụ thuộc vào mức độ thực hành và trung thành với các giáo lý cốt lõi của tôn giáo họ theo đuổi.

Ba Nền Tảng Tôn Giáo Lớn

Đức Hộ Pháp phân tích ba nền tảng tôn giáo lớn, chỉ ra những triết lý cốt lõi và cách thức mà tín đồ của họ thực hành, đồng thời đặt câu hỏi về tính hiệu quả trong việc bảo vệ linh hồn tín đồ.

Phật Giáo

Lời Đức Hộ Pháp: *“Tánh đức nhà Phật là Từ-Bi Bác-Ái, Ngài chỉ biết một điều là trọn kiếp sanh đem thân phụng sự cho nhơn-loại, cho chúng-sanh. Sang, trọng, vinh, hiển Ngài coi như nước chảy, như giọt sương đầu cỏ. Sang trọng như Phật, xuất thân nơi nhà Đế-Vương mà còn bỏ hết, mang Bình-Bát đi hành-khất đặng mà chi, để làm gì? Ngài hành-khất đặng của bố-thí, tạo Cấp-Cô-Độc-Viên nuôi kẻ nghèo đói. Mảnh áo Ngài không muốn mặc sang trọng hơn kẻ khó khăn. Tánh-đức của Phật là ăn mày, mà ăn mày như thế ấy siêu thoát tinh-thần làm sao!”*

Nếu một người tu hành theo triết lý nhà Phật nhưng không sống đúng với tánh đức của Đức Phật, thậm chí đôi khi còn đi ngược lại tinh thần phụng sự cao cả của Ngài, liệu tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, những hành động và cách tu hành của họ có được công nhận hay không?

Thánh Giáo Gia Tô

Về Đạo Thánh Đức Hộ Pháp dạy: “Đức Gia-Tô truyền Thánh-Giáo tại thế, Ngài lấy tâm làm căn bản, vì lòng yêu-ái vô tận của Ngài đối với chúng-sanh. Ngài nói với một mảnh tâm chơn thật của Ngài, Ngài có thể làm con vật hy-sinh đặng tế-lễ Chí-Tôn, Ngài xin mang cả tội tình của loài người vào mình cũng như con dê hy-sinh (Le bouc Emissaire) mang cả tội tình cho nòi giống. Ngài đã mang cả tội tình ấy mà chịu chết trên cây Thánh-Giá đặng cứu rỗi nhơn-loại. Vì một mảnh tâm yêu-ái vô cùng tận mà Ngài chỉ biết sống với tình thương vô tận đó mà thôi, Ngài chỉ biết sống đây, mạng sống để trong tay của chúng-sanh, đặng làm con vật tế Đức Chí-Tôn, và vì Đức Chí-Tôn mà thôi, chơn-lý của Ngài là vậy, tâm Thánh của Ngài vô cùng tận.”

Nếu một người tu hành theo triết lý của Đạo Chúa nhưng không sống đúng với tánh đức của Đức Chúa, như tình yêu thương và sự hy sinh vô điều kiện, thì liệu tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, những hành động và cách tu hành của họ có được công nhận hay không?

Khổng Giáo

Về Khổng Giáo Đức Ngài dạy: “Khổng-Giáo lấy Trí làm căn bản, Trí thực muôn hình ngàn trạng, đem cái triết-lý cao siêu ra tạo xã-hội nhưn-quần không phải dễ. Đức Khổng-Phu-Tử phải dùng Trí đặng tự-tu kỳ thân. Có tự-tu kỳ thân đặng mới đủ quyền-năng yêu-ái giáo-hóa các chơn-linh tức là các nhưn-loại đặng trọn lành, đến tột bậc lành là Chí-Thiện.”

Qua lời dạy trên chúng ta có thể hiểu rằng: Khổng Giáo lấy Trí làm căn bản, xem đây là nền tảng để xây dựng xã hội. Việc sử dụng Trí trước hết phải bắt đầu từ việc tu thân sau đó mới tế gia, trị quốc và bình thiên hạ. Chỉ khi tự tu thân thành công, con người mới có thể đủ năng lực yêu thương và giáo hóa người khác, hướng đến sự hoàn thiện cao nhất là Chí Thiện.

Tuy nhiên, có những môn đồ của Ngài chỉ dừng lại ở việc học rộng, nói hay, nhưng chưa thực sự thực hành việc tu thân. Nếu họ đến Cung Hiệp Thiên Hành Hóa và trình bày rằng mình đã tuân theo Đạo Giáo của Đức Khổng Phu Tử, rồi yêu cầu được công nhận vào hàng Thánh, thì liệu tinh thần và hành vi ấy có thực sự phản ánh đúng triết lý mà Đức Khổng Tử truyền dạy?

Thánh Thức Đối Với Đạo Đức Tinh Thần

Đức Hộ Pháp bày tỏ mối lo ngại sâu sắc về sự suy thoái của đạo đức tinh thần dưới sự chi phối của văn minh vật chất. Ngài cảnh báo rằng nếu tinh thần nhân loại không đủ mạnh mẽ để

chống lại sự cám dỗ của vật chất, thì không chỉ tương lai của Đạo Cao Đài mà cả nhân loại cũng sẽ bị đe dọa.

Ngài nhấn mạnh rằng các Giáo Chủ, dù đã chịu nhiều gian khổ để truyền bá giáo lý, nhưng nếu tín đồ không thực hành đúng tinh thần đó, thì chính các Giáo Chủ cũng phải đối mặt với sự vất vả tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kết thúc bài giảng bằng một câu hỏi, mời gọi mọi người suy ngẫm về phương pháp mà Đức Chí Tôn đã tạo ra để bảo vệ tinh thần đạo đức của loài người. Ngài nhấn mạnh rằng việc bảo vệ phần hồn của chúng sanh không chỉ là trách nhiệm của các tôn giáo mà còn là trách nhiệm của mỗi cá nhân. Chỉ khi chúng ta đoàn kết và sống đúng với tinh thần Đạo Đức của tôn giáo mình chỉ dạy, nhân loại mới có thể đạt được sự cứu rỗi và tiến bước trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống.

Chương 13

CUỘC TRANH LUẬN VỀ ĐỨC TIN TRONG CUNG HIỆP THIÊN HÀNH HÓA

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giảng về cuộc tranh luận thiêng liêng xoay quanh vấn đề đức tin giữa các nhà trí thức và các Đấng Thiêng Liêng nơi Cung Hiệp-Thiên Hành-Hóa.

Đức Hộ Pháp chỉ ra rằng, phần nhiều hạng thượng-lưu trí-thức, các văn-sĩ Nho học ở Á-Đông hay các nhà tự do ngôn-luận, tự do tư-tưởng ở Âu-Châu thường phủ nhận đức tin và thậm chí còn bài bác các giá trị tôn giáo.

Những nhà trí thức này, khi trở về Cung Hiệp-Thiên Hành-Hóa, không thể không cúi mình trước luật Thiêng Liêng và chịu sự khảo xét tinh thần. Họ có muốn trốn tránh cũng không thể nào thoát khỏi quyền năng tuyệt đối của Càn Khôn Vũ Trụ, và cũng chẳng cách nào tránh khỏi sự chi phối của luật Thiêng Liêng.

Sau đây là ý chánh các mẫu đối thoại giữa các nhà trí thức và các Đấng Thiêng Liêng

Các Nhà Trí Thức

Những người sáng lập tôn giáo để dạy Đạo cho con người, đúng là đã tạo nên giá trị tinh thần lớn lao. Điều này không ai phủ nhận. Nhưng những giá trị đó dường như không giúp ích trực tiếp cho cuộc sống hằng ngày, thậm chí còn gây cản trở sự phát triển và tiến bộ của nhân loại. Nếu quyền năng thiêng liêng thực sự mạnh mẽ như người ta thường nói, vậy hãy

chứng minh bằng cách cho chúng tôi thấy rõ ràng, cụ thể. Nếu quyền năng đó có thể bảo vệ sinh mạng của con người, chắc chắn ai cũng muốn theo Đạo. Nhưng thật tiếc, mọi thứ lại quá mơ hồ. Chúng tôi không biết bám víu vào đâu để đặt niềm tin.

Họ tiếp tục nói:

Các Giáo chủ khuyên chúng tôi làm việc thiện, tránh điều ác, nhưng thực tế trước mắt chỉ toàn là khổ đau. Chúng tôi muốn làm điều tốt, nhưng xã hội lại ép buộc chúng tôi phải làm điều xấu. Nếu cố gắng nhẫn nhịn, sống yêu thương và hy sinh cho người khác, liệu có ai sống tốt đáp lại không? Thay vì tôn trọng những nỗ lực cao quý của chúng tôi, người ta chỉ chèn ép và hủy hoại. Trong hoàn cảnh như vậy, làm sao chúng tôi có thể bảo vệ được chính mình?

Các Đấng Thiêng Liêng

Các ông bảo triết lý Đạo Giáo là lừa gạt tâm lý con người, nhưng thực ra, triết lý ấy giống như một tấm gương để mọi người soi vào mà nhìn rõ bản thân mình. Nếu các ông không dám nhìn vào gương vì sợ hãi và né tránh, thì đức tin của các ông sẽ được xây dựng ở đâu? Cuộc sống hiện tại đang đẩy con người vào cảnh tàn hại lẫn nhau, còn những người trí thức thì mãi tìm kiếm hạnh phúc trong vật chất, mà kiểu hạnh phúc ấy chẳng khác gì cuộc sống của loài vật.

Loài người đã dùng trí óc để tìm kiếm hạnh phúc cho chính mình, nhưng liệu điều đó đã thành công chưa? Hay vẫn còn lang thang trong vòng xoay của sự tranh đấu, làm tổn thương nhau và chuốc lấy khổ đau mà chẳng đạt được lợi ích gì? Các ông trách quyền lực Thiêng Liêng vì cho rằng nó không thể hiện rõ ràng để giúp thiên hạ xây dựng đức tin. Nhưng ngay cả khi Đức Chí Tôn hiện ra và kêu gọi con người đi theo Ngài, thì

những người thiếu đức tin vẫn không theo Ngài đâu. Điều này không phải vì họ không nhìn thấy, mà vì họ không muốn tin.

Các Nhà Trí Thức

Nhưng làm sao để chúng tôi có thể hiểu đức tin? Các Ngài bảo rằng chúng tôi phải tự xây dựng đức tin, nhưng điều đó vẫn quá mơ hồ. Chúng tôi không thấy rõ đức tin đó trông như thế nào.

Các Đấng Thiêng Liêng

Đức tin bắt đầu từ chính mình. Trước tiên, mình phải hiểu rõ bản thân, rồi mới hiểu được người khác, và sau đó mới đến hiểu Đức Chí Tôn – Đấng Tạo Hóa của Càn Khôn Vũ Trụ. Hiểu Đấng ấy cũng là cách để hiểu rõ chính mình. Nếu chưa hiểu được Đấng ấy, thì không thể thật sự hiểu bản thân mình. Mà nếu không hiểu chính mình, thì chẳng ai có thể hiểu mình cả. Một cuộc sống không có đức tin, không biết tự hiểu mình, chẳng khác nào cây cỏ hay loài vật, sống một cách vô nghĩa và không có giá trị gì.

Các Nhà Trí Thức

Vậy làm sao để chứng minh rằng niềm tin này là đúng? Có điều gì để đảm bảo chúng tôi không sai lầm khi đặt niềm tin vào chính mình?

Các Đấng Thiêng Liêng

Giống như khi các ông đi thi. Các giám khảo có thể hỏi về những bài học cũ. Các ông không được phép mang tài liệu vào phòng thi, nhưng nếu trả lời đúng những câu hỏi được đặt ra, thì các ông sẽ đỗ. Đạo Giáo cũng vậy. Các tôn giáo được đặt ra ở đời để con người thực hành, biến triết lý thành hành động. Nếu không có đức tin, không thực hiện được, thì làm sao mong rằng các Đấng Thiêng Liêng sẽ tôn trọng mình? Nói đơn

giản, nếu chơi trò đánh bông dụn, đánh trúng thì được thưởng, nhưng nếu không tin tưởng mà bỏ cuộc thì sao có thể thành công?

Đức tin là khi con người biết tự hiểu, tự trọng, và tự xây dựng giá trị của mình. Nếu mình có thể tôn trọng chính mình, thì người khác mới tôn trọng mình. Đức tin là do mình tin vào chính mình. Nếu mình không tin bản thân, thì làm sao mong người khác tin? Nếu mình còn nghi ngờ chính mình, làm sao có thể thuyết phục người khác tin tưởng vào Đức Chí Tôn – Đấng đã tạo nên linh hồn của mình? Nếu chưa xây dựng được đức tin vững chắc, thì mình chưa đủ xứng đáng để trở thành một phần trong Thánh Thể của Đức Chí Tôn, hay chính là Hội Thánh của Ngài.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng đức tin không đến từ bên ngoài mà phải bắt nguồn từ chính bản thân mỗi người. Nếu con người không hiểu và tin tưởng vào chính mình, thì không thể xây dựng đức tin vào người khác. Tôn giáo tồn tại để con người thực hành triết lý và xây dựng đức tin thông qua hành động, chứ không phải chỉ để thờ phượng các Đấng Giáo Chủ. Đức tin chính là sự tự hiểu, tự trọng, và tự khẳng định giá trị của bản thân, từ đó lan tỏa ra để tạo niềm tin nơi người khác và với Đức Chí Tôn. Đức tin chính là ánh sáng dẫn đường trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống.

Chương 14

CÁC TÔN GIÁO ĐỀU CÓ CHUNG MỤC ĐÍCH GIÚP CON NGƯỜI THOÁT KHỔ

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về cuộc tranh luận giữa các Đấng Trọn Lành tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa và các Chơn Linh có trí thức cao siêu nhưng không chấp nhận bất kỳ tín ngưỡng nào.

Liên quan đến vấn đề tín ngưỡng và đạo giáo, họ đặt câu hỏi cho các Đấng Trọn Lành như sau:

Các Chơn Linh Nêu Vấn Đề

“Nếu đúng như các Ngài nói rằng chúng tôi phải có đức tin thì mới có thể tu hành, để đạt đến các phẩm vị Thiêng Liêng trong Càn Khôn Vũ Trụ, vậy xin cho hỏi: Trên thế gian này có biết bao Tôn Giáo do các vị Giáo Chủ sáng lập, đang giáo hóa nhân sinh. Chúng tôi không có ý công kích các Đạo Giáo ấy, nhưng cũng chính sự đa dạng đó khiến tinh thần nhân loại trở nên mơ hồ, mất phương hướng tín ngưỡng. Chúng tôi không phủ nhận rằng các triết lý của những tôn giáo này đã mang lại giá trị nhất định, nhưng chúng tôi khẳng định một điều: triết lý của các nền Tôn Giáo thường mâu thuẫn với nhau. Chính sự không đồng nhất trong tinh thần triết học tín ngưỡng ấy đã làm cho trí thức nhân loại hoang mang, không biết nên đặt niềm tin vào đâu.”

Các Đấng Trọn Lành Giải Thích

Mục đích chung của tôn giáo là giúp con người thoát khổ. Dù có sự khác biệt về phương pháp, tất cả các tôn giáo đều hướng tới việc giúp con người vượt qua khổ đau trong kiếp sống này.

- Nho-Đạo dạy con người từng khổ, chấp nhận khổ để học hỏi và trưởng thành.
- Thần-Đạo dạy con người thắng khổ bằng sức mạnh của ý chí và lòng tin.
- Thánh-Đạo dạy con người thọ khổ, coi khổ đau là bài học và cơ hội để tu dưỡng.
- Tiên-Đạo dạy con người thoát khổ, vượt qua khổ bằng sự thanh tịnh và tu luyện.
- Phật-Đạo dạy con người giải khổ, đạt đến cảnh giới Niết-Bàn, nơi không còn đau khổ.

Chính vì mong muốn giúp con người vượt qua khổ đau mà các Tôn Giáo đã đưa ra nhiều triết lý, mỗi triết lý lại dẫn đến những con đường khác nhau. Những triết lý ấy đều chân thật và hữu ích, điều này không thể phủ nhận. Tuy nhiên, sự đa dạng đó lại khiến con người hoang mang, không biết chọn con đường nào để tin tưởng và đi theo. Vì vậy, nhiều người, dù có trí tuệ và tinh thần đủ mạnh mẽ để suy ngẫm và tìm hiểu các triết lý đạo đức, vẫn cảm thấy mơ hồ. Sự mơ hồ này có nhiều nguyên nhân.

Nỗi Lo Sợ Của Người Trí Thức

Một trong những lý do là nỗi sợ: sợ rằng nếu mình chọn nhầm đường, đức tin đặt sai chỗ sẽ bị người đời chế giễu và chỉ trích. Cũng vì nỗi sợ này mà họ tỏ ra không tin vào bất cứ điều gì, dù trong lòng họ biết điều đáng tin là gì. Đây là tâm lý thông thường của những người trí thức hay các triết gia trên thế giới.

Họ biết điều gì là đúng nhưng lại không đủ can đảm để khẳng định đức tin của mình. Vì lo sợ dư luận, họ đành che giấu niềm tin thật sự, thể hiện ra ngoài rằng mình không theo tín ngưỡng nào. Điều này cho thấy sự yếu đuối trong tinh thần của những người được coi là trí thức.

Các Đấng Trọn Lành Giải Thích Thêm

“Các ông có đủ trí tuệ và tinh thần, đủ học vấn và kiến thức để hiểu rõ tâm lý của mình, nhưng lại không đủ can đảm để làm điều mà lẽ ra các ông nên làm. Các ông chê trách người khác không sống cao thượng, nhưng khi tự mình nhận thấy điều gì là đúng, là cao thượng, các ông lại không dám hy sinh để thực hiện. Từ xưa đến nay, biết bao bậc hiền triết đã không ngần ngại hy sinh thân mình để thực hiện lẽ phải. Chúng tôi hỏi các ông: Có Tôn Giáo nào hiện diện trên thế gian này dạy con người làm điều sai quấy không? Dù là Tả Đạo hay Bàng Môn đi nữa, họ cũng không dám dạy điều sai, mà luôn dạy con người làm điều đúng. Nếu các ông biết điều đúng mà không dám làm, thì đó là sự yếu đuối trong tinh thần.”

Các Đấng còn nhấn mạnh:

“Tín ngưỡng chính là nền tảng giúp định hướng cho nhân loại sống và phát triển. Điều này không ai có thể phủ nhận. Nếu các ông cho rằng sự đa dạng của các Tôn Giáo khiến tinh thần con người không thể quyết định nơi để đặt niềm tin, thì chúng tôi nói thế này: Người ta dọn ra một bữa cơm với đủ món – nào thịt, nào rau, nào muối, nào tương, nào chao – nhưng các ông cứ cầm dĩa quơ mãi mà không chịu ăn, rồi than đói, vậy có hợp lý không? Phải chọn món để ăn chứ!”

Các Tôn Giáo Là Một Gia Đình Lớn

Các tôn giáo có thể được so sánh như một gia đình lớn, nơi đôi khi xảy ra tranh cãi và ganh đua. Nhưng giống như trong một gia đình, khi có ông bà, cha mẹ, cô bác và con cháu, luôn có sự phân định quyền hạn và trách nhiệm. Con cái phải nghe lời cha mẹ, cha mẹ kính trọng ông bà, và như vậy trật tự gia đình được duy trì. Tuy nhiên, khi đứa trẻ trưởng thành, điều quan trọng không còn là việc ai phục tùng ai, mà là sự nhận thức rằng tất cả đều là thành viên của một gia đình. Cũng vậy, các tôn giáo hiện diện trên thế gian là để phù hợp với trình độ trí tuệ và đạo đức của nhân loại tại mỗi thời điểm, giúp con người tiến hóa tinh thần từng bước.

Hiểu đúng về tôn giáo là gì, ta thấy rằng tất cả tôn giáo đều dạy con người hướng đến sự sáng suốt về đạo đức và tinh thần. Các tôn giáo không được sinh ra để chỉ trích hay hủy diệt lẫn nhau. Thực tế, không tôn giáo nào có thể tiêu diệt tôn giáo khác, bởi tôn giáo không dựa trên sức mạnh vật chất để tồn tại. Chân lý chỉ có một, và nhiệm vụ của tôn giáo là hướng dẫn con người tìm đến chân lý ấy – con đường dẫn đến cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Con Người Cần Có Đức Tin

Đức tin bắt đầu từ việc hiểu rõ bản thân. Khi ta biết mình, ta mới có thể hiểu người khác và nhận thức về Đức Chí Tôn – Đấng Chủ Tể của Càn Khôn Vũ Trụ. Hiểu Ngài chính là hiểu thấu bản thân. Nếu không biết mình, ta không thể có đức tin, và sống không đức tin thì cuộc sống trở nên vô nghĩa, giống như cây cỏ.

Đức tin xuất phát từ sự tự trọng và tự tin. Nếu ta không tin vào chính mình, làm sao người khác có thể tin ta? Và nếu ta không có đức tin đủ mạnh, làm sao có thể đại diện cho Thánh Thể

của Đức Chí Tôn? Đức tin chính là bằng chứng giá trị của con người và là nền tảng của sự kết nối với Đức Chí Tôn.

Lời Kết

Dẫu có trăm ngã đường khác nhau, tất cả các tôn giáo đều dẫn về một điểm đến: cõi Thiêng Liêng Hằng Sống. Đây là mục tiêu mà nhân loại tìm kiếm, chứ không phải những giá trị phù du trong cõi trần. Mang thân xác hữu hạn, chịu bao khổ đau, con người tìm đến các tôn giáo để khám phá chân lý. Bất kỳ tôn giáo nào không thể chỉ đường đến cõi Hằng Sống ấy thì không còn là tôn giáo thực sự. Những tín ngưỡng sai lệch, mê tín dị đoan, không thể dẫn đến chân lý cuối cùng, và nhân loại sẽ sớm từ bỏ họ. Chỉ những tôn giáo chân chính mới có thể đưa con người đến sự hằng sống và giác ngộ thật sự.

Chương 15

BÍ PHÁP “VỊ THA DIỆT KỶ”

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giảng tiếp về một triết lý quan trọng mang tính nền tảng, được gọi là "Bí Pháp Vị Tha Diệt Kỷ". Triết lý này nhấn mạnh việc loại bỏ tư lợi cá nhân để cứu vãn nhân loại khỏi vòng lẩn quẩn của xung đột và tự diệt. Đây cũng là con đường dẫn đến sự giải thoát, hòa bình và hạnh phúc thật sự.

Khởi Điểm Của Tương Khắc

Trên Cung Hiệp-Thiên Hành-Hóa, nơi các Đấng Thiêng Liêng hội họp, các Đấng đã tranh luận sâu sắc về nguyên nhân của sự hỗn loạn nơi trần thế. Một số lập luận rằng, tại mặt địa cầu, quy luật "mạnh được, yếu thua" đã chi phối, dẫn đến bất công, áp bức, và tranh giành. Con người và vạn loại đều cuốn vào vòng xoáy của ích kỷ, lấy lợi ích cá nhân làm mục tiêu, tạo ra một xã hội đầy mâu thuẫn và bất ổn.

Các Đấng Trọn Lành đã chỉ rõ rằng, sự hỗn loạn này bắt nguồn từ "Dĩ Kỷ Diệt Tha" – lấy tư lợi cá nhân để hủy hoại lợi ích chung. Chỉ khi nào nhân loại biết "Dĩ Công Diệt Tư, Vị Tha Diệt Kỷ", lấy công làm trọng, vị tha làm căn bản, thì thế giới mới có thể thoát khỏi vòng lẩn quẩn của tương tranh và đạt đến hòa bình.

Trong mọi tổ chức xã hội, từ gia đình đến quốc gia, vị kỷ luôn là nguyên nhân chính dẫn đến sự suy tàn:

- Trong gia đình: Khi mỗi thành viên chỉ nghĩ đến lợi ích cá nhân, gia đình sẽ rơi vào bất hòa và đổ vỡ.
- Trong quốc gia: Khi người dân không biết hy sinh cho tổ quốc mà chỉ quan tâm đến lợi ích riêng, quốc gia sẽ suy yếu và loạn lạc.
- Trong quan hệ quốc tế: Khi các quốc gia chỉ nghĩ đến việc làm giàu và củng cố quyền lực cho riêng mình, chiến tranh và xung đột sẽ không thể tránh khỏi.

Những mâu thuẫn này không gì khác hơn là kết quả tất yếu của vị kỷ.

Bài Học Từ Sự Phát Triển

Đức Hộ Pháp đã dùng hình ảnh của các thành phố như New York và Sài Gòn để minh họa cho quá trình phát triển nhờ tinh thần vị công:

- New York: Từ một vùng bùn lầy ít giá trị, nhờ sự hợp tác và cống hiến vì lợi ích chung, đã trở thành một đô thị sầm uất và giàu có.
- Sài Gòn: Từ một bến sông đầy bần mọt, qua sự khai phá chung, đã trở thành một trung tâm văn hóa và kinh tế quan trọng.

Các Đấng Thiêng Liêng nhấn mạnh rằng, những thay đổi tích cực này chỉ xảy ra khi con người vượt qua vị kỷ để hướng đến lợi ích chung.

Tại cõi Thiêng Liêng, nguyên lý "Vị Công Bất Vị Tư" được áp dụng triệt để. Mọi thứ, từ Đền Thánh đến hình tượng Đức Phật Mẫu và Đức Chí Tôn, đều là biểu hiện của công lý và tình

thương. Không có gì thuộc về cá nhân hay tư lợi; tất cả đều vì đại nghĩa và sự tiến hóa chung của toàn vũ trụ.

Lời Kết

Triết lý "Vị Tha Diệt Kỳ" không chỉ là một nguyên tắc đạo đức mà còn là chìa khóa để xây dựng một xã hội công bằng và hạnh phúc. Đức Hộ Pháp khẳng định rằng, chỉ khi nhân loại biết lấy lợi ích chung làm trọng, loại bỏ tư lợi, và sống vì nhau, thế giới mới đạt được hòa bình và thịnh vượng.

Ngày nào con người biết sống vì công lý và tình thương, ngày đó thiên hạ sẽ thật sự hạnh phúc và hòa bình sẽ lan tỏa khắp mọi nơi.

Chương 16

BÁC ÁI VÀ CÔNG BẰNG ĐƯA CON NGƯỜI ĐẾN THỐNG NHẤT TÍN NGƯỠNG

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giảng dạy về quyền năng của Luật Thương Yêu, Pháp Công Chánh, và Hòa Ước của Đức Chí Tôn với loài người. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, cuộc thiết chiến tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, nơi các Đấng Trọn Lành bàn luận về luật pháp các Tôn Giáo, đã làm sáng tỏ vai trò của Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh trong việc thực thi Đệ Tam Hòa Ước.

Nền Tảng Của Luật Thương Yêu Và Pháp Công Chánh

Ngài chỉ rõ, Luật Thương Yêu và Pháp Công Chánh là hai nguyên tắc nền tảng mà Đức Chí Tôn buộc Thánh Thể của Ngài và toàn nhân loại phải tuân thủ. Đây không chỉ là những khái niệm cao siêu, mà còn là những quy tắc thực tiễn, định hướng cho con người sống hòa hợp, đồng thời bảo vệ sự tồn tại và tiến hóa của cả xã hội loài người.

Đức Hộ Pháp giảng giải rằng, từ thuở tạo thiên lập địa, Luật Thương Yêu đã hiện hữu như nguyên lý căn bản của vạn vật trong Càn Khôn Vũ Trụ. Mọi sự sinh sản, mọi mối quan hệ giữa các loài đều xuất phát từ tình thương yêu. Đối với con người, Luật Thương Yêu không chỉ dừng lại ở tình cảm giữa vợ chồng, mà còn mở rộng ra trách nhiệm đối với nòi giống, quốc gia, và cả chủng tộc. Tình thương ấy càng được nhân rộng, càng thể

hiện tinh thần cao cả và sứ mệnh lớn lao của nhân loại trong việc kiến tạo đời sống hài hòa và tốt đẹp hơn.

Đức Hộ Pháp nêu gương Đức Khổng Phu Tử với Nho Tông, nơi Ngài dùng Nhân Luân làm căn bản để bảo vệ giá trị đạo đức và phẩm giá con người. Chính Luật Thương Yêu, được khởi nguồn từ tình ái nhân loại, đã làm nền tảng cho sự trường tồn của Đạo Nho hơn hai ngàn năm qua, và đến nay vẫn còn đủ sức mạnh để chuyển thế.

Ý Nghĩa Của Đệ Tam Hòa Ước

Ngài cũng nhắc nhở rằng, Đệ Tam Hòa Ước của Đức Chí Tôn không chỉ là một cam kết tinh thần, mà còn là một lời răn buộc nhân loại phải thực thi Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh một cách hiệu quả. Hai lần trước, nhân loại đã bội ước, không tuân theo những nguyên tắc này, dẫn đến sự hỗn loạn và suy đồi. Lần này, Đức Chí Tôn không chỉ kêu gọi, mà Ngài buộc phải thi hành.

Về Quyền Công Chánh, Đức Hộ Pháp chỉ ra rằng, công lý hiện tại nơi thế gian phần nhiều là công lý giả tạo. Công lý bị chi phối bởi quyền lực, giàu nghèo, địa vị, khiến cho sự bất công lan tràn, dẫn đến những cuộc chiến tranh, tương tàn, và máu đổ. Ngài nhấn mạnh, nếu thế gian không thể thực thi một công lý thật sự dựa trên tinh thần bác ái và công bình, thì xã hội loài người sẽ mãi chìm trong hỗn loạn.

Ngài cảnh báo rằng, công lý giả mạo, vốn chỉ dùng để lừa gạt tâm lý nhân loại, chính là nguyên nhân gốc rễ của mọi khổ đau và xung đột. Một khi công lý được thực thi đúng nghĩa, dựa trên tinh thần bác ái và công bình, nhân loại sẽ không còn tranh đấu và thế giới sẽ bước vào một thời kỳ hòa bình thực sự.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhắc lại lời Thánh Ngôn của Đức Chí Tôn: "*Ngày giờ nào các con dòm thấy một lẽ bất công nào nơi mặt thế gian này, thì ngày giờ ấy chưa thành Đạo.*" Đây là lời nhắn nhủ sâu sắc, nhắc nhở nhân loại rằng, Đạo chỉ có thể hoàn thành khi Luật Thương Yêu và Pháp Công Chánh được thực thi một cách triệt để, mang lại công bằng và hạnh phúc cho tất cả mọi người.

Chương 17

QUYỀN NĂNG CỦA LUẬT THƯƠNG YÊU, PHÁP CÔNG CHÁNH VÀ HÒA ƯỚC CỦA ĐỨC CHÍ TÔN VỚI LOÀI NGƯỜI

Trong bài giảng này, Đức Hộ Pháp thuật lại cuộc thiệt chiến tại Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, nơi các Đấng Trọn Lành bàn thảo về luật pháp của các nền tôn giáo. Đức Chí Tôn đã định đoạt rằng Thánh Thể của Ngài phải thực thi Đệ Tam Hòa Ước, mà trong đó, Luật Thương Yêu và Pháp Công Chánh được xem là những nguyên tắc căn bản.

Ngài nhấn mạnh rằng Luật Thương Yêu là căn nguyên của mọi sinh tồn trong Càn Khôn Vũ Trụ. Từ thuở tạo thiên lập địa, mọi loài sinh vật đều dựa vào tình thương yêu để sinh sản và tồn tại. Con người cũng thế, nếu không có tình yêu, không thể xây dựng gia đình, truyền tử lưu tôn, và kiến tạo xã hội bền vững. Tuy nhiên, tình yêu thương ấy không chỉ dừng lại ở sự kết nối giữa vợ chồng, mà còn lan rộng đến trách nhiệm đối với nòi giống, quốc gia, và cả nhân loại.

Đức Chí Tôn đã thiết lập Luật Thương Yêu như một nguyên tắc cao thượng và bất di bất dịch trong cơ cấu tạo đoan của Ngài. Ngài cũng tạo ra Cung Diêu Trì, biểu tượng của tình yêu bao la, để gắn kết mọi sinh linh trong Càn Khôn Vũ Trụ. Nếu không có tình yêu ấy, mọi sự tồn tại sẽ trở nên vô nghĩa.

Ý Nghĩa Của Hòa Ước Với Đức Chí Tôn

Hòa Ước giữa Đức Chí Tôn và loài người không chỉ là một cam kết tinh thần, mà còn là lời răn buộc nhân loại phải thực thi Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh. Trước đây, nhân loại đã hai lần ký hòa ước với Đức Chí Tôn nhưng đều bội ước, không tuân thủ những quy luật Ngài ban hành. Lần này, Đức Chí Tôn không chỉ kêu gọi mà còn buộc con người phải thi hành Luật Thương Yêu và Quyền Công Chánh một cách nghiêm túc và triệt để.

Ngài cảnh báo rằng, sự hỗn loạn và tương tàn trên thế gian xuất phát từ công lý giả tạo, một thứ công lý bị chi phối bởi quyền lực, giàu nghèo, và địa vị xã hội. Công lý ấy không dựa trên tinh thần bác ái và công bình, mà chỉ là phương tiện để lừa gạt tâm lý nhân loại. Chính vì vậy, Đức Chí Tôn yêu cầu con cái Ngài phải thực thi công lý thật sự, mang lại sự cân bằng và hòa bình cho xã hội loài người.

Lời Kết

Đức Chí Tôn từng phán: *"Ngày giờ nào các con dòm thấy một lẽ bất công nào nơi mặt thế gian này thì ngày giờ ấy chưa thành Đạo."* Câu nói ấy nhắc nhở nhân loại rằng Đạo chỉ có thể hoàn thành khi Luật Thương Yêu và Pháp Công Chánh được thực thi một cách triệt để. Khi công lý thật sự được thực hiện, xã hội loài người sẽ thoát khỏi hỗn loạn và bước vào một thời kỳ hòa bình, thịnh vượng. Bài học này là kim chỉ nam để chúng ta suy ngẫm và hành động vì một tương lai tốt đẹp hơn.

Chương 18

NGUỒN GỐC HẠNH PHÚC CHƠN THẬT CỦA CON NGƯỜI

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giảng về hạnh phúc chơn thật của con người, đặt câu hỏi: "Hạnh phúc ấy từ đâu mà có?" Ngài giải thích rằng, trong Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, các chơn linh cao siêu về trí thức tinh thần nhưng thiếu đạo đức đã tranh luận rằng chỉ những linh hồn cao trọng mới đủ sức đối diện với "Tứ Diệu Đề" – bản chất khổ đau của kiếp sống – để lập vị. Họ cho rằng phần lớn chơn linh không thể vượt qua những khổ nạn ấy và thường tìm hạnh phúc tạm bợ để xoa dịu khổ đau. Nhưng chính việc này lại dẫn đến oan nghiệt và quả kiếp.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng để hiểu được hạnh phúc chơn thật, mọi người cần suy gẫm sâu xa. Hạnh phúc không phải thứ dễ dàng tìm thấy, mà cần thấu triệt qua những đau khổ, hy sinh, và sự phản chiếu nội tâm.

Bài Học Từ Cuộc Sống Đức Hộ Pháp

Ngài hồi tưởng lại đời mình để minh họa ý nghĩa hạnh phúc. Sinh ra trong gia đình nghèo khó nhưng tràn đầy yêu thương, Ngài học được giá trị của tình thương trong gia đình. Những năm tháng ấu thơ, dù vật chất thiếu thốn, nhưng tình yêu thương giữa cha mẹ và anh em đã mang lại cho Ngài cảm giác hạnh phúc chơn thật.

Sau khi trưởng thành và gánh vác trách nhiệm gia đình, Đức Hộ Pháp phải đối diện với những đau khổ lớn hơn: sự mất mát cha mẹ, anh em, và người thân yêu nhất. Ngài nhận ra rằng những khoảnh khắc hạnh phúc nhất không nằm ở sự giàu sang hay địa vị, mà ở tình thương yêu chân thành giữa con người với nhau.

Hạnh Phúc Trong Đạo

Sau những mất mát và đau khổ, Đức Hộ Pháp tìm thấy nguồn an ủi nơi Đạo. Ngài khẳng định rằng, tình thương yêu từ Đức Chí Tôn và con cái của Ngài chính là hạnh phúc lớn nhất. *"Hạnh phúc ấy là động lực giúp tôi vượt qua bao thử thách và tiếp tục sống."*

Ngài nhấn mạnh rằng hạnh phúc chơn thật không nằm ở vật chất hay danh vọng, mà là khối thương yêu giữa con người với nhau, đặc biệt trong cộng đồng Đạo. Chính tình thương yêu chân thành từ toàn thể con cái Đức Chí Tôn đã giúp Ngài vượt qua những nghi ngờ, ganh ghét, và áp bức, để xây dựng nền Đạo vững chắc.

Giá Trị Của Hạnh Phúc Chơn Thật

Hạnh phúc chơn thật, theo Đức Hộ Pháp, là động lực mạnh mẽ để tạo dựng tổ nghiệp và công nghiệp cho nhân loại. Ngài khẳng định: *"Giá trị của một mạng sống không thể sánh bằng hạnh phúc mang lại cho triệu người. Vì vậy, tôi sẵn sàng đổi mạng sống của mình để mang lại hạnh phúc chơn thật cho mọi người."*

Ngài cho rằng, hạnh phúc chơn thật trong Đạo Cao Đài không chỉ là điều ước vọng, mà là hiện thực được Đức Chí Tôn ban bố. Chính nhờ quyền năng và tình thương yêu Thiên Liêng,

Ngài đã có thể lập nên đại công và mang lại vinh quang cho toàn thể con cái Đức Chí Tôn.

Lời Kết

Hạnh phúc chơn thật không phải là thứ ta tìm kiếm ở bên ngoài, mà là kết quả của tình thương yêu, sự hy sinh, và sự an ủi từ Đức Chí Tôn. Hạnh phúc ấy không chỉ làm mạnh mẽ tinh thần mà còn giúp ta vượt qua mọi thống khổ, để sống với lý tưởng và gây dựng một cuộc đời ý nghĩa.

Chương 19

ĐỨC CHÍ TÔN TẠO ĐẠO CAO ĐÀI CỐT TẠO HẠNH-PHÚC CHO NHƠN-SANH

Trong bài giảng này, Đức Hộ Pháp đặt ra câu hỏi: "Đạo Cao Đài có thể đem lại hạnh phúc cho nhơn loại và hòa bình cho thế giới hay không?" Ngài khẳng định rằng Đức Chí Tôn đã đến để tạo nên nền tôn giáo không chỉ vì mục tiêu giáo hóa, mà còn để ký một hòa ước với nhơn sanh, với hai nguyên tắc cốt lõi:

- Luật Thương Yêu: Không chỉ yêu thương con người mà còn cả toàn vạn linh.
- Quyền Công Chánh: Xây dựng một nền tảng công bằng tuyệt đối.

Ngài nhấn mạnh rằng, dù việc thực hiện có vẻ khó khăn, thậm chí vượt ngoài khả năng tưởng tượng, nhưng với quyền năng của Đức Chí Tôn, hòa bình và hạnh phúc sẽ thành hiện thực.

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng Đạo Cao Đài được xây dựng trên khối thương yêu vô tận. Từ quyền năng của Đức Chí Tôn, Đạo Cao Đài không chỉ là hình tượng tâm linh, mà còn là hiện thân của luật thương yêu. Ngài nhấn mạnh: *"Quyền Đạo ngày nay do Luật Thương Yêu mà thành, và không có sức mạnh thù hận nào có thể phá hủy được nó."*

Bảo Vệ Chơn Truyền Của Đạo

Đức Hộ Pháp kể lại những thách thức mà Đạo Cao Đài đối mặt, khi các đảng phái khác dùng quyền lực để chiếm đoạt vị

trí của Đức Chí Tôn. Ngài đã đứng ra bảo vệ chơn truyền, dùng sức mạnh của tình thương và pháp luật để giữ vững nền đạo.

Ngài khẳng định rằng, sứ mệnh của Ngài không chỉ là bảo tồn chơn truyền, mà còn là bảo vệ hình tượng của Đức Chí Tôn. Điều này không chỉ vì hiện tại, mà còn để Đạo Cao Đài trở thành nguồn sáng và niềm tin cho toàn thể nhân loại trong tương lai.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kết luận rằng Đạo Cao Đài, với nền tảng là tình thương yêu và công chánh, chính là chìa khóa để mang lại hạnh phúc cho nhơn sanh và hòa bình cho thế giới. Quyền năng của Đạo không chỉ nằm ở giáo lý, mà còn ở sự thực hiện những giá trị Thiêng Liêng mà Đức Chí Tôn đã truyền dạy. Đây chính là con đường để đưa loài người đến sự thái bình và hạnh phúc chân thật.

Chương 20

HÌNH ẢNH PHẬT MẪU TẠI THẾ GIAN LÀ ĐỨC PHẬT CIVA VÀ GIA TỘC THIÊNG LIÊNG HỘI HIỆP Ở CUNG ĐIỀU TRÌ

Hôm nay Đức Hộ Pháp sẽ đưa chúng ta đến Cung Điều-Trì, nơi gắn bó sâu sắc với mỗi chơn linh. Đức Hộ Pháp nhắc nhở rằng, dù hành trình này đầy khó khăn, nhưng lòng yêu thương vô biên của Bà Mẹ Thiêng Liêng chính là nguồn động viên để tiếp tục bước tới.

Tình Yêu Vô Tận Của Phật Mẫu

Đức Hộ Pháp so sánh tình yêu của Bà Mẹ tại Cung Điều-Trì với tình thương của một người mẹ nơi thế gian. Như một người mẹ luôn lưu giữ kỷ niệm thơ ấu của con cái, Phật Mẫu tại Cung Điều-Trì cất giữ mọi dấu tích của mỗi kiếp sanh để nhắc nhở và dẫn dắt chúng ta. Tình yêu ấy không chỉ lưu luyến, mà còn là động lực giúp chơn linh tiến hóa trên hành trình dài vô tận.

Cung Điều-Trì là nơi mỗi linh hồn sẽ tìm lại được những mối dây yêu thương đã xa cách qua các kiếp sống. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, tình yêu ấy vượt qua giới hạn của thời gian và không gian, luôn chờ đợi sự trở về của mỗi linh hồn sau hành trình dài đầy thử thách.

Hiểu Về Địa Cầu 68 Và Nỗi Sợ Chết

Đức Hộ Pháp giải thích rằng địa cầu 68 là nơi khổ não nhất trong Càn Khôn Vũ Trụ. Dù vậy, con người vẫn lưu luyến, sợ rời bỏ vì không hiểu được bản chất thật sự của cái chết. Ngài

nhấn mạnh rằng, thay vì sợ hãi, mỗi người nên nhìn nhận cái chết như một bước chuyển tiếp trên hành trình Thiêng Liêng, mở ra cơ hội cho sự tiến hóa cao hơn.

Đại Nghiệp Vô Biên Của Đức Chí Tôn

Con đường Thiêng Liêng Hằng Sống là hành trình không bờ bến, hướng tới đại nghiệp vô biên của Đức Chí Tôn. Ngài khuyến khích mỗi người theo chân Ngài để khám phá những bí ẩn Thiêng Liêng như Ngọc-Hư-Cung và Cực-Lạc Thế Giới, đồng thời nhấn mạnh rằng Phật Mẫu đã hiện diện từ thuở tạo thiên lập địa, biểu hiện qua hình ảnh Đức Civa Phật ở Ấn Độ.

Phật Mẫu Và Sự Sáng Tạo Của Vạn Vật

Phật Mẫu chính là nguồn cội của sự sống, là pháp phối hợp cùng Đức Chí Tôn để tạo nên vạn vật trong Càn Khôn Vũ Trụ. Đức Civa Phật, hình tượng đặc biệt với sự kết hợp giữa Âm và Dương, tượng trưng cho nguyên lý sáng tạo. Từ sự phối hợp giữa Phật, Pháp và Tăng, mọi vật chất và tinh thần đều được sinh ra.

Đạo Phật, dù không trực tiếp thờ Phật Mẫu, nhưng vẫn thừa nhận Ngài là Đấng tạo hóa Vạn Linh. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, từ tạo thiên lập địa, Phật Mẫu luôn giữ vị trí tối cao trong sự vận hành của vũ trụ, là nền tảng của mọi sự sống.

Kết Luận: Tiếp Bước Trên Hành Trình Thiêng Liêng

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng mỗi chơn linh cần tiếp tục dục tấn, vượt qua những giới hạn để tiến gần hơn đến Cung Ngọc-Hư, nơi chứa đựng những bí mật sâu xa về sự sống và sự giác ngộ. Ngài hứa sẽ dẫn dắt chúng ta đến tận nơi để hiểu rõ hơn về bản chất Thiêng Liêng và sứ mệnh cao cả của Phật Mẫu trong hành trình tiến hóa của vạn vật.

Chương 21

MÌNH LÀM GÌ, ĐƯƠNG LÀM GÌ, VÀ PHẢI LÀM GÌ? SỰ LIÊN HỆ GIỮA THIÊN THẦN VÀ VẬT TRONG NGƯỜI

Đêm nay, Đức Hộ Pháp hướng dẫn chúng ta tiếp tục hành trình dục tấn trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, để khám phá bản chất thật sự của chính mình. Là con người, mỗi chúng ta đã được đặt vào con đường Đạo của Đức Chí Tôn, mang trong mình sứ mệnh cao cả để truyền giáo và thực hiện ý nguyện Thiêng Liêng của Ngài.

Hiểu Về Bản Thân: Mình Là Ai?

Đức Hộ Pháp nhắc nhở rằng, trước khi bước tiếp, chúng ta cần hiểu rõ: Mình là ai? Đang làm gì? Và cần làm gì? Con người được cấu thành từ hai phần:

- Chơn linh: Phần tinh thần huyền bí, do Đức Chí Tôn ban tặng, mang tính chí linh và chí thiện.
- Xác thân: Phần hữu hình, do Đức Phật Mẫu tạo nên, là công cụ để chơn linh thực hiện hành trình tiến hóa.

Sự kết hợp giữa chơn linh và xác thân được ví như một vị Thiên Thần cưỡi trên một con vật – một sự hài hòa nhưng cũng đầy thử thách.

Từ lâu, các Đạo Giáo đã sử dụng hình ảnh biểu trưng để minh họa mối quan hệ giữa chơn linh và xác thân. Ví dụ:

- Đức Văn Thù Bồ Tát cưới Bạch Tượng.
- Đức Quan Âm cưới Kim Mao Hẩu.
- Đức Địa Tạng cưới Đề Thính.

Những hình ảnh này thể hiện sự kiểm soát, hài hòa giữa phần thiêng liêng (chơn linh) và phần phàm tục (xác thân).

Đức Hộ Pháp giải thích rằng, Luật Tạo Đao là nền tảng để con người đạt được sự quân bình giữa phần thiêng liêng và phần hữu hình. Trong mỗi cá nhân, chơn linh và xác thân cần hòa hợp để cùng tiến hóa. Dù vậy, mỗi phần vẫn có quy luật riêng và không thể tráo đổi cho nhau. Chúng ta không thể coi xác thân hơn chơn linh, cũng như không thể xem con vật hơn người.

Tìm Nguyên Nhân Của Sự Sống

Các nhà triết học từ thượng cổ đến nay luôn tìm kiếm câu trả lời: Tại sao chơn linh lại phải ở trong một con vật? Đó là hành trình đi tìm giá trị đích thực của sự sống, lý giải vì sao Ngươn Linh cao cả phải đồng hành cùng xác thân phàm tục.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, nếu bỏ Đạo, con người sẽ chỉ còn là con vật. Đạo chính là con đường duy nhất giúp chúng ta nâng cao phẩm giá, vượt qua sự hèn hạ của xác thân để tiến tới sự hoàn thiện.

Con người luôn khao khát đạt đến phẩm vị cao cả như Đức Chí Tôn – Đấng đã sản sinh ra Càn Khôn Vũ Trụ và các vị Phật. Đức Hộ Pháp nhắc rằng, mỗi người đều mang trong mình tánh đức thiên nhiên: Muốn trở thành Trời, muốn giống Cha. Chính sự giục thúc này là động lực để con người vượt qua bản năng thú tính, tiến hóa thành những linh hồn cao cả.

Đức Hộ Pháp giải thích rằng, chánh trị của Càn Khôn Vũ Trụ khác biệt với chánh trị nơi thế gian. Quy luật Thiêng Liêng không thể áp dụng cho phần xác, và ngược lại. Hai hệ thống này tương liên nhưng không thể hòa lẫn, đòi hỏi con người phải nhận thức rõ ràng về mục tiêu của mình: Đoạt phẩm vị Thiêng Liêng qua sự tu luyện chơn linh.

Kết Luận: Mở Ra Bí Mật Thiêng Liêng

Đức Hộ Pháp nhắc nhở rằng, mục tiêu tối hậu của mỗi người là đạt đến phẩm vị Phật, ngang hàng với Đức Chí Tôn. Điều này đòi hỏi chúng ta phải buông bỏ bản năng thú tính, tập trung vào tu dưỡng chơn linh để đạt được sự hoàn thiện. Ngài hứa sẽ dẫn dắt chúng ta đến Ngọc Hư Cung, nơi chứa đựng những bí mật sâu xa về chánh trị của Càn Khôn Vũ Trụ, để hiểu rõ hơn về hành trình Thiêng Liêng Hằng Sống và vai trò của mỗi cá nhân trong vũ trụ bao la này.

Chương 22

TẦM QUAN TRỌNG CỦA TRIẾT LÝ VĂN MINH

Hôm nay, Đức Hộ Pháp hướng dẫn con cái của Đức Chí Tôn bước tiếp trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, đặc biệt là tiến vào Cung Ngọc Hư, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng có một khía cạnh quan trọng cần được thuyết minh. Nếu không hiểu rõ, chúng ta sẽ gặp nhiều thiếu sót trong hành trình tu học và đoạt vị. Triết lý văn minh không chỉ giúp con người hiểu được sự tấn triển của phần hồn mà còn là nền tảng cho sự tồn tại và phát triển xã hội.

Văn minh, theo Đức Hộ Pháp, được hiểu qua hai chữ "Văn" và "Minh" trong Nho học:

- Văn: Những lời lẽ, văn hóa, văn chương mà con người sáng tạo hoặc kế thừa từ người khác, giúp định hình và duy trì sự tiến hóa của xã hội.
- Minh: Sự minh bạch, sáng suốt, rõ ràng trong tư duy và hành động.

Văn minh, hay civilization, mang ba ý nghĩa chính:

- Sự Tiến Triển Tâm Lý Và Xã Hội: Văn minh là tổng hòa của sự phát triển trí tuệ, tâm lý, và các khuôn khổ xã hội mà con người đạt được. Đây là nền tảng để tiếp tục tấn triển, hướng tới sự hoàn thiện hơn.

- **Tổng Hợp Những Thành Tựu Văn Hóa:** Văn minh bao gồm tất cả những thành tựu xã hội và quốc gia đã đạt được. Tuy nhiên, những thành tựu này phải đối mặt với sự thách thức từ tư duy mới mẻ, buộc con người tìm cách bảo vệ hoặc cải tiến chúng để phù hợp với nhu cầu hạnh phúc và tiến bộ.
- **Tinh Thần Quyết Thắng Vật Chất:** Văn minh là phương pháp giúp con người kiểm soát được phần xác, không để bản năng thú tính chi phối. Đây là mục tiêu cao nhất của văn minh, giúp con người đạt được phẩm giá cao cả của mình.

Văn Minh Và Hạnh Phúc

Văn minh được xem là công cụ để con người tìm kiếm hạnh phúc. Tuy nhiên, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng hạnh phúc thật sự không nằm ở phần xác. Những thành tựu khoa học và công nghệ, như máy bay hay tàu ngầm, chỉ mang lại sự tiện ích chứ không phải là nguồn hạnh phúc lâu dài.

Hạnh phúc thật sự thuộc về phần hồn. Con người dù đạt đến địa vị cao nhất hay sở hữu sự giàu sang, nếu không thỏa mãn tâm hồn, vẫn không thể gọi là hạnh phúc.

Đức Hộ Pháp chỉ ra rằng, những gì văn minh vật chất mang lại chỉ như "ngọn cỏ đầu sương," thoáng qua và không bền vững. Sự giàu có hay sung sướng về vật chất không thể làm thỏa mãn tâm hồn con người trong dài hạn.

Hạnh phúc thật sự chỉ có thể đạt được qua tinh thần đạo đức, nơi con người vượt qua sự giới hạn của bản năng thú tính để đạt đến sự hoàn thiện về tâm linh.

Văn minh, khi được thực hiện đúng nghĩa, phải dựa trên nền tảng đạo đức. "Văn" là quyền hạn, "Minh" là sáng suốt. Một

nền văn minh đích thực không chỉ tạo ra sự tiến bộ về vật chất mà còn phải xây dựng một nền tảng đạo đức cao cả, làm nguồn gốc cho sự hạnh phúc lâu dài.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng, nếu văn minh không dựa trên đạo đức, thì chỉ là phương tiện tạm thời để điều hòa đời sống phần xác. Chỉ khi văn minh đạt đến đỉnh cao của tinh thần đạo đức, tạo thành một nền tôn giáo cao cả, mới có thể đem lại hạnh phúc thật sự cho nhân loại. Văn minh, xét đến cùng, phải là công cụ để con người đạt được mục tiêu tối thượng: hạnh phúc của phần hồn.

Chương 23

CON ĐƯỜNG THIÊNG-LIÊNG HẰNG-SỐNG KHÔNG CÓ GIỚI HẠN

Hôm nay, Đức Hộ Pháp giảng tiếp về con đường dục tấn trên Thiêng Liêng Hằng Sống. Ngài muốn chia sẻ điều này, vì Ngài thấy nhiều Chơn Hồn trở về Diêu Trì Cung và việc hiểu và quen thuộc với con đường về nguồn cội này là vô cùng quan trọng.

Sự Khó Khăn Khi Từ Giã Diêu Trì Cung

Hành trình ấy khởi đầu từ Diêu Trì Cung, nơi các Chơn Hồn được hưởng hạnh phúc vô biên gần Đức Phật Mẫu. Đây là nơi an lạc, đầy yêu thương mà bất cứ ai đã trải qua những đau khổ nơi cõi trần gian đều không muốn rời xa. Thế nhưng, giống như câu nói của người xưa: *“Đi cho biết đó biết đây, ở nhà với Mẹ biết ngày nào khôn,”* Chơn Hồn không thể dừng lại ở đó. Sự tiến hóa đòi hỏi mỗi người phải từ giã Diêu Trì Cung và tiếp tục bước lên con đường cao rộng hơn, hướng về Ngọc Hư Cung, nơi điều khiển toàn thể Càn Khôn Vũ Trụ.

Cảnh Giới Huyền Bí Và Kỳ Diệu Của Ngọc Hư Cung

Khi rời khỏi Diêu Trì Cung ta chỉ cần nhìn sang bên trái sẽ thấy Ngọc Hư Cung. Khác xa những tưởng tượng về một trung tâm quyền lực náo nhiệt, Ngọc Hư Cung là cảnh giới huyền bí và vô cùng kỳ diệu, với những lầu đài nguy nga, đồ sộ. Tất cả dường như được tạo thành từ một chất liệu duy nhất, tựa như pha lê trong suốt, hơi ngà đục nhưng vẫn tỏa ra ánh sáng rực rỡ. Hào quang từ những lầu đài ấy chiếu diệu muôn phương, tạo nên

một cảnh trời huy hoàng, Nơi đây, mọi thứ đều được tinh thần biến hóa thành hình tượng.

Khi đến cõi này, ta có thể lầm tưởng nơi đây sẽ náo nhiệt, trùng trùng điệp điệp như cõi thế gian. Nhưng không, khung cảnh hoàn toàn thanh tịnh và trang nghiêm. Trước mắt chúng ta là Tông Đường Thiêng Liêng, nơi thân nhân và bạn hữu thiêng liêng đang mừng rỡ đón chào.

Tại đó, ta sẽ gặp gỡ biết bao thân hữu, gia tộc, nhiều đến nỗi không thể nào đếm xuể. Khi họ đến đón, họ sẽ dẫn ta đến một cung điện và dặn dò rằng: nơi đây không dùng lời nói. Mọi thứ chỉ cần “tưởng” là đủ. Ví dụ như khi ta tưởng đến một người nào đó, ý niệm ấy lập tức thành tiếng nói, và người ấy sẽ xuất hiện ngay trước mặt ta.

Cung ấy hoàn toàn không có những danh xưng như Thần, Thánh, Tiên, Phật. Các danh từ ấy chỉ được con người đặt ra nơi Địa Cầu 68 này, chứ tại Ngọc Hư Cung, những khái niệm đó không tồn tại. Ở cảnh giới ấy, sự giao tiếp và tồn tại hoàn toàn thuần khiết, không vướng bận ngôn ngữ hay giới hạn nào do con người tạo ra. Khi quan sát nhân loại trên thế gian, ta thấy rằng mỗi cá nhân đều mang một tinh thần khác biệt. Trong số những Chơn Linh hiện diện trên Địa Cầu này, không có hai người nào giống nhau về phẩm chất. Sự khác biệt ấy khiến cho địa vị thiêng liêng không thể được định giá hay so sánh bằng bất kỳ thước đo nào.

Mỗi Chơn Linh đều có phẩm vị đặc biệt của riêng mình, và qua mỗi kiếp sống, họ tiến hóa, bước lên từng đẳng cấp mới. Mỗi bước tiến ấy đều định sẵn một địa vị tương xứng, không ai có thể tranh giành hay xô đẩy người khác khỏi vị trí đó. Mọi thứ tự

nhiên mà thành, không cần danh từ hay sự áp đặt nào, vì những địa vị này đã được an bài một cách thiêng liêng.

Đức Chí Tôn từng dạy: “*Đại nghiệp của mỗi đấng Thầy đã sẵn sẵn cho đó.*” Mỗi Chơn Linh đều có con đường và vị trí của mình trong đại nghiệp ấy, và việc đạt được đẳng cấp hay phẩm vị nào hoàn toàn phụ thuộc vào sự tiến hóa của chính họ.

Gia Tộc Thiêng Liêng Và Sự Liên Quan Giữa Các Chơn Hồn

Đức Hộ Pháp dạy mỗi người đấng Đạo có thể thuộc về các đại gia đình thiêng liêng, như:

Đại gia đình của Đức Phật Thích Ca (Phật giáo), Đại gia đình của Đức Lão Tử (Đạo giáo). Đại gia đình của Đức Khổng Phu Tử (Nho giáo). Đại gia đình của Đức Mahomet (Hồi giáo). Đại gia đình của Đức Jésus-Christ (Thiên Chúa giáo). Đại gia đình vinh-hiến hơn hết là đại gia-đình của Quan-Âm-Bồ-Tát, tức nhiên là Từ-Hàng-Bồ-Tát.

Những Chơn Hồn có sự liên kết mật thiết với các đại gia đình này. Ví dụ: Một Chơn Hồn có thể đầu thai vào đại gia đình thiêng liêng của Đức Phật Quan Âm hoặc các Giáo Chủ khác. Điều này cho thấy mọi Chơn Hồn đều có mối liên hệ với những Đấng cao trọng trong vũ trụ.

Quyển Sách Thiên Thơ Và Sự Tự Xét Xử

Khi trở về cõi thiêng liêng, thân nhân sẽ đưa chúng ta đến một cung điện, nơi có quyển sách Thiên Thơ được đặt trước mặt. Mở quyển sách ra, chúng ta sẽ nhìn thấy rõ ràng tên mình cùng toàn bộ những gì đã làm trong kiếp sống vừa qua. Mọi hành động, công đức hay lỗi lầm đều hiện lên rõ rệt. Chính chúng ta sẽ tự xét xử bản thân, tự làm tòa để định đoạt số phận của mình. Chúng ta tự hỏi: Có cần đầu thai trở lại để tiếp tục học

hỏi và sửa sai không, hay đã đủ công đức để tiến lên một địa vị cao hơn trong cõi thiêng liêng?

Vị Chưởng Quán của cung điện này, theo cách gọi của trần thế, được biết đến với tên Nam Tào và Bắc Đẩu. Tuy nhiên, nơi ấy không có ai cai trị hay phán xét chúng ta cả. Chính chúng ta tự quyết định tất cả. Chúng ta tự định đoạt kiếp sống của mình, tự phân định tội hay phước, và cuối cùng tự quyết định mạng căn và số phận của mình. Không có bất kỳ hình luật hay quyền lực nào buộc chúng ta phải làm điều gì. Mỗi Chơn hồn đều có quyền tự do tuyệt đối để định đoạt tương lai và con đường tiến hóa của mình.

Lời Kết

Mỗi Chơn Hồn đều có mối liên hệ mật thiết với các gia đình thiêng liêng của những Đấng cao trọng như Đức Phật Thích Ca, Đức Lão Tử, Đức Khổng Tử, Đức Mahomet, Đức Jésus-Christ hay Đức Quan Âm Bồ Tát. Khi trở về cõi thiêng liêng, mỗi linh hồn sẽ tự đối diện với quyển sách Thiên Thơ, nơi ghi lại toàn bộ hành trình của mình. Chính chúng ta sẽ tự xét xử, tự quyết định số phận, có cần đầu thai tiếp tục học hỏi hay đã đủ công đức để tiến lên một địa vị cao hơn.

Không có sự phán xét từ ai khác, bởi mỗi linh hồn đều được trao quyền tự do tuyệt đối để định đoạt con đường tiến hóa của chính mình trong vũ trụ bao la này.

Chương 24

TỘI-LỖI CHÚNG TA DO CHƠN-THẦN GHI CHÉP NÊN KHÔNG THỂ CHỐI TỘI

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng về con đường dục tấn trên Thiêng Liêng Hằng Sống, đặc biệt nhấn mạnh đến tội lỗi của con người và sự ghi chép không thể chối cãi bởi chính Chơn Thần của mỗi người. Ngài bắt đầu bằng việc nhắc lại vai trò của Ngọc Hư Cung – nơi cơ quan chánh trị Càn Khôn Vũ Trụ điều hành và ghi nhận toàn bộ quả kiếp của nhân loại. Đây là một hệ thống vĩ đại bao trùm cả Ba Ngàn Thế Giới, Tứ Đại Bộ Châu, Thất Thập Nhị Địa, và nhiều địa cầu khác nhau trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Cơ Quan Chánh Trị Càn Khôn Vũ Trụ Và Sự Ghi Chép Tội Lỗi

Đức Hộ Pháp giải thích rằng mọi hành vi của con người trên trái đất đều được ghi lại bởi Chơn Thần của chính họ. Tội lỗi không phải được quyết định bởi một thực thể bên ngoài, mà chính Chơn Thần – pháp thân – của mỗi người là người ghi chép và định án. Quyển "Vô Tự Kinh" lưu giữ mọi chi tiết về cuộc sống, hành vi, và những nghiệp quả mà mỗi linh hồn đã tạo ra qua các kiếp sống. Vì vậy, khi trở về Ngọc Hư Cung, không ai có thể chối tội hay bào chữa, bởi chính họ đã tự ghi lại và quyết định số phận của mình.

Ngài so sánh điều này với tòa án ở thế gian, nơi bị cáo có thể nhờ trạng sư bào chữa. Nhưng tại Ngọc Hư Cung, không có trạng sư, không có sự can thiệp từ bên ngoài. Mỗi linh hồn tự

xét xử mình, tự đối diện với những gì mình đã làm, và tự chịu trách nhiệm trước Tông Đường Thiêng Liêng.

Hai Hạng Chơn Hồn: Trả Quả Và Du Học

Đức Hộ Pháp phân biệt rõ hai loại chơn hồn:

- Hạng đến để trả quả: Đây là những linh hồn mang nợ nghiệp quả từ các kiếp trước và xuống thế gian để trả tội. Khi trở về Ngọc Hư Cung, họ phải đối diện với Tông Đường của mình – những linh hồn cùng gia tộc thiêng liêng – để xem xét và đánh giá con đường họ đã đi qua. Nếu họ làm điều sai trái hoặc gây thêm nghiệp tội, không chỉ họ mà cả Tông Đường cũng phải chịu đau khổ. Đây là hình phạt nặng nề nhất, vì nó gây tổn thương không chỉ cho cá nhân mà cho cả gia tộc thiêng liêng.
- Hạng đến để du học: Đây là những linh hồn được Tông Đường gửi đến thế gian để học hỏi và lập vị cho mình. Những linh hồn này thường không chịu khổ vì nghiệp quả, mà đến để hoàn thiện bản thân và đóng góp vào sự phát triển của Tông Đường. Hạng linh hồn này đến để học hỏi thường giữ phẩm giá cao sang, luôn tuân theo đạo hạnh và tránh xa mọi tội lỗi. Họ mang trọng trách nâng cao bản thân mà không làm tổn thương Tông Đường của mình

Hậu Quả Mà Tông Đường Phải Gánh Chịu Từ Hành Động Của Chơn Hồn

Luật lệ của Càn-Khôn Vũ-Trụ không chỉ ràng buộc từng cá nhân mà còn kéo theo cả Tông Đường và Tổ Tông cùng gánh chịu. Khi một linh hồn rời cõi trần và trở về Ngọc-Hư-Cung, toàn thể Tông Đường đều hiện diện để quan sát hành trình quả kiếp của họ.

Nếu linh hồn ấy đi theo con đường Chí Thiện, đạt được Bí Pháp Chí Linh, Tông Đường sẽ vui mừng hân hoan. Nhưng nếu linh hồn ấy gây thêm tội lỗi, không chỉ bản thân chịu đau khổ mà cả Tông Đường cũng phải gánh chịu hình phạt, khiến nỗi đau trở nên vô hạn.

Một linh hồn không chỉ bị hình phạt bởi những gì họ đã làm, mà còn ảnh hưởng đến cả Tông Đường Thiêng Liêng của họ. Trong các Tông Đường, có những Tông Đường cao trọng như Tông Đường của Quan Âm Bồ Tát, Địa Tạng Vương Bồ Tát, và Đức Di Lặc. Những Tông Đường này luôn hiện hữu tại Ngọc-Hư-Cung, chờ đợi và giám sát các linh hồn.

Kết quả hành động của linh hồn sẽ định đoạt niềm tự hào hay nỗi đau của Tông Đường. Những linh hồn gây tội lỗi không chỉ làm tổn thương chính mình mà còn gây nhục nhã cho cả đại gia đình thiêng liêng. Ngược lại, những linh hồn đạt được thành tựu sẽ mang lại vinh quang cho Tông Đường và bản thân.

Thánh Thể Của Đức Chí Tôn Là Ai?

Thánh Thể của Đức Chí Tôn dưới thế gian chính là Hội Thánh Cao Đài, một tổ chức hữu hình được Đức Chí Tôn lập ra để đại diện cho Ngài trên thế gian. Đây là nơi quy tụ con cái của Đức Chí Tôn, thực hiện vai trò quan trọng trong việc truyền đạt giáo pháp, quản lý đạo đức, và dẫn dắt tín đồ trên con đường tu tập. Hội Thánh không chỉ là một tổ chức mà còn là biểu tượng của luật yêu thương, là nơi mà mỗi tín đồ có thể học hỏi, thực hành đạo lý và tiến hóa đến các phẩm vị cao hơn trong cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Hậu Quả Của Việc Bị Trục Xuất Khỏi Tông Đường Của Đức Chí Tôn

Tuy nhiên, khi một tín đồ bị trục xuất khỏi Hội Thánh, điều đó đồng nghĩa với việc họ bị loại bỏ khỏi đại gia đình thiêng liêng mà Đức Chí Tôn đã lập nên. Trục xuất là một hình phạt nghiêm khắc, được áp dụng đối với những người vi phạm nghiêm trọng giáo pháp, phá hoại sự đoàn kết, hoặc làm tổn hại đến đạo đức và danh dự của Đạo. Quyền trục xuất thuộc về Hội Thánh và được thực hiện dựa trên luật pháp mà Đức Chí Tôn đã ban hành.

Hình phạt trục xuất không chỉ khiến người đó bị cô lập khỏi cộng đồng mà còn mất đi sự bảo vệ và dẫn dắt của Thánh Thể. Họ trở thành kẻ lạc loài, không thể tiếp tục con đường tu luyện, dẫn đến đau khổ về cả thể xác lẫn tinh thần. Điều đáng sợ nhất không phải là sự cô đơn, mà là nỗi nhục khi bị từ bỏ bởi đại gia đình thiêng liêng, mất đi cơ hội để trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kêu gọi mọi người nhận thức sâu sắc về trách nhiệm của mình trong từng hành động, bởi chính họ là người quyết định số phận của mình. Ngài nhấn mạnh tầm quan trọng của việc sống đạo đức và yêu thương, để không chỉ mang lại hạnh phúc cho bản thân mà còn làm rạng danh Tông Đường thiêng liêng. Bằng cách ấy, mỗi người có thể vượt qua kiếp nạn, đạt đến hạnh phúc chân thật trong Thiêng Liêng Hằng Sống.

Chương 25

CUNG PHỤC LINH: NƠI HỒI TƯỞNG TẤT CẢ CÁC KIẾP SỐNG

Hôm nay, Đức Hộ Pháp sẽ giảng về Cung Phục Linh, đây là một cảnh giới thiêng liêng, nơi linh hồn sẽ gặp lại những người thân quen từ nhiều kiếp sống, cùng lúc hồi tưởng lại từng kiếp đã qua, từ kiếp con người cho đến thời kỳ vật loại.

Cung Phục Linh: Nơi Hồi Tưởng Tất Cả Các Kiếp Sống

Cung Phục Linh là nơi linh hồn mỗi người được đối diện với chính bản thân mình qua từng kiếp sống đã trải qua. Khi bước vào đây, chúng ta không còn sử dụng ngôn ngữ để giao tiếp mà chỉ dựa vào tư tưởng. Tư tưởng trở thành phương tiện chính để các Chơn linh kết nối và hiểu nhau, không cần lời nói. Tại đây, chúng ta sẽ thấy tất cả những người thân yêu, quen thuộc từ nhiều kiếp sống trước, không có sự xuất hiện của oán thù hay xa lạ.

Khi linh hồn bước vào Cung Phục Linh, sẽ có một vị Phật đứng trước mặt, tay cầm cây Kiêm Câu. Vị này chính là Phục Linh Tánh Phật – người giúp linh hồn lần lượt nhớ lại từng kiếp sống, từ kiếp gần nhất đến xa nhất, thậm chí trở về thời kỳ còn là vật loại. Mỗi lần cây Kiêm Câu vung lên, ký ức một kiếp sống lại hiện về, cho đến khi Chơn linh trải nghiệm hết toàn bộ lịch sử tồn tại của mình.

Mỗi Linh Hồn Trên Trái Đất Đây Đều Là Hóa Nhân

Ngài giải thích rằng mỗi linh hồn trên trái đất này đều là "hóa nhân," không phải "nguyên nhân." Hóa nhân là những linh hồn từng trải qua sự tiến hóa từ vật loại lên đến con người. Khi phục-linh, linh hồn sẽ hồi tưởng tất cả những giai đoạn ấy, từ lúc là vật loại đến khi trở thành chơn linh trong Đại-Hồi. Sự phục hồi ký ức này là bước cần thiết để một linh hồn hiểu được nguồn gốc và hành trình của mình trong Càn Khôn Vũ Trụ.

Ngài cũng nhắc đến vai trò của Đức Di Lạc Vương Phật, người hiện cầm quyền điều hành Càn Khôn Vũ Trụ. Đức Di Lạc từng là một linh hồn trải qua giai đoạn vật loại (như hình tượng con khỉ trong truyền thuyết) trước khi đạt được vị trí thiêng liêng cao trọng hiện tại. Điều này nhấn mạnh rằng sự tiến hóa của linh hồn là một quá trình dài lâu và đầy thử thách.

Cung Phục-Linh Và Sự Đối Diện Với Tông Đường

Khi bước vào Cung Phục-Linh, linh hồn không chỉ đối diện với những gì mình đã làm, mà còn nhìn thấy sự liên hệ mật thiết với Tông-Đường Thiêng Liêng của mình. Tất cả các chơn linh trong Tông-Đường đều có mặt để chứng kiến, hỗ trợ hoặc thậm chí chịu chung hậu quả từ hành động của linh hồn đó. Đây là lý do tại sao Đức Hộ Pháp nhấn mạnh tầm quan trọng của việc sống đạo đức, không chỉ để bảo vệ bản thân mà còn bảo vệ danh dự và hạnh phúc của Tông-Đường mình.

Ngài nhấn mạnh rằng hình phạt lớn nhất không phải là đau khổ cá nhân, mà là bị trục xuất khỏi Tông-Đường. Sự trục xuất này khiến linh hồn mất đi sự kết nối với gia đình thiêng liêng, trở nên cô lập và không thể tiến hóa thêm.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp khuyến khích mỗi người tự quản lý bản thân ngay từ khi còn ở trần gian. Ngài nhấn mạnh rằng "ăn năn" là cách tốt nhất để giảm nhẹ hậu quả của tội lỗi, bởi ở Cung Phục-Linh, không có ai bào chữa hay giảm án cho ta, ngoài chính bản thân mình. Hãy sống sao để khi đến Cung Phục-Linh, ta có thể đối diện với sự thật về các kiếp sống một cách bình an và không còn sợ hãi.

Ngài kết thúc bằng lời nhắn nhủ rằng Ngọc-Hư-Cung không phải là nơi phán xét khắc nghiệt, mà là nơi hỗ trợ và an ủi, giúp mỗi linh hồn vượt qua những thử thách trên con đường tiến hóa, hướng đến Thiên Liêng Hằng Sống.

Chương 26

PHƯƠNG PHÁP TỰ TRỊ CỦA CÀN KHÔN VŨ TRỤ: TỰ TRỊ LẤY MÌNH

Đức Hộ Pháp mở đầu bằng lời mời gọi mọi người tiếp tục hành trình dục tấn trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống. Ngài nhấn mạnh rằng mục tiêu của sự giảng dạy này không chỉ là truyền đạt kiến thức mà còn giúp mỗi người hiểu rõ bản thân và tự nhận thức sâu sắc về chính mình trong hệ thống Thiêng Liêng.

Tự Trị: Quyền Năng Vĩ Đại Của Mỗi Cá Nhân

Ngài giải thích rằng phương pháp trị vì của Càn Khôn Vũ Trụ dựa trên nguyên tắc tự trị. Trong hệ thống chánh trị Thiêng Liêng, không có quyền lực áp đặt từ bên ngoài; mỗi linh hồn đều tự xử lý, tự phán xét và tự chịu trách nhiệm cho chính mình.

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng: Tất cả tội lỗi và công đức đều được ghi chép lại, và chính mỗi linh hồn tự đưa ra phán quyết cho mình. Đây là nguyên tắc vận hành của Càn Khôn Vũ Trụ – mỗi cá nhân tự trị lấy mình, không có sự can thiệp từ bên ngoài. Nguyên lý này không chỉ bảo đảm sự công bằng tuyệt đối mà còn phản ánh quyền năng huyền bí của Đức Chí Tôn.

Sự Tiến Hóa Của Quả Địa Cầu

Trái địa cầu đã trải qua ba lần chuyển kiếp. Trong các kiếp trước, khi đạt đến Thất-Chuyển, hình hài của nó bị tiêu diệt và

phải biến đổi để tái sinh. Hiện nay, địa cầu đang ở giai đoạn Tam-Chuyển và có thể sẽ lặp lại chu kỳ này khi đến Thất-Chuyển.

Ở Nhứt-Chuyển, con người chỉ biết tự vệ trước thú dữ, sống đơn giản trong các nhóm nhỏ. Sang Đệ Nhị-Chuyển, họ chế tạo vũ khí và hợp tác với nhau để chống lại hiểm họa, bệnh tật, và sự diệt vong. Đến Đệ Tam-Chuyển, xã hội hình thành các chủng tộc và hệ thống tổ chức, phản ánh mô hình chánh trị Thiên Liêng.

Hiện tại, khi Tam-Chuyển đã kết thúc, chúng ta bước vào Thượng-Ngươn Tứ-Chuyển – thời kỳ của sự hòa hợp toàn cầu, hướng đến lý tưởng Đại Đồng, nơi nhân loại sống trong sự đoàn kết và hòa bình.

Hệ Thống Chánh Trị Của Tông Đường Và Thế Giới Đại Đồng

Đức Hộ Pháp giảng rằng nhân loại cần xây dựng một nền chánh trị vững chắc trên mặt địa cầu để tạo ra sự hòa hợp và đoàn kết, khởi đầu cho chánh trị Hiệp-Chủng Đại-Đồng. Nước Trung Hoa đã từng đạt được bí pháp này qua hệ thống chánh trị Tông Đường, nơi mỗi dòng họ như Lưu, Trần, Lê, Lý đều có Tông Đường riêng để quản lý. Nếu bất kỳ thành viên nào trong Tông Đường phạm tội, cả Tông Đường phải chịu trách nhiệm trước Vua. Nhờ vào sự tổ chức chặt chẽ và trách nhiệm tập thể, nền chánh trị cổ đại của Trung Hoa trở nên vững chắc và mạnh mẽ, nếu có nghiêng đổ là tại họ phế cổ tòng kim, làm cho hủy-hoại nền chánh-trị tối cổ quý báu mạnh-mẽ xưa kia vậy. Nước Việt Nam cũng từng áp dụng hệ thống Tông Đường để duy trì sự ổn định và phát triển.

Phương pháp chánh trị của Càn Khôn Vũ Trụ cũng tương tự: muốn đạt được sự đoàn kết toàn cầu, trước tiên cần khôi phục

và củng cố hệ thống Tông Đường, từ những tổ chức nhỏ tiến lên sự hợp nhất lớn lao của toàn nhân loại.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp khép lại bài giảng bằng lời nhắn nhủ sâu sắc: *"Hãy tự trị lấy mình trước, vì không ai có thể thay thế chúng ta trong việc này."* Ngài nhấn mạnh rằng quyền tự trị không chỉ là trách nhiệm mà còn là cơ hội để mỗi cá nhân tiến hóa, xây dựng giá trị cho bản thân và đóng góp vào sự hài hòa của toàn bộ Càn Khôn Vũ Trụ.

Chương 27

BÍ-PHÁP GIẢI THOÁT CHO CHÍNH MÌNH

Trong bài này, Đức Hộ Pháp giảng về bí pháp giải thoát – một trọng điểm trong hành trình Thiêng Liêng Hằng Sống của mỗi người.

Cung Phục Linh Và Tự Xét Mình

Ngài giải thích rằng khi linh hồn đi vào Cung Phục Linh, nó sẽ sống lại toàn bộ các kiếp đã qua. Dưới sự gìn giữ của Đức Phật Phục Linh, linh hồn nhìn thấy tất cả những gì mình đã làm từ muôn triệu kiếp trước – từ thời còn là vật loại đến khi trở thành nhân loại. Ngươn Linh – phần thiêng liêng cao nhất trong mỗi người – sẽ tự xét xử chính mình, không ai có thể chối tội hay tránh né hình phạt.

Ngài nhấn mạnh rằng trong cơ chế tự trị của Càn Khôn Vũ Trụ, không có chỗ cho sự gian dối. Mỗi cá nhân đều phải chịu trách nhiệm trước Ngươn Linh của mình. Tuy nhiên, có một phương pháp để tự bào chữa, đó là sống tỉnh thức và biết ăn năn từ khi còn trên thế gian.

Bí Pháp Giải Thoát

Đức Hộ Pháp chia sẻ rằng bí pháp giải thoát rất đơn giản nhưng sâu sắc. Đó là:

- "Nhựt nhựt tam tỉnh ngô thân": Mỗi ngày hãy tự xét mình, không chỉ qua hành động mà còn cả suy nghĩ và ý định.

Đây là phương pháp giúp linh hồn không tạo thêm tội lỗi và giữ tâm trí luôn trong sáng.

- Kêu danh Đức Chí Tôn: Ngài dạy: “Đức Chí-Tôn để trong phương pháp nói rằng: Tội tình các con đầy dẫy nơi mặt địa-cầu này mà đến giờ chót, các con biết kêu danh Thầy thì Thầy đến cứu, Thầy đem Bí-Pháp giải-thoát để trong tay các con đặng các con đoạt chơn-pháp giải-thoát đó vậy. Kêu danh Thầy là: "Nam-Mô Cao-Đài Tiên-Ông Đại-Bồ-Tát Ma-Ha-Tát".
- Phụng sự Vạn Linh: Bí pháp giải thoát gắn liền với việc thực hiện sứ mệnh phụng sự. Công nghiệp phụng sự Vạn Linh chính là thước đo để đạt được sự giải thoát.

Sự Đồng Điều Giữa Ngươn Linh Và Càn Khôn Vũ Trụ

Ngài giải thích rằng Ngươn Linh của con người đồng nhất với bản chất của Càn Khôn Vũ Trụ và Đấng Tạo Hóa. Khi con người biết kêu gọi Ngươn Linh, họ đồng thời chối bỏ quyền làm tòa xét xử chính mình và đặt bản thân dưới sự che chở của Chí Linh – quyền năng cao nhất của Đức Chí Tôn. Đây chính là cơ hội để được giải thoát.

Ngài cũng nhấn mạnh rằng sự tự do và quyền năng của linh hồn không phải là sự ngẫu nhiên. Nó đến từ việc hiểu rõ bản chất thiêng liêng và sử dụng sự hiểu biết đó để làm điều thiện, tránh điều ác.

Cơ Chế Chánh Trị Của Càn Khôn Vũ Trụ

Đức Hộ Pháp mô tả cơ chế chánh trị của Càn Khôn Vũ Trụ là vô cùng đơn giản nhưng hiệu quả. Không cần tòa án hay ngục tù để trị kẻ dữ, cũng không cần phần thưởng hay phẩm vị để

thường công. Ngươn Linh tự xét xử chính mình – một cơ chế vừa công bằng vừa chính xác.

Nền chánh trị này không nhằm mục đích trị phạt, mà để bảo tồn và phụng sự Vạn Linh. Đây chính là nguyên tắc căn bản giúp duy trì sự hài hòa và cân bằng trong toàn bộ Càn Khôn.

Đức Ngài dạy: *“Cầm quyền chánh trị Càn-Khôn Vũ-Trụ là gì? Là trị kẻ dữ, mà cái quyền đó nó đơn giản làm sao đâu. Muốn trị kẻ dữ chưa cần Tòa lên án, chưa có ngục để nhốt kẻ tội, muốn thưởng kẻ lành không cần Vương-Đế, không cần phần thưởng, không cần quyền năng phẩm-vị cao thấp, họ không có quyền gì hết, bởi vì cái Ngươn-Linh của chúng ta định án ta, xử lấy ta, tức nhiên nền chính-trị Càn-Khôn Vũ-Trụ đơn giản quá chừng. Luật khó khăn hơn hết là trị tội và thưởng công, mà hai điều ấy không có cần nữa”*

Lời Kết: Phụng Sự Và Giải Thoát

Đức Hộ Pháp kết thúc bài giảng bằng việc nhấn mạnh rằng giải thoát không phải là sự ban phát từ bên ngoài, mà là kết quả của sự phụng sự Vạn Linh. Chỉ khi con người sống đúng với sứ mệnh thiêng liêng của mình – yêu thương, phụng sự và gìn giữ sự hài hòa cho mọi loài – thì mới có thể đạt được sự giải thoát thật sự.

Ngài khẳng định: *“Cơ quan giải thoát của Đức Chí Tôn nằm trong công nghiệp phụng sự Vạn Linh của mỗi người.”*

Chương 28

LINH-TIÊU-ĐIỆN (NGỌC-HƯ-CUNG) VÀ TRIỀU-NGHI CỦA ĐỨC CHÍ-TÔN

Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng giải về hành trình dục-tấn trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống, đưa chúng ta đến Linh-Tiêu-Điện, hay còn gọi là Ngọc-Hư-Cung – nơi Đức Chí-Tôn ngự triều. Ngài bắt đầu bằng việc nhắc nhở rằng, việc giảng giải về các Bí-Pháp huyền diệu không hề dễ dàng. Đức Hộ Pháp thú nhận rằng dù đã cầu nguyện để được sáng suốt, Ngài vẫn cảm thấy khó có thể diễn đạt trọn vẹn những điều mình đã chứng kiến. Tuy nhiên, Ngài mong rằng toàn thể con cái Đức Chí-Tôn có thể cùng hỗ trợ, chỉnh lý, để những điều giảng dạy đạt được sự toàn thiện.

Linh-Tiêu-Điện - Huỳnh-Kim-Khuyết

Ngài mô tả Linh-Tiêu-Điện là một nơi nguy nga, tráng lệ vượt ngoài sự tưởng tượng của con người. Những lầu các tại đây được dựng lên từ ngọc quý, với muôn hình vạn trạng. Điều đặc biệt là mọi hình ảnh, mọi chi tiết trong Linh-Tiêu-Điện đều có thể hiện ra tùy theo ý muốn. Đây là biểu hiện quyền năng vô biên của Đức Chí-Tôn, người đã tạo dựng nên một cảnh giới huyền bí và diệu kỳ. Khi bước vào, nhìn lên, ta sẽ thấy Càn-Khôn Vũ-Trụ mênh mông rộng lớn hiện ra trước mắt, và giữa không gian ấy là triều nghi của Đức Chí-Tôn – một khung cảnh oai nghiêm và linh thiêng đến mức không thể nào diễn tả bằng lời.

Đức Chí-Tôn ngự tại Huỳnh-Kim-Khuyết, nơi ánh sáng rực rỡ phát ra từ mọi hướng. Xa xa trên cao, Ngài được bao quanh bởi ba vị Phật – Brahma Phật, Civa Phật, và Christna Phật – những hình ảnh tượng trưng mà ta có thể nhận ra từ nóc Bát-Quái-Đài. Cao hơn nữa, nơi mà mắt thường không thể với tới, là ánh hào quang rực rỡ vô hình, biểu tượng cho sự uy nghiêm tối cao của Đức Chí-Tôn.

Dưới Huỳnh-Kim-Khuyết, Cửu-Phẩm Thần-Tiên tụ hội, ngự triều cùng Đức Chí-Tôn. Cảnh tượng ấy không chỉ huyền bí mà còn thể hiện sự trật tự, quyền uy và vinh quang trong triều nghi Thiên Liêng.

Phẩm Vị Cao Quý Đạt Được Do Sự Chiến Thắng Khổ Đau

Khi đứng giữa triều nghi, mỗi linh hồn sẽ cảm nhận được sự nhỏ bé của mình trước sự cao cả của Đức Chí-Tôn và các Đấng tối cao. Những linh hồn đoạt được vị trí trong triều nghi đều đã trải qua muôn vàn thống khổ, và chính những đau khổ ấy đã hun đúc nên phẩm vị cao quý của họ. Đức Hộ Pháp giải thích rằng tất cả sự vinh quang trong cõi Thiên Liêng đều được xây dựng trên nền tảng của sự chiến thắng khổ đau. Những ai chịu đựng được nỗi thống khổ trong kiếp sống, dù là về thể xác hay tinh thần, sẽ được Đức Chí-Tôn ban cho sự an ủi vô tận.

Ngài nhấn mạnh rằng hình ảnh của Đức Chí-Tôn chính là biểu tượng của sự thống khổ vô biên. Quyền năng và vinh quang của Ngài không tách rời khỏi nỗi đau mà Ngài đã chịu đựng. Khi đối diện với Ngài, linh hồn của mỗi người sẽ được an ủi, vì hiểu rằng mọi đau khổ mà họ đã trải qua chỉ là một phần nhỏ trong tổng thể nỗi khổ vĩ đại mà Đức Chí-Tôn đã gánh vác cho toàn thể chúng sinh.

Lời Kết,

Đức Hộ Pháp khẳng định rằng những ai can đảm đối mặt với thống khổ sẽ đạt được một vinh quang vô biên trong cõi Thiêng Liêng. Đối với những linh hồn đã bị đè nén, khinh miệt trong cuộc sống trần gian, họ sẽ được Đức Chí-Tôn nâng đỡ và đặt vào một vị trí phi thường trong triều nghi của Ngài. Hạnh phúc và vinh quang thật sự chỉ đến khi mỗi người biết vượt qua thống khổ, bởi đó chính là con đường dẫn đến sự an vui và phẩm vị cao cả trong cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

Chương 29

SỰ KHÁC BIỆT GIỮA CẢNH THĂNG VÀ CẢNH ĐỌA

Trong bài giảng đêm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục nói về hành trình dục-tấn trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống, đặc biệt làm rõ sự khác biệt giữa cảnh thăng và cảnh đọa. Ngài nhấn mạnh rằng những bài giảng này rất quan trọng, không chỉ để hiểu về Đức Chí-Tôn mà còn để nhận thức rõ về tương lai của mỗi linh hồn.

Hạnh Phúc Và Vinh Hiển Khi Đạt Vị

Khi linh hồn đạt được phẩm vị cao trong cõi Thiêng Liêng, họ sẽ được đón tiếp trong niềm vui mừng vô hạn. Tông-Đường Thiêng-Liêng của họ cùng với các đấng cao trọng khác trong Cửu-Phẩm Thần-Tiên đều hân hoan chào đón, và sự vinh hiển của họ không chỉ là niềm hạnh phúc cá nhân mà còn lan tỏa đến toàn bộ gia tộc Thiêng-Liêng. Đức Chí-Tôn đã sắp đặt đại nghiệp cho mỗi linh hồn tại Ngọc-Hư-Cung, và đó chính là nơi hạnh phúc đích thực của họ được hiện thực hóa.

Ở Cực Lạc Thế Giới, mỗi linh hồn hưởng phước lành tùy theo phẩm vị đã đạt được. Thời gian hưởng phước có thể kéo dài hàng ngàn năm trước khi tái kiếp để tiếp tục con đường Thiêng Liêng Hằng Sống.

Khổ Đau Khi Chịu Tội Và Mất Mát Vinh Quang

Ngài miêu tả cảnh đọa là một nơi u ám và cô lập, nơi hạnh phúc dần dần rời xa, để lại linh hồn trong sự đau đớn và tuyệt vọng. Những linh hồn mắc tội sẽ đối diện với hình ảnh của những người mà họ đã làm tổn thương. Tuy nhiên, thay vì báo thù, những linh hồn này chỉ bày tỏ nỗi buồn và sự đau khổ, tạo nên một hình thức phán xét đầy nhân từ nhưng cũng vô cùng nghiêm khắc. Từ đó, những linh hồn tội lỗi tự kết án chính mình, đi xuống cảnh Diêm-Cung, nơi mà sự cô đơn và tiếng than trách bao quanh.

Đức Hộ Pháp cũng nhấn mạnh rằng, trong cảnh đọa, linh hồn không nhận được sự an ủi hay đồng cảm nào. Thời gian ở đó dường như vô tận, vì chính bản thân họ không thể xác định khi nào tội lỗi của mình được xóa bỏ. Điều này khiến cảnh đọa trở thành một trạng thái khổ đau không lời nào có thể diễn tả được. Tuy nhiên, Ngài chia sẻ rằng, một ngày nào đó, khi được phép, Ngài sẽ đi qua cảnh Diêm-Cung để giải thoát cho những chơn hồn oan khuất, mang họ trở lại con đường siêu thăng.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng con đường dục-tấn không dừng lại tại cảnh thăng. Ngay cả khi đạt được phẩm vị cao quý, linh hồn vẫn cần tiếp tục hành trình trong Cực Lạc Thế Giới, nơi hạnh phúc không cùng tận nhưng không phải là điểm dừng cuối cùng. Sau một khoảng thời gian dài, từ hàng ngàn đến hàng chục ngàn năm, linh hồn sẽ tái sinh để tiếp tục con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống, không ngừng vươn lên để đạt tới mục tiêu tối thượng – được ngồi trên Huỳnh-Kim-Khuyết cùng Đức Chí-Tôn.

Chương 30

CỰC-LẠC THẾ-GIỚI LÀ CẢNH TẠM GIẢI THOÁT

Trong bài giảng đêm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục dẫn dắt con cái của Đức Chí Tôn trên con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống, cụ thể là đến Cực-Lạc Thế-Giới. Đây là cảnh giới mà Ngài nhấn mạnh chỉ là nơi tạm giải thoát, không phải là mục tiêu tối thượng của các chơn linh. Ngài giải thích rằng hành trình này bắt đầu từ Tiểu-Thiên-Cung, nơi gia tộc thiêng liêng của mỗi người tụ họp, và tiếp tục đến Cực-Lạc Thế-Giới, nơi hạnh phúc và vinh hiển không thể đo lường.

Cực-Lạc Thế-Giới

Đức Hộ Pháp giải thích rằng, theo quan niệm của Phật Giáo, Cực-Lạc Thế-Giới hay Niết-Bàn được coi là đích đến của sự tu tập, nhưng thực chất, đây chỉ là nơi định nghiệp tạm thời, không phải là đỉnh cao của sự tiến hóa thiêng liêng. Đó là nơi các chơn linh đạt được sự tự do định vị và lập nghiệp trên cảnh thiêng liêng, một biểu hiện của quyền tự chủ cao nhất. Ngài nhấn mạnh rằng, hai quyền lực lớn nhất chi phối các chơn linh là Cửu-Thiên Khai-Hóa và Hư-Vô Tịch-Diệt (hay Niết-Bàn). Trong đó, Cửu-Thiên Khai-Hóa đại diện cho sự thức tỉnh, tấn hóa và sống trong thử thách; còn Hư-Vô Tịch-Diệt tượng trưng cho trạng thái tĩnh lặng, an lạc và sự giải thoát tạm thời.

Ngài ví sự khác biệt này với trạng thái sống và chết: sống là cực khổ, thuộc về Cửu-Thiên Khai-Hóa; còn chết là sung sướng và

hạnh phúc, thuộc về Cực-Lạc Thế-Giới. Nhưng ngay cả trong cảnh giới này, thời gian hạnh phúc cũng hữu hạn, kéo dài từ một ngàn hai trăm năm đến ba mươi sáu ngàn năm, tùy theo công đức và phẩm vị đạt được.

Hạnh Phúc Đến Từ Nghiệp Quả của Chính Mình

Đức Hộ Pháp giải thích rằng, sự hạnh phúc trong Cực-Lạc Thế-Giới đến từ nghiệp quả mà mỗi người tự tạo ra. Họ được hưởng thành quả từ chính những gì mình đã xây dựng, chứ không phải từ ân phước của người khác. Điều này tương tự như sự vui mừng khi được sở hữu và tận hưởng ngôi nhà của chính mình, thay vì sống dựa vào tài sản của cha mẹ. Trong Cực-Lạc Thế-Giới, mỗi chơn linh được phép xây dựng một Tiểu-Thiên-Địa, nơi họ có quyền cai quản và tự do sáng tạo. Tuy nhiên, đây cũng là nơi mà những nghiệp oán cừu sẽ biến thành Quỷ-Ma, trong khi tình yêu thương và bác ái sẽ tạo nên Phật tính.

Ngài nhấn mạnh rằng, mỗi kiếp sống là cơ hội để giảm bớt sự oán thù và tăng cường tình yêu thương. Điều này được thể hiện qua hình ảnh Tam-Thánh ký hòa ước trước Đền-Thánh, biểu tượng cho sự hòa giải và tình thương yêu. Đức Hộ Pháp khẳng định rằng luật thương yêu là cốt lõi để giải thoát và đạt được sự tiến hóa thiêng liêng.

Đức Ngài dạy: *“Nói thật trong kiếp sanh của chúng ta rùi có kẻ trong thân ta oán thù ta, kẻ ấy tức là Ma nghiệp ta không nên sợ, mà nếu ta khôn ngoan thì ta lấy tình yêu ái đối lại đặt cho họ diệt tận oán cừu đi, ấy là cơ-quan Bí-Pháp mà Bàn-Đạo vừa hé màn bí-mật cho con cái của Đức Chí-Tôn nhìn thấy để tìm cơ-quan giải-thoát.”*

Quyền Năng Vô Tận Nơi Cực-Lạc Thế-Giới

Trong Cực-Lạc Thế-Giới, quyền năng của các Chơn linh trở nên vô tận. Họ có thể chưởng quản các thế giới, vận hành và sáng tạo mà không cần phải di chuyển. Đây là nơi mà các Chơn linh học cách sử dụng quyền năng của mình để đạt đến đỉnh cao của sự sáng tạo, tương tự như cách Đức Chí Tôn tạo dựng Càn-Khôn Vũ-Trụ. Tuy nhiên, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, ngay cả Cực-Lạc Thế-Giới cũng chỉ là một bước trên hành trình dài để đạt đến mục tiêu tối thượng: sự hợp nhất hoàn toàn với Đức Chí Tôn, nơi mà chơn linh có thể ngự trên Huỳnh-Kim-Khuyết cùng Ngài.

Lời Kết

Bài giảng kết thúc với lời khẳng định rằng, chỉ khi các Chơn linh biết sống bằng tình yêu thương và bác ái, họ mới có thể thực sự giải thoát và tiến hóa trên con đường thiêng liêng này. Cực-Lạc Thế-Giới là nơi để các Chơn linh nghỉ ngơi và tiếp tục học hỏi, nhưng không phải là điểm cuối cùng của hành trình Thiêng-Liêng Hằng-Sống.

Chương 31

CÁI TÔNG-ĐƯỜNG THIÊNG-LIÊNG CỦA CHÚNG TA ĐỨC CHÍ-TÔN ĐÃ DÀNH SẴN

Trong bài giảng, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh về khái niệm "Tông-Đường Thiêng-Liêng" mà Đức Chí Tôn đã dành sẵn cho mỗi cá nhân. Ngài mở đầu bằng việc giải thích rằng Tông-Đường Thiêng-Liêng là gia nghiệp mà Đức Chí Tôn đã bảo tồn cho con cái của Ngài, một nền tảng thiêng liêng kết nối với các chơn linh trong nhiều kiếp.

Ba Phần Chính Của Tông Đường Thiêng Liêng

Tông-Đường Thiêng-Liêng của chúng ta chia ra làm ba hạng:

- 1- Hạng trí-thức tinh-thần do Ngươn-Linh của chúng ta sản-xuất.
- 2- Hạng ngoại-thân là những chơn-hồn chúng ta đã làm bạn khi tái kiếp làm người. Mỗi kiếp làm người chúng ta có Cha, Mẹ, Anh, Em, bạn tác, có thân-quyển đó là ngoại-thân.
- 3- Nội-thân của chúng ta là chính các Chơn-Linh chính mình chúng ta giáng linh đầu-kiếp, mỗi kiếp mình giáng-linh là phân thân đầu-kiếp, là một người đặc-biệt riêng ra. Bởi cơ cho nên các bậc cao-siêu chẳng cần tái kiếp, nhưng họ có quyền, quyền vô đối của họ, là họ giáng-linh đặng chuyển-kiếp, câu kinh "Nhứt thân ức vạn diệu huyền thần biến" là vậy đó.

Mỗi kiếp sống chúng ta có một lần chết, mỗi cái chết có cái Tử-Khí, Tử-Khí ấy là một khối đặng làm Tòa-Sen cho chúng ta, tức nhiên định-vị cho chúng ta đó vậy. Cái Khí-Thân của chúng ta do Nguyên-Linh của chúng ta quyết định, cái đó trọng-hệ hơn hết, nếu chúng ta sợ mất, nao núng, sợ sệt chẳng là cái đó.

Sự Phản Nghịch của Nội Thân và Ngoại Thân

Ngoại thân và nội thân đều có khả năng phản nghịch lại chúng ta. Điều này giống như trong bản chất nguyên thủy của Đức Chí Tôn cũng tồn tại Quỷ Vương. Quỷ Vương là ai? Đó là một người bạn chí thân của Đức Chí Tôn, nhưng Ngài sử dụng sự thân thiết đó để kiềm chế những hành động ác của họ. Việc họ phản nghịch Đức Chí Tôn đã định hình vị trí Quỷ Vương của họ.

Tương tự, ngoại thân hay nội thân của chúng ta cũng thường phản phúc, đôi khi là những người thân yêu nhất, máu mủ ruột rà, nhưng khi xảy ra phản nghịch, họ vẫn phản nghịch. Trong các mối quan hệ, bạn bè thường là những người dễ phản bội chúng ta nhất. Thế nên, một người bạn chí thân thật sự trong đời có lẽ chỉ có duy nhất một mà thôi, đó là chính mình

Niết Bàn Nơi Cực Lạc Thế Giới

Đức Hộ Pháp hướng dẫn chúng ta tiến sâu hơn vào Niết-Bàn, nơi được ví như kinh đô của Cực-Lạc Thế-Giới. Ngài miêu tả Niết-Bàn là một cảnh giới rực rỡ, với Kim-Tự-Tháp – biểu tượng cho Ngũ-Thiên Ngũ-Giới – bao phủ bởi cây dương khổng lồ. Lá cây dương này nhỏ như sợi chỉ, mỗi lá chứa một giọt nước Cam-Lồ tượng trưng cho mạng căn trong Càn Khôn Vũ Trụ. Đây là nơi các Chơn linh ngồi trên Liên Đài của mình, mỗi phẩm vị được lập bởi công đức và sự tu tập qua nhiều kiếp.

Ngài tiếp tục nhấn mạnh rằng Chơn linh trong Niết-Bàn vẫn còn phải dục tấn, với mỗi tầng Liên Đài là một bước tiến gần hơn đến sự hoàn thiện. Ngay cả các vị Phật, dù đã đạt được quyền năng cao cả, vẫn phải tiếp tục tiến hóa để vượt qua các tầng Liên Quang, hướng tới sự hợp nhất với Đức Chí Tôn.

Nếu một vị Phật muốn thăng lên nhứt phẩm Liên-quan, cần phải tái kiếp, bắt đầu từ hình hài của một con vật, sau đó tiến hóa qua các cấp bậc để trở lại Phật vị, từ đó đạt thêm một tầng Liên-quan. Mỗi tầng Liên-quan mà các vị ấy đạt được đều tỏa ra ánh sáng, những địa giới trong Càn Khôn đều phụ thuộc vào ánh sáng từ các tầng Liên-quan này. Giống như một đài phát thanh, ánh sáng và sự huyền diệu của họ lan tỏa khắp nơi, kết nối mọi địa giới, giúp chúng ta cảm nhận được sự vận hành kỳ diệu của vũ trụ.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kết luận rằng con đường Thiêng-Liêng Hằng-Sống không bao giờ ngừng lại. Các Chơn linh trong Cực-Lạc Thế-Giới hay Niết-Bàn đều phải tiếp tục hành trình của mình, không ngừng tìm kiếm sự hoàn thiện và hợp nhất với Đại Từ Phụ. Đây là mục tiêu tối thượng, vượt xa mọi cảnh giới và phẩm vị đã đạt được. Ngài khuyến khích mỗi người tận dụng cơ hội trong kiếp sống hiện tại để xây dựng Tông-Đường Thiêng-Liêng, không ngừng trau dồi trí thức tinh thần, củng cố mối quan hệ với ngoại thân, và phát triển nội thân để đạt được sự thăng hoa cuối cùng.

Chương 32

CHƠN TƯỚNG CỦA CÔI NIẾT BÀN

Trong bài giảng hôm nay, Đức Hộ Pháp hướng dẫn chúng ta tiến sâu hơn vào cảnh giới Niết-Bàn và Cực-Lạc Thế Giới, làm sáng tỏ những bí mật ẩn chứa trong từng chi tiết của hai cảnh này.

Biểu Tượng Cây Dương-Liễu và Nguồn Gốc Tạo Hóa

Ngài bắt đầu bằng việc mô tả cây Dương-Liễu tối cổ mọc giữa Kim-Tự-Tháp. Tàn cây che phủ toàn bộ Kim-Tự-Tháp như một "thiên la" khổng lồ, và mỗi chiếc lá nhỏ bé trên cành cây lại mang một giọt nước Cam-Lồ – biểu tượng cho sự hóa sinh các Chơn hồn trong Càn Khôn Vũ Trụ. Giọt nước Cam-Lồ này là nguồn gốc tạo hóa, nơi các Chơn hồn được sản sinh, tiến hóa và tái sinh trong vòng luân hồi bất tận.

Pháp Thân Và Sự Viên Mãn Trên Liên Đài

Đức Hộ Pháp giải thích rằng, khi các Chơn hồn ngự trên Liên Đài tại Kim-Tự-Tháp, họ đạt đến sự viên mãn của Pháp Thân – một biểu tượng cho sự thấu hiểu trọn vẹn các huyền bí Thiêng Liêng. Pháp Thân ấy là kết quả của hàng triệu kiếp sanh mà các Chơn hồn đã trải qua, tích lũy công đức và trí huệ để đạt được vị trí cao quý trong cảnh giới Niết-Bàn. Xác thân nơi thế gian, mặc dù hoại diệt sau khi chết, lại chính là nền tảng để tạo nên Liên Đài trong cảnh giới Thiêng Liêng. Những Tử Khí ấy

không bị mất đi, mà trở thành phần không thể thiếu trong hành trình tiến hóa của chơn linh.

Đức Di Lạc Vương Phật và Sức Mạnh Nguyên Tử Lực

Ngài nhắc đến Đức Di Lạc Vương Phật, vị Chương Giáo hiện ngự tại Liên Đài trong cảnh giới Niết-Bàn. Trước đây, vị trí này thuộc về Đức Di Đà, nhưng khi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ được khai mở, Đức Chí Tôn đã trao quyền lại cho Đức Di Lạc. Chính Liên Đài ấy hiện nay cũng gắn liền với khái niệm "nguyên tử lực" – sức mạnh mà Đức Chí Tôn ban cho nhân loại trong thời đại này.

Vượt Qua Cảnh Vinh Quang Trần Thế Để Đến Niết-Bàn

Cảnh Niết-Bàn, với sự rực rỡ và huyền diệu, vượt xa mọi vinh quang vật chất nơi trần thế. Dù làm vua cả địa cầu hay đạt đến cảnh Cực Lạc, vẫn không thể so sánh với sự cao quý của việc ngự trên Liên Đài trong Kim-Tự-Tháp. Tuy nhiên, Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, việc đạt được vị trí này hoàn toàn phụ thuộc vào công đức và sự tự giác của mỗi người. Ai cũng có cơ hội, nhưng đạt được hay không là do sự tu dưỡng và nỗ lực của bản thân.

Những Linh Hồn Chưa Đạt Đến Niết-Bàn

Ngài cũng đề cập đến những linh hồn tụ hội tại ngoại ô của Cực Lạc Thế Giới – những người đến từ đủ mọi nền văn hóa, tôn giáo, nhưng bị chặn lại bởi một bức tường cao vời vợi. Những linh hồn này, dù có niềm tin mạnh mẽ, vẫn chưa thể vào được cảnh giới thực sự của Cực Lạc hay Niết-Bàn vì họ bị giới hạn bởi sự lầm lạc hoặc theo đuổi những giáo lý không phải chơn truyền. Họ chỉ tạm trú ở vùng ngoại ô, chờ đợi sự

thanh lọc và đào luyện tinh thần để tiến gần hơn đến sự giác ngộ thật sự.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, tất cả những nghi ngờ, mờ ám về sự tồn tại của các cảnh giới Thiêng Liêng đều xuất phát từ sự thiếu hiểu biết và quả kiếp của mỗi cá nhân. Đức Chí Tôn đã khẳng định rằng, nếu biết tu hành đúng phương pháp, một kiếp sống là đủ để đạt được sự giải thoát. Điều này hoàn toàn phụ thuộc vào sự nỗ lực và định hướng của mỗi người. Để thấy được thực tại cao siêu này, chúng ta cần vượt qua sự vô minh của thế gian, hướng tâm hồn về Đức Chí Tôn và thực hiện những hành động phù hợp với chơn truyền của Đại Đạo.

Chương 33

TU NHIỀU NHƯNG THÀNH CHÁNH QUẢ RẤT ÍT

Hôm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục giảng giải về sự tiến hóa thiêng liêng của các chơn linh trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, đặc biệt là những trở ngại và thử thách trên hành trình đi vào Cực Lạc Thế Giới.

Kim Quang Sứ – Thử Thách Cuối Cùng Trên Hành Trình Đọa Đạo

Ngài kể lại rằng trước đây, khi được Đức Chí Tôn trao Thánh Linh mở Cực Lạc Thế Giới, chính Ngài cũng từng bối rối và thắc mắc: "Cực Lạc Thế Giới là gì, và tại sao lại cần phải mở?" Sau khi thực hiện sứ mệnh, Ngài nhận ra rằng lối vào Cực Lạc đã bị cản trở bởi Ngài Kim Quang Sứ – một vị Đại Tiên quyền năng nhưng tự tôn, tự đại, từng gần đạt đến Phật vị nhưng thất bại do không thể chế ngự lòng kiêu hãnh của mình.

Ngài Kim Quang Sứ, được biết đến trong Thánh Giáo Gia Tô với tên gọi Quý Vương, là một vị Đại Tiên quyền năng từng có vai trò mang ánh sáng Thiêng Liêng của Đức Chí Tôn chiếu rọi khắp Càn Khôn Vũ Trụ. Ngài đã tiến gần đến Phật vị, quyền năng của Ngài được cho là chỉ kém Đức Chí Tôn một bước nhỏ. Tuy nhiên, do lòng tự kiêu, tự trọng quá mức, Kim Quang Sứ không thể vượt qua thử thách cuối cùng để đạt Phật vị. Nếu Ngài biết nhường quyền chỉ riêng Đức Chí Tôn, mọi chuyện đã khác. Nhưng vì tham vọng và tự đại, Ngài không chấp nhận

quyền lực tối cao của Đức Chí Tôn và muốn cầm quyền điều khiển toàn bộ Càn Khôn Vũ Trụ. Ngọc Hư Cung, nhận thấy tinh thần phản phúc của Kim Quang Sứ, đã ngăn chặn tham vọng của Ngài.

Ngài Kim Quang Sứ dám đối diện Đức Chí Tôn, thách thức quyền năng của Đức Ngài. Tuy nhiên, thay vì được thăng tiến, Ngài Kim Quang Sứ bị đọa vào Quỷ Vị. Nếu Ngài Kim Quang Sứ không tự kiêu, tự đại, chức vụ này, dù không phải Phật vị, vẫn là một danh dự lớn lao trong Càn Khôn Vũ Trụ. Nhưng vì bản tính ngạo mạn và không chịu nhường nhịn, Ngài đã trở thành Quỷ Chúa.

Ân Xá Của Đức Chí Tôn Và Vai Trò Mới Của Ngài Kim Quang Sứ

Hiện nay, Ngài Kim Quang Sứ đã nhận được ân xá từ Đức Chí Tôn, giống như các Chơn linh khác trong Càn Khôn Vũ Trụ. Dù bị đọa vào Quỷ Vị, Ngài vẫn được giao một nhiệm vụ tối quan trọng: làm Giám Khảo khảo nghiệm các Chơn linh, giúp họ đoạt phẩm vị Phật. Đây là trách nhiệm đặc biệt mà Kim Quang Sứ đảm nhận với vai trò thử thách các linh hồn trên hành trình tiến hóa.

Khi Đạo Cao Đài đang ở trong trạng thái hòa bình và Thánh Thể của Đức Chí Tôn vẫn giữ được sự ổn định, Ngài Kim Quang Sứ đã giáng cơ, để lại một bài thơ mang tính thách thức. Bài thơ này được xem như một tối hậu thư gửi đến Thánh Thể của Đức Chí Tôn, mang hàm ý kiểm chứng sự chơn truyền của Đạo. Nội dung bài thơ như sau:

"Cửu phẩm Thần-Tiên nể mặt ta,
Thích-Ca dầu trọng khó giao hòa.
Cửa Kinh Bạch-Ngọc năng lui tới,

Đường Đạo Tây-Phương thủ chánh tà."

Bài thi này không chỉ thể hiện quyền năng và vai trò của Ngài Kim Quang Sứ, mà còn đặt ra một thử thách to lớn cho các Chơn linh trong hành trình đoạt Đạo.

Người Tu Hành Nhiều Đạt Thành Chánh Quả Lại Rất Ít

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng từ thời Thượng Cổ đến nay, người tu hành thì nhiều nhưng những người đạt thành chánh quả lại rất ít. Lý do không phải vì thiếu nỗ lực, mà vì các thử thách của Kim Quang Sứ cùng sự thất truyền của các Giáo pháp khiến nhiều người không thể vượt qua cánh cửa cuối cùng để vào Cực Lạc.

Ngài kể lại một trải nghiệm của chính mình khi dẫn Vân Xa đi từ Ngọc Hư Cung đến Cực Lạc Thế Giới, bị Kim Quang Sứ ngăn đường không cho qua. Ngài chứng kiến một trận chiến giữa Kim Quang Sứ và Đức Lý Minh Vương, người đại diện cho Đạo Cao Đài. Trận chiến kéo dài dữ dội và bất phân thắng bại. Cuối cùng, Đức Hộ Pháp phải sử dụng Pháp Bửu – cây Giáng Ma Xử và Kim Tiên – để gom lại năng lượng của trận chiến, giúp Đức Lý Minh Vương áp đảo Kim Quang Sứ và mở đường cho các chơn linh tiến vào Cực Lạc.

Những Thử Thách Tại Cửa Cực Lạc

Ngài cũng kể về những thử thách khác khi tiến gần đến cửa Cực Lạc. Ngay tại môn ngoại, có hai vòng chong chóng khổng lồ quay tít ngăn cản bất kỳ ai muốn vào. Hai vòng chong chóng ấy tượng trưng cho pháp giới thiêng liêng, một vòng chiếu hào quang trắng, một vòng chiếu hào quang đỏ. Ngài đã dùng quyền năng của Giáng Ma Xử để làm ngừng lại hai vòng chong chóng, tạo cơ hội cho các chơn linh vượt qua.

Ở ngoại ô của Cực Lạc Thế Giới, Đức Hộ Pháp thấy hàng ngàn chơn hồn thuộc đủ mọi sắc tộc, nền văn hóa và tôn giáo. Họ đều là những người đã tu hành nhưng không thể vào được Cực Lạc thực sự, chỉ vì thiếu sự hiểu biết về chơn truyền hoặc bị ảnh hưởng bởi các giáo lý sai lạc. Những người này, dù lòng thành, vẫn phải chịu ở lại ngoại ô, nơi họ tiếp tục tu luyện và chờ đợi cơ hội tái kiếp để tiến thêm một bước gần hơn đến chơn lý.

Lời Kết

Đức Hộ Pháp kết luận rằng con đường đi vào Cực Lạc không hề dễ dàng. Nó đòi hỏi sự giác ngộ sâu sắc, sự tu dưỡng kiên trì, và quan trọng nhất, là sự hỗ trợ từ các pháp bảo thiêng liêng mà chỉ có chơn truyền của Đức Chí Tôn mới có thể cung cấp. Ngài nhấn mạnh rằng việc Ngài được trao quyền mở Cực Lạc Thế Giới chính là để dẫn dắt các chơn hồn bị thất lạc tìm lại đường về với sự an lạc vĩnh cửu, một sứ mệnh không chỉ đòi hỏi lòng dũng cảm mà còn cả sự kiên nhẫn và trí tuệ vượt bậc.

Chương 34

CUNG HỒN-NGƯƠN THƯỢNG THIÊN NƠI ĐẠI-TỪ-PHỤ XUẤT-HIỆN

Trong bài thuyết giảng đêm nay, Đức Hộ Pháp tiếp tục dẫn dắt mọi người tiến bước trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống, đi sâu vào sự thấu hiểu về Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên – nơi Đức Chí Tôn, với danh xưng Đại Từ Phụ, xuất hiện để giáo hóa và chăm sóc con cái của Ngài.

Ngài bắt đầu bằng việc nhắc lại những gì đã giảng trước đây về các cung trời như Tạo Hóa Huyền Thiên – nơi của Đức Phật Mẫu, hay Phi Tưởng Diệu Thiên và Hư Vô Cao Thiên – nơi cầm quyền giải thoát cho vạn linh. Tuy nhiên, Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên mang một ý nghĩa đặc biệt hơn cả, vì đây là nơi mà các chơn linh được gần gũi nhất với Đức Chí Tôn. Đây cũng là cung hiện diện của Ngài, không chỉ như một vị Thượng Hoàng như ở Ngọc Hư Cung, mà chính là với hình ảnh của một Đại Từ Phụ.

Đức Chí Tôn Là Đấng Tối Cao

Tại Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên, Đức Chí Tôn không chỉ là Đấng Tối Cao, mà còn là Cha Lành của mọi linh hồn. Tùy vào tín ngưỡng và văn hóa của mỗi dân tộc, Ngài hiện ra với hình ảnh khác nhau. Đối với dân Do Thái, Ngài hiện hình là Jehovah; đối với người Trung Hoa, Ngài là Hồng Quân Lão Tổ; còn đối với người Ấn Độ, Ngài có thể hiện hình thành Brahma, Civa hoặc

Christna. Sự linh động này cho thấy tình thương bao la và sự gần gũi của Đức Chí Tôn đối với tất cả vạn linh.

Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên - Nơi Vạn Linh Hiệp Nhất Với Nhứt Linh

Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên là nơi vạn linh hiệp nhất với Nhứt Linh, nơi mọi linh hồn, dù đã đoạt pháp hay chưa, đều có cơ hội được gần gũi và giáo hóa bởi chính Đức Chí Tôn. Ngài không chỉ là một người Cha tận tụy nuôi dưỡng con cái mình mà còn là một vị Thầy sẵn lòng nhượng lại phẩm Thần hay ngôi Tiên cho những ai xứng đáng. Đức Hộ Pháp nhấn mạnh rằng, chỉ khi về được Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên, chúng ta mới thực sự cảm nhận được hạnh phúc tốt cùng mà sự gần gũi với Đức Chí Tôn mang lại.

Nơi này cũng là nơi quy tụ những linh hồn cao siêu, trí thức từ Tiên Thiên cho đến Phật Vị, để họ cùng nhau tạo dựng đại nghiệp. Tất cả những quyết định liên quan đến việc tiêu diệt hay tái sinh của Càn Khôn Vũ Trụ đều được định đoạt tại đây, bao gồm cả chương trình của Long Hoa Đại Hội. Vì thế, Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên còn được gọi là "Cung Định" hoặc "Cung Pháp," vì đây chính là nơi vạn linh hiệp nhất cùng Nhứt Linh và mọi quyết định trọng đại được thực hiện.

Trong Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên, các linh hồn luôn sống trong trạng thái kết hợp với Đức Chí Tôn, không ngừng tưởng niệm và hòa mình vào Ngài. Đây chính là mục tiêu tối thượng của mọi hành trình tu học: trở lại trạng thái nguyên thủy hiệp nhất cùng Đức Chí Tôn, cũng chính là lúc đạt được pháp và Đạo.

Lời Kết

Bài thuyết giảng này nhắc chúng ta một thông điệp đầy ý nghĩa: Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên không chỉ là nơi Vạn linh hiệp nhất cùng Nhứt Linh, mà còn là đích đến tối thượng trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống. Đây chính là nơi Đức Chí Tôn, với tình thương bao la và quyền năng vô tận, chờ đợi và hướng dẫn con cái mình trở về, để họ cảm nhận trọn vẹn hạnh phúc khi được hòa mình cùng Ngài.

Chương 35

LÔI-ÂM-TỰ NƠI NGỰ CỦA ĐỨC DI-ĐÀ

Đức Hộ Pháp trong bài thuyết giảng hôm nay đã dẫn dắt mọi người đi sâu vào ý nghĩa của Lôi-Âm-Tự, nơi ngự của Đức Phật Di-Đà, và tiếp tục hành trình trên con đường Thiêng Liêng Hằng Sống. Ngài nhấn mạnh rằng những điều Ngài trình bày mang theo Bí Pháp đoạt Đạo, vì vậy mọi người cần chú tâm lắng nghe và giữ vững niềm tin vào Đức Chí Tôn để có thể đạt được sự giải thoát.

Hành Trình Trên Pháp Xa Đến Cung Hồn-Ngươn Thượng-Thiên

Ngài bắt đầu bằng cách nhắc lại hành trình của mọi người vào Cực Lạc Thế Giới và việc được chứng kiến Kim Tự Tháp. Tối nay, Ngài tiếp tục dẫn dắt mọi người vào Lôi-Âm-Tự, nơi Đức Phật Di-Đà hiện ngự sau khi giao quyền chưởng quản Càn Khôn Vũ Trụ lại cho Đức Di-Lạc, vị hiện đang ngự tại Kim Tự Tháp.

Lôi-Âm-Tự không chỉ là nơi ngự của Đức Di-Đà mà còn là nơi hội tụ những triết lý tối cổ của Phật giáo từ thời tạo thiên lập địa. Những triết lý ấy không bí ẩn, nhưng vì nhân loại không chịu tu hành nên không thể đoạt pháp, dù cơ giải thoát của Phật giáo đã luôn hiện diện ở thế gian.

Khi đến Lôi-Âm-Tự, Đức Hộ Pháp nghe tiếng chuông ngân và nhận được chỉ dẫn lên Pháp Xa để tiếp tục hành trình đến Bạch Ngọc Kinh. Trên Pháp Xa, Ngài cảm nhận sự hối hả của các Tiên Nữ và Thần Đồng thúc giục, đưa Ngài đi qua Cung Hồn Ngươn Thượng Thiên.

Hành trình tiếp tục với ánh sáng chói lọi từ xa, ánh hào quang ngày càng mạnh mẽ khi Ngài đến gần. Đó là Tòa Thiên Các, một cấu trúc kỳ diệu vừa sống động vừa biến hóa, không giống bất cứ thứ gì làm từ gạch đá nơi thế gian. Được tạo nên từ Hồn Ngươn Khí, Tòa Thiên Các tỏa ra ánh sáng dịu dàng và đầy huyền bí, mang lại cảm giác sung sướng và khoái lạc vượt xa những gì có thể tả bằng ngôn từ.

Đức Hộ Pháp Mở Cửa Bạch Ngọc Kinh

Khi Đức Hộ Pháp ngồi trên Pháp Xa đến gần Bạch-Ngọc-Kinh, Ngài thấy một số lượng chơn linh đông đúc, hăng hà sa số, đứng bao quanh trước cửa, đông đến mức không thể đếm xuể. Khi Pháp Xa vừa ngừng lại, Đức Hộ Pháp bước xuống và nhìn thấy trước Bạch-Ngọc-Kinh có ba cánh cửa lớn, mỗi cửa được bảo vệ bởi bốn vị Thời-Quân, tổng cộng mười hai vị, tất cả đều mặc khôi giáp và cầm Bửu-Pháp, đứng cản không cho các chơn linh tiến vào. Điều này khiến Đức Hộ Pháp cảm thấy vô cùng giận dữ.

Ngài yêu cầu được nói chuyện với các Thời-Quân, và ngay lập tức, ba cánh cửa như dịch chuyển, gom lại làm một, khiến cả mười hai vị Thời-Quân đứng trước mặt Đức Hộ Pháp. Ngài hỏi vì sao lại không cho các chơn linh vào. Các Thời-Quân trả lời, vẻ lúng túng, rằng: “Người ta biểu không cho vào.” Nghe vậy, Đức Hộ Pháp lập tức hiểu rằng đây là lệnh của Kim-Quang-Sứ, người đã ngăn cản các chơn linh. Ngài tức giận quay ra phía

ngoài và ra lệnh cho các chơn linh tiến vào. Ngay lập tức, các chơn linh ùa vào như một đợt sóng lớn tràn qua bờ, tiến thẳng vào Bạch-Ngọc-Kinh.

Sau khi các chơn linh đã vào hết, Đức Hộ Pháp quay lại bảo mười hai vị Thời-Quân tiến vào bên trong, đồng thời yêu cầu họ kiểm tra và quan sát kỹ xem liệu còn ai bị bỏ sót ở bên ngoài hay không.

Bạch Ngọc Kinh Và Niềm Vui Khi Ngự Trên Ngôi Vị

Khi Đức Hộ Pháp vào bên trong Bạch Ngọc Kinh, Ngài nhận thấy Bạch-Ngọc-Kinh được chia thành ba khu vực chính: cửa chính giữa là nơi các vị Phật cao siêu ngự; phía bên tả dành cho phái Nữ, và phía bên hữu là phái Nam.

Khi Đức Hộ Pháp bước vào, Ngài nghe thấy âm thanh rì rào từ phía bên kia, chỉ thấy bóng dáng chiếu qua một tấm vách kỳ lạ. Tấm vách này trong suốt và mờ ảo, giống như một màn sương mỏng, tạo nên vẻ huyền bí.

Ban đầu, Đức Hộ Pháp không để ý đến xung quanh mà tiếp tục tiến bước. Ngài nhận thấy tất cả mọi người đều có vị trí ngồi sẵn, chỉ riêng Ngài là không biết phải đi đâu, tay vẫn vác cây Giáng-Ma-Xử. Ngài thầm thắc mắc: “Sao người ta có chỗ ngồi, còn mình thì không?” Ngay lúc đó, một người xuất hiện gần bên và chỉ cho Ngài rằng: “Cái Ngai của Ngài kia.” Ngài nhìn lên và thấy một cái Ngai vô cùng đẹp đẽ, nhưng trong lòng vẫn nghi hoặc, sợ rằng mình bị lừa. Khi Ngài còn đang do dự, người ấy khẳng định: “Chính cái Ngai đó là của Ngài.”

Đức Hộ Pháp dạy rằng, dù có trải qua vạn kiếp sanh để chịu khổ và lập vị nơi thế gian, cũng không thể sánh bằng niềm vui khi được ngồi trên ngai tại Bạch-Ngọc-Kinh. Cảm giác sung

sống không thể diễn tả bằng lời, vượt xa mọi tưởng tượng. Ngài tự hỏi làm thế nào để lên được ngai, và ngay khi nghĩ vậy, dường như có một chiếc thang xuất hiện, dẫn Ngài lên vị trí của mình.

Khi đã ngồi vào Ngai, Đức Hộ Pháp nhận thấy trước mặt mỗi người đều có thức ăn và rượu. Ngài tự hỏi: “Sao họ có mà mình thì không?” Vừa dứt lời, ngay lập tức có một trái Đào Tiên và một chung Tiên Tửu xuất hiện. Ở nơi này, mọi thứ Ngài tưởng muốn đều có sẵn, không thiếu bất kỳ thứ gì. Ngài suy ngẫm rằng, dù trải qua muôn triệu kiếp sanh tại thế gian, cũng không thể có được sự sang trọng và sung sướng vượt bậc như vậy..

Long-Hoa-Hội Và Hạnh Phúc Thiêng Liêng

Long-Hoa-Hội chính là cảnh giới cao quý tại Bạch-Ngọc-Kinh mà chúng ta đang được hình dung. Đức Chí-Tôn đã ban cho Đức Hộ Pháp được chứng kiến trước, để Ngài làm chứng và kể lại cho con cái của Đức Chí-Tôn rằng: ngày kia, họ cũng sẽ có cơ hội ngự tại nơi ấy, cùng hưởng ngôi vị thiêng liêng.

Ngài khẳng định rằng, nếu chúng ta đạt được cơ giải thoát và hiệp nhất cùng Đức Chí-Tôn, thì niềm hạnh phúc khi được ngồi ở ngôi vị đó là phần thưởng xứng đáng cho tất cả những khổ hạnh mà chúng ta đã chịu đựng qua muôn kiếp. Đức Chí-Tôn không bao giờ để bất kỳ ai phải chịu thiệt thòi hay nợ nần Ngài.

Thật hạnh phúc cho những ai dám cả gan "cho Đức Chí-Tôn vay" – tức là những người dâng hiến cuộc đời để phụng sự Ngài. Đối với những ai biết yêu thương, biết làm tô tử trung thành cho Đức Chí-Tôn, Ngài sẽ đáp lại ân nghĩa ấy bằng cách ban cho họ sự vinh hiển không gì sánh bằng. Khi Đấng Tối Cao

trở thành người nâng đỡ và phụng sự lại cho họ, thì không có niềm hạnh phúc nào trên đời có thể sánh ngang.

Diện Kiến Đức Ngọc-Hoàng Thượng-Đế Trong Bạch Ngọc Kinh

Khi Đức Hộ Pháp bước vào Bạch Ngọc Kinh, trong lòng Ngài tràn ngập thắc mắc: "Đấng ngự ở đây có phải là Đức Ngọc-Hoàng Thượng-Đế? Ngài có phải là một người không? Và làm sao để con được biết Ngài là ai?" Ngay khi vừa khởi lên suy nghĩ đó, Ngài thấy một màn che lớn, tựa như tầng tầng lớp lớp, bao phủ phía trước. Ngài biết rằng Đức Ngọc-Hoàng ở bên trong màn che ấy, và trong tâm đã mong muốn màn che được vạch ra để diện kiến Ngài. Đáp lại ý nguyện đó, màn che từ từ hé mở, để lộ một hình ảnh kỳ diệu nhưng vẫn còn mờ ảo, không thể thấu tỏ hoàn toàn.

Rồi Đức Hộ Pháp thấy Ngài bước ra trong bộ áo trắng tinh khôi, đầu bịt khăn trắng, giống như bộ Tiểu-Phục của Giáo-Hữu. Phía sau lưng Ngài có vài dải vải nhẹ nhàng buông xuống. Bộ râu bạc trắng của Ngài khiến hình ảnh trở nên uy nghi và hiền từ đến lạ lùng. Trong lòng Đức Hộ Pháp cảm thấy thương kính vô hạn.

Ngài tự nhủ rằng tại Linh-Tiêu-Điện trước đây, hình ảnh Đức Ngọc-Hoàng Thượng-Đế mà Ngài thấy dường như mặc một bộ trang phục khác. Liệu đây có phải là cùng một vị hay không? Đang thắc mắc thì Đức Ngọc-Hoàng tiến ra chính giữa, nhìn thẳng vào Đức Hộ Pháp, như muốn nói: "Con hãy xem đây."

Lúc đó, Đức Hộ Pháp nhìn lên và thấy hào quang sáng rực chiếu diệu xung quanh Ngài. Tay Ngài cầm một cây gậy đẹp lạ lùng, trên gậy có quây một chiếc bầu. Bên mình Ngài mang một cái bị. Rồi Ngài nhẹ nhàng nắm cây gậy ngang tay, biến nó

thành cây đòn cân; chiếc bầu biến thành giá cân, và cái bị biến thành trái cân. Ba món báu ấy hợp lại, hình thành một Cây Cân Thiêng Liêng – biểu tượng của sự công bằng và quyền năng thiêng liêng.

Đức Hộ Pháp nhận ra rằng hình ảnh Ngài thấy trước đây tại Linh-Tiên-Điện và hình ảnh hiện tại chính là một. Ngài không còn ai xa lạ, mà chính là Đại Từ Phụ, Đấng thiên biến vạn hóa đã tạo dựng nên Càn-Khôn Vũ-Trụ, nhưng luôn ẩn chứa sự gần gũi và lòng từ ái đối với tất cả con cái của Ngài.

Sự Thận Trọng Trong Hành Xử Và Lòng Từ Bi

Đức Hộ Pháp nhắc nhở con người phải hết sức thận trọng trong việc đối xử với vạn linh. Đức Ngài dạy rằng, ngay cả một bông hoa cũng không thể chỉ xem là một vật vô tri. Nếu chúng ta bẻ gãy nó một cách vô tâm, có thể vô tình hủy hoại một sinh mạng thiêng liêng đang ẩn mình trong đó, và điều này sẽ gây trở ngại lớn trên con đường tu hành.

Còn đối với loài thú, nếu chúng ta xem chúng đơn thuần là những vật sống, làm sao biết được trong chúng có thể là một vị Phật hay Bồ-Tát đang chuyển kiếp. Nếu ta vô ý ăn phải thịt của một sinh linh như vậy, rồi một ngày kia, khi họ trở lại cảnh giới cao hơn, ngồi ngang hàng với ta, họ có thể nhắc nhở: "*Kiếp trước, Phật đã ăn thịt tôi.*" Chỉ lời nhắc nhở ấy thôi cũng đủ khiến ta phải gánh nặng nghiệp quả, lại phải mang bầu, quảy gậy mà tái kiếp thêm một lần nữa.

Trên thế gian, hằng hà sa số các sinh vật sống, và chúng ta không thể biết chắc rằng trong một con vật nào đó có thể ẩn chứa một vị Phật hay Bồ-Tát đang trong hành trình chuyển kiếp để tạo nên Liên Đài. Nếu chẳng may ta sát hại hoặc ăn nhằm sinh linh như vậy, việc đạt được phẩm vị cao cả sẽ trở nên vô

cùng khó khăn. Vì lẽ đó, Đức Chí Tôn dạy chúng ta phải trường chay, để giữ lòng từ bi và tránh tạo nghiệp oan nghiệt.

Khám Phá Bạch Ngọc Kinh

Khi đã nhìn thấy Bạch Ngọc Kinh, Đức Hộ Pháp lại sinh tò mò, muốn khám phá toàn bộ nơi này vì nhận thấy sự rộng lớn vô tận của nó. Ngài liền thưa với Đức Chí Tôn: "Xin cho con được thấy toàn thể Bạch Ngọc Kinh." Lập tức, dường như Đức Chí Tôn đã biết ý, Ngài tiến đến gần một cái Đôn – một vật mà Đức Hộ Pháp trước đó không để ý. Đức Chí Tôn cầm cây gậy gõ vào Đôn, khiến nó biến thành một Ông Già. Ngài không biết tên của vị này, chỉ gọi là Ông Đôn từ đó đến nay. Ông Đôn đã dẫn Đức Hộ Pháp đi khắp nơi, chỉ dạy và giải thích các cảnh giới, mỗi cảnh đều thu nhỏ lại như hòn non bộ.

Khi đi cùng Ông Đôn, Đức Hộ Pháp sợ rằng mình có thể bỏ sót một nơi nào đó trong Bạch Ngọc Kinh. Dù đi bằng Chơn Linh, Ngài vẫn cảm thấy mệt, bởi không gian Bạch Ngọc Kinh thật bao la, dường như thu hẹp toàn bộ Càn Khôn Vũ Trụ vô tận vào trong chính nó.

Ngài nhận ra rằng, ở cảnh giới này, dù là Nam hay Nữ phái, đều có vị trí của mình. Không ai phải lo thiếu chỗ ngồi. Đức Hộ Pháp quả quyết rằng tất cả con cái của Đức Chí Tôn đều có chỗ, không ai bị bỏ rơi hay sa thải. Thậm chí, chỗ ngồi còn dư rất nhiều.

Lời Nhấn Nhủ Cho Người Tu Hành

Đức Hộ Pháp nhấn mạnh: "*Ở thế gian này, hãy cố gắng tu hành để được trở về cảnh giới ấy.*" Ngài sẵn lòng lo cho mọi người, không chỉ ở cảnh giới Thiêng Liêng mà cả chỗ ở trong cuộc sống trần gian. Ngài khẳng định rằng những lời giảng dạy này

đã được truyền đạt rõ ràng và minh chứng trước thiên hạ. Nếu không tu hành, lỗi thuộc về chính mỗi người, chứ không thể đổ lỗi rằng: "*Hộ Pháp không nói gì cả, nên tôi không biết.*"

Khép Lại Hành Trình Truyền Dạy

Từ đây, Đức Hộ Pháp tuyên bố con đường dục tấn trên cảnh Thiêng Liêng Hằng Sống đã hoàn tất. Những lời giảng dạy đã được truyền đạt đầy đủ, và mỗi người cần tự mình bước tiếp trên hành trình trở về với Đức Chí Tôn.

"Con Đường Thiêng Liêng Hằng Sống là con đường dành cho các Chơn hồn khi thoát xác để trở về định vị trước Đức Chí-Tôn, nơi họ được định đoạt thăng hay đọa tùy theo công đức."

Ấn Hành

Thánh Thất Portland, Oregon
Phung Le, Chau Le, TuTam Le